

Publicatieblad van de Europese Unie

C 24

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

66e jaargang

23 januari 2023

Inhoud

IV *Informatie*

INFORMATIE AFKOMSTIG VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN INSTANTIES VAN DE EUROPESE UNIE

Hof van Justitie van de Europese Unie

2023/C 24/01

Laatste publicaties van het Hof van Justitie van de Europese Unie in het *Publicatieblad van de Europese Unie*

1

V *Bekendmakingen*

GERECHTELIJKE PROCEDURES

Hof van Justitie

2023/C 24/02

Zaak C-24/20: Arrest van het Hof (Grote kamer) van 22 november 2022 — Europese Commissie / Raad van de Europese Unie (Beroep tot nietigverklaring – Besluit (EU) 2019/1754 – Toetreding van de Europese Unie tot de Akte van Genève bij de Overeenkomst van Lissabon betreffende oorsprongsbenamingen en geografische aanduidingen – Artikel 3, lid 1, VWEU – Exclusieve bevoegdheid van de Unie – Artikel 207 VWEU – Gemeenschappelijke handelspolitiek – Handelsaspecten van de intellectuele eigendom – Artikel 218, lid 6, VWEU – Initiatiefrecht van de Europese Commissie – Wijziging door de Raad van de Europese Unie van het voorstel van de Commissie – Artikel 293, lid 1, VWEU – Toepasselijkheid – Artikel 4, lid 3, artikel 13, lid 2, en artikel 17, lid 2, VEU – Artikel 2, lid 1, VWEU – Beginselen van toedeling van bevoegdheden, institutioneel evenwicht en loyale samenwerking)

2

2023/C 24/03

Gevoegde zaken C-37/20 en C-601/20: Arrest van het Hof (Grote kamer) van 22 november 2022 (verzoeken om een prejudiciële beslissing ingediend door de tribunal d'arrondissement de Luxembourg — Luxembourg) — WM (C-37/20), Sovim SA (C-601/20) / Luxembourg Business Registers [Prejudiciële verwijzing – Voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld of terrorismefinanciering – Richtlijn (EU) 2018/843 tot wijziging van richtlijn (EU) 2015/849 – Wijziging van artikel 30, lid 5, eerste alinea, onder c), van laatstgenoemde richtlijn – Toegang van elk lid van de bevolking tot informatie over uiteindelijk begunstigen – Geldigheid – Artikelen 7 en 8 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie – Eerbiediging van het privéleven en van het familie- en gezinsleven – Bescherming van persoonsgegevens]

3

NL

2023/C 24/04	Zaak C-638/20: Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 24 november 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Överklagandenämnd för studiestöd — Zweden) — MCM / Centrala studiestödsnämnden [Prejudiciële verwijzing – Vrij verkeer van personen – Artikel 45 VWEU – Gelijke behandeling – Sociale voordelen – Verordening (EU) nr. 492/2011 – Artikel 7, lid 2 – Financiële steun voor het volgen van hoger onderwijs in een andere lidstaat – Woonplaatsvereiste – Alternatief vereiste van maatschappelijke integratie voor studenten die niet binnen de lidstaat wonen – Situatie van een student met de nationaliteit van de steunverstreckende staat die al sinds zijn geboorte woonachtig is in de staat waar hij studeert]	4
2023/C 24/05	Zaak C-69/21: Arrest van het Hof (Grote kamer) van 22 november 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de rechtbank Den Haag — Nederland) — X/Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (Prejudiciële verwijzing – Ruimte van vrijheid, veiligheid en recht – Artikelen 4, 7 en 19 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie – Verbod van onmenselijke of vernederende behandeling – Eerbiediging van het privéleven en van het familie- en gezinsleven – Bescherming bij verwijdering, uitzetting en uitlevering – Verbljfsrecht op medische gronden – Gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven – Richtlijn 2008/115/EG – Derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt – Medische behandeling met het oog op pijnbestrijding – Behandeling niet beschikbaar in het land van herkomst – Voorwaarden waaronder de verwijdering moet worden uitgesteld)	4
2023/C 24/06	Zaak C-90/21 P: Arrest van het Hof (Tiende kamer) van 24 november 2022 — Vincent Thunus e.a. / Europese Investeringsbank (EIB) (Hogere voorziening – Openbare dienst – Personeel van de Europese Investeringsbank (EIB) – Vergoeding – Jaarlijkse aanpassing van de salarissen – Beroep tot nietigverklaring en tot schadevergoeding)	6
2023/C 24/07	Zaak C-91/21 P: Arrest van het Hof (Tiende kamer) van 24 november 2022 — Vincent Thunus e.a. / Europese Investeringsbank (EIB) (Hogere voorziening – Openbare dienst – Personeel van de Europese Investeringsbank (EIB) – Vergoeding – Jaarlijkse aanpassing van de salarissen – Beroep tot nietigverklaring en tot schadevergoeding)	6
2023/C 24/08	Zaak C-166/21: Arrest van het Hof (Zevende kamer) van 24 november 2022 — Europese Commissie / Republiek Polen (Niet-nakoming door een staat – Accijns op alcohol en alcoholhoudende dranken – Richtlijn 92/83/EEG – Vrijstelling van geharmoniseerde accijns – Ethylalcohol die wordt gebruikt voor de vervaardiging van geneesmiddelen – Artikel 27, lid 1, onder d) – Vrijstelling onder de voorwaarde van overbrenging van de alcohol onder een accijnsschorsingsregeling – Geen mogelijkheid om terugbetaling van de betaalde accijns te verkrijgen – Evenredigheidsbeginsel)	7
2023/C 24/09	Zaak C-259/21: Arrest van het Hof (Derde kamer) van 24 november 2022 — Europees Parlement / Raad van de Europese Unie [Beroep tot nietigverklaring – Gemeenschappelijk visserijbeleid – Verordening (EU) 2021/92 – Vaststelling, voor 2021, van de vangstmogelijkheden voor bepaalde visbestanden en groepen visbestanden welke in de wateren van de Europese Unie en, voor vissersvaartuigen van de Unie, in bepaalde wateren buiten de Unie van toepassing zijn – Instandhouding van visbestanden en bescherming van mariene ecosystemen door middel van technische maatregelen – Artikelen 15 tot en met 17 en 20 alsook artikel 59, tweede alinea – Artikel 43, lid 3, VWEU – Misbruik van bevoegdheid – Beginsel van loyale samenwerking]	7
2023/C 24/10	Zaak C-289/21: Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 24 november 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Administrativen sad Sofia-grad — Bulgarije) — IG/Varhoven administrativen sad (Prejudiciële verwijzing – Artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie – Effectieve rechterlijke bescherming – Nationale procedureregels volgens welke een rechtsmiddel waarmee de verenigbaarheid van nationale bepalingen met het Unierecht kan worden aangevochten, zonder voorwerp raakt indien de bepaling in de loop van het geding wordt ingetrokken)	8
2023/C 24/11	Zaak C-296/21: Arrest van het Hof (Derde kamer) van 24 november 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Korkein hallinto-oikeus — Finland) — Procedure ingeleid door A [Prejudiciële verwijzing – Controle op de verwerving en het bezit van vuurwapens – Richtlijn 91/477/EEG – Bijlage I, deel III – Normen en technieken voor de onbruikbaarmaking van vuurwapens – Uitvoeringsverordening (EU) 2015/2403 – Controle op en certificering van de onbruikbaarmaking van vuurwapens – Artikel 3 – Door een nationale autoriteit erkende controlerende entiteit – Verlening van een certificaat van onbruikbaarmaking – Entiteit die niet voorkomt op de lijst die is gepubliceerd door de Europese Commissie – Overbrenging van onbruikbaar gemaakte vuurwapens binnen de Europese Unie – Artikel 7 – Wederzijdse erkenning]	8
2023/C 24/12	Zaak C-302/21: Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 24 november 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Juzgado de Primera Instancia nº 4 de Castelló de la Plana — Spanje) — Casilda / Banco Cetelem SA (Prejudiciële verwijzing – Hoofdgeding dat zonder voorwerp is geraakt – Afdoening zonder beslissing)	9

2023/C 24/13	Zaak C-358/21: Arrest van het Hof (Zevende kamer) van 24 november 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Hof van Cassatie — België) — Tilman NV/ Unilever Supply Chain Company AG (Prejudiciële verwijzing – Justitiële samenwerking in burgerlijke zaken – Rechterlijke bevoegdheid en tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken – Lugano II-Verdrag – Forumkeuzebeding – Vormvereisten – Beding opgenomen in de algemene voorwaarden – Algemene voorwaarden waarvan kennis kan worden genomen en die kunnen worden afgedrukt via een hyperlink vermeld in een schriftelijk gesloten overeenkomst – Toestemming van de partijen)	10
2023/C 24/14	Zaak C-458/21: Arrest van het Hof (Achtste kamer) van 24 november 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Kúria — Hongarije) — CIG Pannónia Életbiztosító Nyrt./ Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága [Prejudiciële verwijzing – Fiscale bepalingen – Belasting over de toegevoegde waarde (btw) – Richtlijn 2006/112/EG – Artikel 132, lid 1, onder c) – Vrijstellingen voor bepaalde activiteiten van algemeen belang – Medische verzorging in het kader van de uitoefening van medische en paramedische beroepen – Dienst die door een verzekeringsmaatschappij wordt gebruikt om de juistheid van de diagnose van ernstige ziekte te controleren en de best mogelijke zorg en behandeling in het buitenland te vinden en te verstrekken]	11
2023/C 24/15	Zaak C-596/21: Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 24 november 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Finanzgericht Nürnberg — Duitsland) — A/Finanzamt M [Prejudiciële verwijzing – Fiscale bepalingen – Belasting over de toegevoegde waarde (btw) – Richtlijn 2006/112/EG – Artikelen 167 en 168 – Recht op aftrek van voorbelasting – Beginsel van het verbod op fraude – Toeleveringsketen – Weigering van het recht op aftrek in geval van fraude – Belastingplichtige – Tweede koper van een goed – Fraude met een deel van de bij de eerste aankoop verschuldigde btw – Omvang van de weigering van het recht op aftrek]	11
2023/C 24/16	Zaak C-658/21: Arrest van het Hof (Achtste kamer) van 24 november 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Raad van State — België) — Belgisch-Luxemburgse vereniging van de industrie van plantenbescherming VZW (Belplant), voorheen Belgische Vereniging van de Industrie van Plantenbeschermingsmiddelen VZW (Phytofar) / Vlaams Gewest [Prejudiciële verwijzing – Informatieprocedure op het gebied van technische voorschriften en regels betreffende de diensten van de informatiemaatschappij – Richtlijn (EU) 2015/1535 – Begrip “technisch voorschrift” – Artikel 1, lid 1 – Nationale regeling die particulieren verbiedt om op privéterreinen glyfosaathoudende pesticiden te gebruiken – Artikel 5, lid 1 – Verplichting van de lidstaten om elk ontwerp voor een technisch voorschrift mee te delen aan de Europese Commissie]	12
2023/C 24/17	Zaak C-691/21: Arrest van het Hof (Tiende kamer) van 24 november 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Cour de cassation — Frankrijk) — Cafpi SA, Aviva assurances SA / Enedis SA (Prejudiciële verwijzing – Richtlijn 85/374/EEG – Artikel 3 – Aansprakelijkheid voor producten met gebreken – Begrip “producent” – Elektriciteitsdistributiesysteembeheerder die de spanning van elektriciteit aanpast met het oog op de distributie ervan)	13
2023/C 24/18	Zaak C-333/19: Beschikking van het Hof (Tiende kamer) van 21 september 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Cour d’appel de Bruxelles — België) — DA / Romanian Air Traffic Services Administration (Romatsa) e.a. en FC e.a. / Romanian Air Traffic Services Administration (Romatsa) e.a. (Prejudiciële verwijzing – Artikel 99 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof – Staatssteun – Artikelen 107 en 108 VWEU – Bilateraal investeringsverdrag – Arbitragebeding – Roemenië – Scheidsrechterlijke uitspraak waarbij schadevergoeding wordt toegekend – Besluit van de Europese Commissie waarbij deze vergoeding wordt aangemerkt als met de interne markt onverenigbare staatssteun en terugvordering ervan wordt gelast – Gedwongen tenuitvoerlegging van de scheidsrechterlijke uitspraak voor een gerecht van een andere lidstaat dan de lidstaat tot welke het besluit is gericht – Schending van het Unierecht – Artikel 19 VEU – Artikelen 267 en 344 VWEU – Autonomie van het Unierecht)	14
2023/C 24/19	Zaak C-49/20: Beschikking van het Hof (Achtste kamer) van 5 oktober 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door Rayonen sad — Pazardzhik — Bulgarije) — SF / Teritorialna direksia na Natsionalna agentsia za prihodite — Plovdiv (Prejudiciële verwijzing – Artikelen 53 en 99 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof – Richtlijn 2015/849 – Werkingssfeer – Nationale regeling die vereist dat betalingen boven een bepaald bedrag uitsluitend worden verricht per overschrijving of per deposito op een betaalrekening)	14
2023/C 24/20	Gevoegde zaken C-650/20 en C-651/20: Beschikking van het Hof (Negende kamer) van 12 oktober 2022 (verzoeken om een prejudiciële beslissing ingediend door de Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie — Polen) — R1, R2 (C-650/20)/O1, O2 (C-650/20) en C (C-651/20)/T, O (C-651/20) (Doorhaling)	15

2023/C 24/21	Zaak C-307/21: Beschikking van het Hof (achtste kamer) van 27 september 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landgericht Kleve — Duitsland) — AB e.a. / Ryanair DAC (Prejudiciële verwijzing – Artikel 99 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof – Luchtvervoer – Verordening (EG) nr. 261/2004 – Gemeenschappelijke regels inzake compensatie en bijstand aan luchtreizigers bij annulering of langdurige vertraging van vluchten – Artikel 5, lid 1, onder c) – Recht op compensatie bij annulering van vluchten – Vervoersovereenkomst gesloten via een onlinereisagent – Informatie over de annulering van de vlucht via een automatisch door de reisagent gegenereerd e-mailadres – Geen daadwerkelijke informatieverstrekking aan de passagier)	16
2023/C 24/22	Zaak C-374/21: Beschikking van het Hof (Negende kamer) van 20 oktober 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Supremo Tribunal Administrativo — Portugal) — Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP) / AB, CD en EF [Prejudiciële verwijzing – Artikel 53, lid 2, en artikel 99 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof – Verordening (EG, Euratom) nr. 2988/95 – Eigen middelen van de Europese Unie – Bescherming van de financiële belangen van de Unie – Vervolg van onregelmatigheden – Artikel 4 – Vaststelling van administratieve maatregelen – Artikel 3, lid 1 – Verjaringstermijn van de vervolging – Verstrijken – Inroepbaarheid in het kader van de invorderingsprocedure – Artikel 3, lid 2 – Uitvoeringstermijn – Toepasselijkheid – Aanvang – Stuiting en schorsing]	16
2023/C 24/23	Zaak C-777/21: Beschikking van het Hof (Achtste kamer) van 19 oktober 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunale di Napoli — Italië) — VB/Comune di Portici (Prejudiciële verwijzing – Artikel 99 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof – Artikel 49 VWEU – Vrijheid van vestiging – Artikel 56 VWEU – Vrij verrichten van diensten – Wegverkeer – Registratie van en belastingheffing over motorvoertuigen – Voertuig geregistreerd in een andere lidstaat – Bestuurder woonachtig in de lidstaat van registratie van het voertuig en in een andere lidstaat – Regeling van een lidstaat die het personen die al sinds meer dan 60 dagen woonachtig zijn op zijn grondgebied verbiedt om in deze lidstaat aan het verkeer deel te nemen met een voertuig dat in het buitenland is geregistreerd)	17
2023/C 24/24	Zaak C-235/22: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Audiencia Nacional (Spanje) op 5 april 2022 — Strafzaak tegen Abel	18
2023/C 24/25	Zaak C-295/22 P: Hogere voorziening ingesteld op 4 mei 2022 door Luis Miguel Novais tegen de beschikking van het Gerecht (Zesde kamer) van 4 maart 2022 in zaak T-66/22, Novais / Portugal	19
2023/C 24/26	Zaak C-324/22 P: Hogere voorziening ingesteld op 9 mei 2022 door Union nationale des indépendants solidaires (UNIS) tegen de beschikking van het Gerecht (Tiende kamer) van 8 maart 2022 in zaak T-431/21, UNIS / Commissie	19
2023/C 24/27	Zaak C-571/22 P: Hogere voorziening ingesteld op 25 augustus 2022 door Unite the Union tegen het arrest van het Gerecht (Derde kamer) van 22 juni 2022 in zaak T-739/20, Unite the Union / EUIPO — WWRD Ireland (WATERFORD)	20
2023/C 24/28	Zaak C-577/22 P: Hogere voorziening ingesteld op 31 augustus 2022 door Munich, S.L. tegen het arrest van het Gerecht (Negende kamer) van 22 juni 2022 in zaak T-502/20, Munich / EUIPO — Tone Watch (MUNICH10A.T.M.)	20
2023/C 24/29	Zaak C-597/22 P: Hogere voorziening ingesteld op 16 september 2022 door de Europese Commissie tegen het arrest van het Gerecht (Tweede kamer) van 6 juli 2022 in zaak T-408/21, HB / Europese Commissie	20
2023/C 24/30	Zaak C-603/22: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Sąd Rejonowy w Słupsku (Polen) op 19 september 2022 — Strafzaak tegen M.S., J.W. en M.P.	21
2023/C 24/31	Zaak C-612/22 P: Hogere voorziening ingesteld op 23 september 2022 door Tigercat International Inc. tegen het arrest van het Gerecht (Tweede kamer) van 13 juli 2022 in zaak T-251/21, Tigercat International Inc. / EUIPO	24
2023/C 24/32	Zaak C-631/22: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunal Superior de Justicia de las Islas Baleares (Spanje) op 7 oktober 2022 — J.M.A.R. / C.N.N., SA	25
2023/C 24/33	Zaak C-632/22: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunal Supremo (Spanje) op 10 oktober 2022 — AB Volvo / Transsaqui S.L.	25

2023/C 24/34	Zaak C-633/22: Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Cour de cassation (Frankrijk) op 11 oktober 2022 — Real Madrid Club de Fútbol, AE / EE, Société Éditrice du Monde SA	26
2023/C 24/35	Zaak C-634/22: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Sofiyski gradski sad (Bulgarije) op 10 oktober 2022 — Strafzaak tegen OT, PG, CR, VT, MD	27
2023/C 24/36	Zaak C-635/22: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Curte de Apel Timișoara (Roemenië) op 11 oktober 2022 — SC Assofrutti Rom SRL / Agenția pentru Finanțarea Investițiilor Rurale, Centrul Regional pentru Finanțarea Investițiilor Rurale 5 Vest Timișoara	28
2023/C 24/37	Zaak C-646/22: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Consiglio di Stato (Italië) op 13 oktober 2022 — Compass Banca SpA / Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato	28
2023/C 24/38	Zaak C-660/22: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Corte suprema di cassazione (Italië) op 20 oktober 2022 — Ente Cambiano Società cooperativa per azioni / Agenzia delle Entrate	29
2023/C 24/39	Zaak C-684/22: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Verwaltungsgericht Düsseldorf (Duitsland) op 8 november 2022 — S.Ö. / Stadt Duisburg	30
2023/C 24/40	Zaak C-685/22: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Verwaltungsgericht Düsseldorf (Duitsland) op 8 november 2022 — N.Ö. en M.Ö. / Stadt Wuppertal	30
2023/C 24/41	Zaak C-686/22: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Verwaltungsgericht Düsseldorf (Duitsland) op 8 november 2022 — M.S. en S.S. / Stadt Krefeld	31
2023/C 24/42	Zaak C-452/21: Beschikking van de president van de Tiende kamer van het Hof van 5 oktober 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Sąd Okręgowy w Warszawie — Polen) — J.K., B.K. / Przedsiębiorstwo Państwowe X	31
2023/C 24/43	Zaak C-581/21 P: Beschikking van de president van de Negende kamer van het Hof van 6 oktober 2022 — Ryanair DAC, Laudamotion GmbH / Europese Commissie	32
2023/C 24/44	Zaak C-639/21: Beschikking van de president van de Tweede kamer van het Hof van 16 september 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Cour de cassation — Frankrijk) — PB / Geos SAS, Geos International Consulting Limited	32
2023/C 24/45	Zaak C-51/22: Beschikking van de president van het Hof van 13 oktober 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Pesti Központi Kerületi Bíróság — Hongarije) — PannonHítel Pénzügyi Zrt. / Wizz Air Hungary Légiközlekedési Zrt. (Wizz Air Hungary Zrt.)	32

Gerecht

2023/C 24/46	Zaken T-122/20 en T-123/20: Arrest van het Gerecht van 16 november 2022 — Sciessent/Commissie [“Biociden – Werkzame stoffen – Zilverzeoliet en zilverkoperzeoliet – Niet-goedkeuring voor de productsoorten 2 en 7 – Artikel 4 en artikel 19, lid 1, onder b), van verordening (EU) nr. 528/2012 – Werkzaamheid – Werkzame stoffen die zijn bestemd voor gebruik in behandelde voorwerpen – Beoordeling van de werkzaamheid van de behandelde voorwerpen zelf – Bevoegdheid van de Commissie – Discriminatieverbod – Rechtszekerheid – Gewettigd vertrouwen”]	33
2023/C 24/47	Gevoegde zaken T-279/20 en T-288/20 en zaak T-283/20: Arrest van het Gerecht van 23 november 2022 — CWS Powder Coatings e.a. / Commissie [“Milieu en bescherming van de menselijke gezondheid – Verordening (EG) nr. 1272/2008 – Indeling, etikettering en verpakking van stoffen en mengsels – Gedelegeerde verordening (EU) 2020/217 – Indeling van titaandioxide in de vorm van een poeder dat 1 % of meer deeltjes met een diameter van 10 µm of minder bevat – Criteria voor de indeling van een stof als kankerverwekkend – Betrouwbaarheid en aanvaardbaarheid van studies – Stof met intrinsieke eigenschappen om kanker te kunnen veroorzaken – Berekening van de overbelasting van de longen met deeltjes – Kennelijke beoordelingsfouten”]	34

2023/C 24/48	Zaak T-469/20: Arrest van het Gerecht van 16 november 2022 — Nederland/ Commissie [“Staatssteun – Nederlandse wet houdende een verbod op kolen bij elektriciteitsproductie – Vroegtijdige sluiting van een kolencentrale – Toekenning van compensatie – Besluit om geen bezwaar te maken – Besluit waarbij de compensatie verenigbaar wordt verklaard met de interne markt – Geen uitdrukkelijke kwalificatie als “staatssteun” – Beroep tot nietigverklaring – Handeling waartegen kan worden opgekomen – Ontvankelijkheid – Artikel 4, lid 3, van verordening (EU) 2015/1589 – Rechtszekerheid”]	35
2023/C 24/49	Zaak T-72/21: Arrest van het Gerecht van 23 november 2022 — Bowden en Young/ Europol (“Ambtenarenzaken – Tijdelijke functionarissen – Personeelsleden van Europol – Terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk uit de Unie – Verlies van nationaliteit van een lidstaat – Opzegging van de overeenkomst – Artikel 47 ,onder a), iii) van de RAP – Verzoek om afwijking van de in artikel 12, lid 2, onder a), van de RAP vastgestelde aanwervingsvoorwaarde – Weigering om een afwijking te verlenen – Motiveringsplicht – Recht om te worden gehoord – Duur van de administratieve procedure – Redelijke termijn – Gewettigd vertrouwen – Gelijke behandeling – Dienstbelang – Zorgplicht – Kennelijk onjuiste beoordeling”)	36
2023/C 24/50	Zaak T-512/21: Arrest van het Gerecht van 16 november 2022 — Epsilon Data Management/ EUIPO — Epsilon Technologies (EPSILON TECHNOLOGIES) (“Uniemark – Procedure inzake vervallenverklaring – Uniebeeldmerk EPSILON TECHNOLOGIES – Normaal gebruik van het merk – Artikel 18, lid 1, tweede alinea, onder a) en artikel 58, lid 1, onder a) van verordening 2017/1001 – Aard van het gebruik – Verschillende vorm zonder dat het onderscheidend vermogen wordt gewijzigd – Gebruik voor de diensten waarvoor het merk is ingeschreven”)	37
2023/C 24/51	Zaak T-796/21: Arrest van het Gerecht van 16 november 2022 — Grupo Eig Multimedia/ EUIPO — Globalización de Valores CFC & GCI (FORO16) (“Uniemark – Oppositieprocedure – Aanvraag voor Uniebeeldmerk FORO16 – Oudere Uniebeeldmerken en Uniewoordmerken Cambio16, Energia16, Cambio16 radio – Oudere nationale beeldmerken en woordmerken, Camb16DEFENSA Y SEGURIDAD 16, CAMBIO16 DIGITAL, EVENTOS 16, Salón16 – Relatieve weigeringsgronden – Merkenfamilie – Geen bewijs – Geen verwarringsgevaar – Artikel 8, lid 1, onder b), van verordening 2017/1001”)	37
2023/C 24/52	Zaak T-14/22: Arrest van het Gerecht van 23 november 2022 — uwe JetStream/ EUIPO (JET STREAM) (“Uniemark – Internationale inschrijving met aanduiding van Europese Unie Woordmerk JET STREAM – Absolute weigeringsgronden – Geen onderscheidend vermogen – Beschrijvend karakter – Artikel 7, lid 1, onder b) en c), van verordening (EU) 2017/1001”)	38
2023/C 24/53	Zaak T-672/21: Beschikking van het Gerecht van 8 november 2022 — Grupa “Lew”/ EUIPO — Lechwerke (GRUPALEW.) [“Uniemark – Oppositieprocedure – Internationale inschrijving met aanduiding van de Europese Unie – Beeldmerk GRUPALEW. – Ouder nationaal beeldmerk LEW – Relatieve weigeringsgronden – Risico van verwarring – Artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EG) nr. 207/2009 [thans artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001] – Bewijs van het normale gebruik – Artikel 10, lid 1, van gedelegeerde verordening (EU) 2018/625 – Artikel 71, lid 1, van gedelegeerde verordening 2018/625 – Beroep dat kennelijk rechtens ongegrond is”]	39
2023/C 24/54	Zaak T-161/22: Beschikking van het Gerecht van 7 november 2022 — Ortega Montero/ Parlement (“Ambtenarenzaken – Vertegenwoordiging van het personeel – Wijziging van het reglement van orde van het personeelscomité van het Parlement – Benoeming van de vertegenwoordigers van het personeel in statutaire en administratieve organen – Artikel 90, lid 2, van het Statuut – Nalaten om door het Statuut opgelegde maatregel te treffen – Voorafgaande klacht bij het TABG – Beroepstermijnen – Tardiviteit – Niet-ontvankelijkheid”)	39
2023/C 24/55	Zaak T-231/22: Beschikking van het Gerecht van 8 november 2022 — Growth Finance Plus/EUIPO (doglover) [“Uniemark – Aanvraag voor Uniewoordmerk doglover – Absolute weigeringsgrond – Geen onderscheidend vermogen – Artikel 7, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001 – Beroep dat kennelijk rechtens ongegrond is”]	40

2023/C 24/56	Zaak T-232/22: Beschikking van het Gerecht van 8 november 2022 — Growth Finance Plus/EUIPO (catlover) [“Uniemark – Aanvraag voor Uniewoordmerk catlover – Absolute weigeringsgrond – Geen onderscheidend vermogen – Artikel 7, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001 – Beroep dat kennelijk rechtens ongegrond is”]	41
2023/C 24/57	Zaak T-528/22 R: Beschikking van de president van het Gerecht van 11 november 2022 — Belaruskali / Raad (“Kort geding – Gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid – Beperkende maatregelen met het oog op de situatie in Belarus en in het licht van de betrokkenheid van Belarus bij de Russische agressie tegen Oekraïne – Verzoek tot opschorting van tenuitvoerlegging – Geen spoedeisendheid”)	41
2023/C 24/58	Zaak T-623/22: Beroep ingesteld op 7 oktober 2022 — SD / EMA	42
2023/C 24/59	Zaak T-625/22: Beroep ingesteld op 7 oktober 2022 — Oostenrijk / Commissie	43
2023/C 24/60	Zaak T-628/22: Beroep ingesteld op 10 oktober 2022 — Repasi / Commissie	45
2023/C 24/61	Zaak T-634/22: Beroep ingesteld op 10 oktober 2022 — ZR / EUIPO	46
2023/C 24/62	Zaak T-678/22: Beroep ingesteld op 8 november 2022 — van der Linde / EDPS	47
2023/C 24/63	Zaak T-681/22: Beroep ingesteld op 14 november 2022 — Spanje/Commissie	48
2023/C 24/64	Zaak T-683/22: Beroep ingesteld op 11 november 2022 — Newalliance/Commissie	49
2023/C 24/65	Zaak T-684/22: Beroep ingesteld op 11 november 2022 — Norwood/Commissie	49
2023/C 24/66	Zaak T-685/22: Beroep ingesteld op 11 november 2022 — Lycatelcom/Commissie	50
2023/C 24/67	Zaak T-686/22: Beroep ingesteld op 11 november 2022 — Kingbird/Commissie	50
2023/C 24/68	Zaak T-687/22: Beroep ingesteld op 11 november 2022 — Standbycom/Commissie	51
2023/C 24/69	Zaak T-690/22: Beroep ingesteld op 11 november 2022 — Kiana/Commissie	51
2023/C 24/70	Zaak T-692/22: Beroep ingesteld op 12 november 2022 — Dabrezco Internacional/Commissie	52
2023/C 24/71	Zaak T-693/22: Beroep ingesteld op 12 november 2022 — Hilza/Commissie	52
2023/C 24/72	Zaak T-695/22: Beroep ingesteld op 12 november 2022 — Khayamedia/Commissie	53
2023/C 24/73	Zaak T-696/22: Beroep ingesteld op 12 november 2022 — Fratelli Cosulich/Commissie	53
2023/C 24/74	Zaak T-697/22: Beroep ingesteld op 12 november 2022 — Ommiacrest/Commissie	54
2023/C 24/75	Zaak T-698/22: Beroep ingesteld op 12 november 2022 — Swan Lake / Commissie	54
2023/C 24/76	Zaak T-699/22: Beroep ingesteld op 12 november 2022 — Seamist/Commissie	55
2023/C 24/77	Zaak T-701/22: Beroep ingesteld op 12 november 2022 — Pamastock Investments SA/Commissie	55
2023/C 24/78	Zaak T-702/22: Beroep ingesteld op 12 november 2022 — TA/Commissie	56
2023/C 24/79	Zaak T-703/22: Beroep ingesteld op 12 november 2022 — Everblacks Towage/Commissie	57
2023/C 24/80	Zaak T-704/22: Beroep ingesteld op 12 november 2022 — Poppysle/Commissie	57
2023/C 24/81	Zaak T-709/22: Beroep ingesteld op 17 november 2022 — Illumina / Commissie	58
2023/C 24/82	Zaak T-714/22: Beroep ingesteld op 14 november 2022 — Nutmark Lda/Commissie	59
2023/C 24/83	Zaak T-715/22: Beroep ingesteld op 14 november 2022 — Piamark / Commissie	60
2023/C 24/84	Zaak T-718/22: Beroep ingesteld op 14 november 2022 — Eutelsat Madeira/Commissie	61

2023/C 24/85	Zaak T-722/22: Beroep ingesteld op 15 november 2022 — AFG / Europese Commissie	61
2023/C 24/86	Zaak T-723/22: Beroep ingesteld op 15 november 2022 — Sonasurf Internacional e.a./Commissie	62
2023/C 24/87	Zaak T-727/22: Beroep ingesteld op 21 november 2022 — Odeon Cinemas Holdings/EUIPO — Academy of Motion Picture Arts and Sciences (OSCAR)	63
2023/C 24/88	Zaak T-728/22: Beroep ingesteld op 22 november 2022 — Industrias Lácteas Asturianas/EUIPO — Qingdao United Dairy (NAMLAC)	63
2023/C 24/89	Zaak T-729/22: Beroep ingesteld op 22 november 2022 — Complejo Agrícola Las Lomas / Commissie	64
2023/C 24/90	Zaak T-731/22: Beroep ingesteld op 24 november 2022 — Kozitsyn / Raad	65
2023/C 24/91	Zaak T-732/22: Beroep ingesteld op 24 november 2022 — Deripaska / Raad	66
2023/C 24/92	Zaak T-733/22: Beroep ingesteld op 24 november 2022 — Khudaynatov / Raad	67
2023/C 24/93	Zaak T-734/22: Beroep ingesteld op 25 november 2022 — Pumpyanskiy / Raad	67
2023/C 24/94	Zaak T-735/22: Beroep ingesteld op 25 november 2022 — Falqui/Parlement	68
2023/C 24/95	Zaak T-736/22: Beroep ingesteld op 25 november 2022 — Campofrio Food Group / EUIPO –Cerioti Holding (SNACK MI)	69
2023/C 24/96	Zaak T-737/22: Beroep ingesteld op 24 november 2022 — Pumpyanskaya / Raad	70
2023/C 24/97	Zaak T-738/22: Beroep ingesteld op 25 november 2022 — Rotenberg/Raad	70
2023/C 24/98	Zaak T-739/22: Beroep ingesteld op 25 november 2022 — Rashevsky/Raad	72
2023/C 24/99	Zaak T-740/22: Beroep ingesteld op 24 november 2022 — Pumpyanskiy / Raad	73
2023/C 24/100	Zaak T-741/22: Beroep ingesteld op 24 november 2022 — Ezubov / Raad	74
2023/C 24/101	Zaak T-742/22: Beroep ingesteld op 25 november 2022 — Mazepin / Raad	75
2023/C 24/102	Zaak T-744/22: Beroep ingesteld op 25 november 2022 — Tokareva / Raad	76
2023/C 24/103	Zaak T-745/22: Beroep ingesteld op 28 november 2022 — DGNB/EUIPO (Weergave van een golvende witte lijn in een donker vierkant)	77
2023/C 24/104	Zaak T-746/22: Beroep ingesteld op 29 november 2022 — BIW Invest/EUIPO — New Yorker Marketing & Media International (COMPTON)	78
2023/C 24/105	Zaak T-747/22: Beroep ingesteld op 29 november 2022 — BIW Invest/EUIPO — New Yorker (Compton)	79
2023/C 24/106	Zaak T-748/22: Beroep ingesteld op 25 november 2022 — Kantor / Raad	80
2023/C 24/107	Zaak T-749/22: Beroep ingesteld op 29 november 2022 — Parlement / Union Technique du Bâtiment SA en Argest	80
2023/C 24/108	Zaak T-753/22: Beroep ingesteld op 2 december 2022 — Nieß / EUIPO — Thema Products (Gartenlux)	81
2023/C 24/109	Zaak T-754/22: Beroep ingesteld op 2 december 2022 — Nieß / EUIPO — Terrasoverkapping-inkoop.nl (GARTENLÜX)	82
2023/C 24/110	Zaak T-755/22: Beroep ingesteld op 5 december 2022 — TG / Commissie	82

2023/C 24/111	Zaak T-756/22: Beroep ingesteld op 5 december 2022 — Roethig López / EUIPO — William Grant & Sons Irish Brands (AMAZONIAN GIN COMPANY)	83
2023/C 24/112	Zaak T-763/19: Beschikking van het Gerecht van 24 november 2022 — Ultra Electronics Holdings e.a./Commissie	84
2023/C 24/113	Zaak T-764/19: Beschikking van het Gerecht van 24 november 2022 — Keller Holdings/Commissie	84
2023/C 24/114	Zaak T-238/22: Beschikking van het Gerecht van 22 november 2022 — Narzieva/Raad	84

IV

*(Informatie)*INFORMATIE AFKOMSTIG VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN
INSTANTIES VAN DE EUROPESE UNIE

HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE UNIE

Laatste publicaties van het Hof van Justitie van de Europese Unie in het *Publicatieblad van de Europese Unie*

(2023/C 24/01)

Laatste publicatie

PB C 15 van 16.1.2023

Historisch overzicht van de vroegere publicaties

PB C 7 van 9.1.2023

PB C 482 van 19.12.2022

PB C 472 van 12.12.2022

PB C 463 van 5.12.2022

PB C 451 van 28.11.2022

PB C 441 van 21.11.2022

Deze teksten zijn beschikbaar in:

EUR-Lex: <https://eur-lex.europa.eu>

V

(Bekendmakingen)

GERECHTELIJKE PROCEDURES

HOF VAN JUSTITIE

Arrest van het Hof (Grote kamer) van 22 november 2022 — Europese Commissie / Raad van de Europese Unie

(Zaak C-24/20) ⁽¹⁾

(Beroep tot nietigverklaring – Besluit (EU) 2019/1754 – Toetreding van de Europese Unie tot de Akte van Genève bij de Overeenkomst van Lissabon betreffende oorsprongsbenamingen en geografische aanduidingen – Artikel 3, lid 1, VWEU – Exclusieve bevoegdheid van de Unie – Artikel 207 VWEU – Gemeenschappelijke handelspolitiek – Handelsaspecten van de intellectuele eigendom – Artikel 218, lid 6, VWEU – Initiatiefrecht van de Europese Commissie – Wijziging door de Raad van de Europese Unie van het voorstel van de Commissie – Artikel 293, lid 1, VWEU – Toepasselijkheid – Artikel 4, lid 3, artikel 13, lid 2, en artikel 17, lid 2, VEU – Artikel 2, lid 1, VWEU – Beginselen van toedeling van bevoegdheden, institutioneel evenwicht en loyale samenwerking)

(2023/C 24/02)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: aanvankelijk F. Castillo de la Torre, I. Naglis en J. Norris, vervolgens F. Castillo de la Torre, M. Konstantinidis en J. Norris, gemachtigden)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie (vertegenwoordigers: A. Antoniadis, M. Balta en A.-L. Meyer, gemachtigden)

Interveniënten aan de zijde van verwerende partij: Koninkrijk België (vertegenwoordigers: M. Jacobs, C. Pochet en M. Van Regemorter, gemachtigden), Tsjechische Republiek (vertegenwoordigers: K. Najmanová, H. Pešková, M. Smolek en J. Vlácil, gemachtigden), Helleense Republiek (vertegenwoordigers: K. Boskovits en M. Tassopoulou, gemachtigden), Franse Republiek (vertegenwoordigers: G. Bain, J.-L. Carré, A.-L. Desjonquères en T. Stéhelin, gemachtigden), Republiek Kroatië (vertegenwoordiger: G. Vidović Mesarek, gemachtigde), Italiaanse Republiek (vertegenwoordigers: G. Palmieri, gemachtigde, bijgestaan door P. Gentili, avvocato dello Stato), Hongarije (vertegenwoordigers: M. Z. Fehér en K. Szijjártó, gemachtigden), Koninkrijk der Nederlanden (vertegenwoordigers: M. K. Bulterman en J. Langer, gemachtigden), Republiek Oostenrijk (vertegenwoordigers: A. Posch, E. Samoilova en J. Schmoll, gemachtigden, en H. Tichy), Portugese Republiek (vertegenwoordigers: aanvankelijk P. Barros da Costa, L. Inez Fernandes, J. P. Palha en R. Solnado Cruz, gemachtigden, vervolgens P. Barros da Costa, J. P. Palha en R. Solnado Cruz, gemachtigden)

Dictum

- 1) Artikel 3 en, voor zover daarin wordt verwezen naar de lidstaten, artikel 4 van besluit (EU) 2019/1754 van de Raad van 7 oktober 2019 inzake de toetreding van de Europese Unie tot de Akte van Genève bij de Overeenkomst van Lissabon betreffende oorsprongsbenamingen en geografische aanduidingen worden nietig verklaard.
- 2) De gevolgen van de nietig verklaarde delen van besluit 2019/1754 worden gehandhaafd voor zover zij de lidstaten betreffen die op de datum van uitspraak van het onderhavige arrest reeds gebruik hebben gemaakt van de in artikel 3 van dat besluit verleende machtiging om de Akte van Genève bij de Overeenkomst van Lissabon betreffende oorsprongsbenamingen en geografische aanduidingen te ratificeren of ertoe toe te treden naast de Europese Unie, en dit tot de inwerkingtreding, binnen een redelijke termijn van ten hoogste zes maanden vanaf die datum, van een nieuw besluit van de Raad van de Europese Unie.

- 3) De Raad van de Europese Unie wordt verwezen in de kosten.
- 4) Het Koninkrijk België, de Tsjechische Republiek, de Helleense Republiek, de Franse Republiek, de Republiek Kroatië, de Italiaanse Republiek, Hongarije, het Koninkrijk der Nederlanden, de Republiek Oostenrijk en de Portugese Republiek dragen hun eigen kosten.

(¹) PB C 77 van 9.3.2020.

Arrest van het Hof (Grote kamer) van 22 november 2022 (verzoeken om een prejudiciële beslissing ingediend door de tribunal d'arrondissement de Luxembourg — Luxembourg) — WM (C-37/20), Sovim SA (C-601/20) / Luxembourg Business Registers

(Gevoegde zaken C-37/20 en C-601/20) (¹)

[Prejudiciële verwijzing – Voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld of terrorismefinanciering – Richtlijn (EU) 2018/843 tot wijziging van richtlijn (EU) 2015/849 – Wijziging van artikel 30, lid 5, eerste alinea, onder c), van laatstgenoemde richtlijn – Toegang van elk lid van de bevolking tot informatie over uiteindelijk begunstigen – Geldigheid – Artikelen 7 en 8 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie – Eerbiediging van het privéleven en van het familie- en gezinsleven – Bescherming van persoonsgegevens]

(2023/C 24/03)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Tribunal d'arrondissement de Luxembourg

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: WM (C-37/20), Sovim SA (C-601/20)

Verwerende partij: Luxembourg Business Registers

Dictum

Artikel 1, punt 15, onder c), van richtlijn (EU) 2018/843 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2018 tot wijziging van richtlijn (EU) 2015/849 inzake de voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld of terrorismefinanciering, en tot wijziging van de richtlijnen 2009/138/EG en 2013/36/EU is ongeldig voor zover deze bepaling artikel 30, lid 5, eerste alinea, onder c), van richtlijn (EU) 2015/849 van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 2015 inzake de voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld of terrorismefinanciering, tot wijziging van verordening (EU) nr. 648/2012 van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van richtlijn 2005/60/EG van het Europees Parlement en de Raad en richtlijn 2006/70/EG van de Commissie zo heeft gewijzigd dat in de aldus gewijzigde versie van dit artikel 30, lid 5, eerste alinea, onder c), is bepaald dat de lidstaten ervoor moeten zorgen dat de informatie over de uiteindelijk begunstigen van binnen hun grondgebied opgerichte vennootschappen en andere juridische entiteiten in alle gevallen voor elk lid van de bevolking toegankelijk is.

(¹) PB C 103 van 30.3.2020.
PB C 35 van 1.2.2021.

Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 24 november 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Överklagandenämnd för studiestöd — Zweden) — MCM/ Centrale studiestödsnämnden

(Zaak C-638/20) ⁽¹⁾

[Prejudiciële verwijzing – Vrij verkeer van personen – Artikel 45 VWEU – Gelijke behandeling – Sociale voordelen – Verordening (EU) nr. 492/2011 – Artikel 7, lid 2 – Financiële steun voor het volgen van hoger onderwijs in een andere lidstaat – Woonplaatsvereiste – Alternatief vereiste van maatschappelijke integratie voor studenten die niet binnen de lidstaat wonen – Situatie van een student met de nationaliteit van de steunverstrekende staat die al sinds zijn geboorte woonachtig is in de staat waar hij studeert]

(2023/C 24/04)

Procestaal: Zweeds

Verwijzende rechter

Överklagandenämnden för studiestöd

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: MCM

Verwerende partij: Centrale studiestödsnämnden

Dictum

Artikel 45 VWEU en artikel 7, lid 2, van verordening (EU) nr. 492/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 5 april 2011 betreffende het vrije verkeer van werknemers binnen de Unie

moeten aldus worden uitgelegd dat

zij niet in de weg staan aan een regeling van een lidstaat die de toekenning, aan het kind van een persoon die de lidstaat van ontvangst waar hij werkte heeft verlaten en is teruggekeerd naar de eerstbedoelde lidstaat, waarvan hij de nationaliteit heeft, van financiële steun voor een studie in de lidstaat van ontvangst afhankelijk stelt van het vereiste dat het kind een band heeft met de lidstaat van herkomst, in een situatie waarin het kind sinds zijn geboorte in de lidstaat van ontvangst woont, en de lidstaat van herkomst andere onderdanen die niet aan het woonplaatsvereiste voldoen en die een dergelijke financiële steun voor een studie in een andere lidstaat aanvragen ook aan de voorwaarde van een band onderwerpt.

⁽¹⁾ PB C 53 van 15.2.2021.

Arrest van het Hof (Grote kamer) van 22 november 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de rechtbank Den Haag — Nederland) — X/Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Zaak C-69/21) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing – Ruimte van vrijheid, veiligheid en recht – Artikelen 4, 7 en 19 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie – Verbod van onmenselijke of vernederende behandeling – Eerbiediging van het privéleven en van het familie- en gezinsleven – Bescherming bij verwijdering, uitzetting en uitlevering – Verblijfsrecht op medische gronden – Gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven – Richtlijn 2008/115/EG – Derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt – Medische behandeling met het oog op pijnbestrijding – Behandeling niet beschikbaar in het land van herkomst – Voorwaarden waaronder de verwijdering moet worden uitgesteld)

(2023/C 24/05)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Rechtbank Den Haag

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: X

Verwerende partij: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Dictum

- 1) Artikel 5 van richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven, gelezen in samenhang met de artikelen 1 en 4 en artikel 19, lid 2, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie,

moet aldus worden uitgelegd dat

het zich verzet tegen de vaststelling van een terugkeerbesluit of een verwijderingsmaatregel ten aanzien van een derdelander die illegaal op het grondgebied van een lidstaat verblijft en lijdt aan een ernstige ziekte wanneer er ernstige en gegronde redenen zijn om aan te nemen dat de betrokkene in het derde land waarnaar hij zou worden overgebracht zal worden blootgesteld aan een reëel risico dat de door die ziekte veroorzaakte pijn in geval van terugkeer aanzienlijk, op onomkeerbare wijze en snel zal toenemen omdat de enige doeltreffende pijnbehandeling in dat land verboden is. Een lidstaat mag geen strikte termijn vaststellen waarbinnen een dergelijke toename van de pijn moet intreden opdat die toename in de weg kan staan aan dit terugkeerbesluit of die verwijderingsmaatregel.

- 2) Artikel 5 en artikel 9, lid 1, onder a), van richtlijn 2008/115, gelezen in samenhang met de artikelen 1 en 4 en artikel 19, lid 2, van het Handvest van de grondrechten,

moeten aldus worden uitgelegd dat

zij zich ertegen verzetten dat de bevoegde nationale autoriteit de gevolgen van de verwijderingsmaatregel zelf voor de gezondheidstoestand van een derdelander alleen in aanmerking neemt om te onderzoeken of de derdelander in staat is om te reizen.

- 3) Richtlijn 2008/115, gelezen in samenhang met artikel 7, alsmede de artikelen 1 en 4, van het Handvest van de grondrechten,

moet aldus worden uitgelegd dat

- zij niet vereist dat een lidstaat een verblijfsvergunning toekent aan een illegaal op zijn grondgebied verblijvende derdelander wanneer tegen die derdelander geen terugkeer- of verwijderingsmaatregel kan worden uitgevaardigd omdat er zwaarwegende en gegronde redenen zijn om aan te nemen dat hij in het land van bestemming zal worden blootgesteld aan een reëel risico dat de door zijn ernstige ziekte veroorzaakte pijn snel, aanzienlijk en op onomkeerbare wijze toeneemt;
- de gezondheidstoestand van deze derdelander en de zorg die hij wegens die ziekte op dat grondgebied ontvangt, door de bevoegde nationale autoriteit samen met alle andere relevante gegevens in aanmerking moeten worden genomen bij de beoordeling of het recht van de betrokkene op eerbiediging van zijn privéleven eraan in de weg staat dat jegens hem een terugkeerbesluit of verwijderingsmaatregel wordt uitgevaardigd;
- de vaststelling van een dergelijk besluit of een dergelijke maatregel geen inbreuk maakt op dat recht op de enkele grond dat de betrokkene, in geval van terugkeer naar het land van bestemming, wordt blootgesteld aan het risico dat zijn gezondheidstoestand verslechtert, wanneer een dergelijk risico niet de door artikel 4 van het Handvest vereiste minimale ernst heeft.

(¹) PB C 163 van 3.5.2021.

Arrest van het Hof (Tiende kamer) van 24 november 2022 — Vincent Thunus e.a. / Europese Investeringsbank (EIB)

(Zaak C-90/21 P) ⁽¹⁾

(Hogere voorziening – Openbare dienst – Personeel van de Europese Investeringsbank (EIB) – Vergoeding – Jaarlijkse aanpassing van de salarissen – Beroep tot nietigverklaring en tot schadevergoeding)

(2023/C 24/06)

Procestaal: Frans

Partijen

Rekwiranten: Vincent Thunus, Jaime Barragán, Marc D'hooge, Alexandra Felten, Christophe Nègre, Patrick Vanhoudt (vertegenwoordiger: L. Levi, advocaat)

Andere partij in de procedure: Europese Investeringsbank (EIB) (vertegenwoordigers: A. V. García Sanchez, T. Gilliams, J. Klein en E. Manoukian, gemachtigden, bijgestaan door P.-E. Partsch, advocaat)

Dictum

- 1) De hogere voorziening wordt afgewezen.
- 2) Vincent Thunus, Jaime Barragán, Marc D'hooge, Alexandra Felten, Christophe Nègre en Patrick Vanhoudt worden verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 228 van 14.6.2021.

Arrest van het Hof (Tiende kamer) van 24 november 2022 — Vincent Thunus e.a. / Europese Investeringsbank (EIB)

(Zaak C-91/21 P) ⁽¹⁾

(Hogere voorziening – Openbare dienst – Personeel van de Europese Investeringsbank (EIB) – Vergoeding – Jaarlijkse aanpassing van de salarissen – Beroep tot nietigverklaring en tot schadevergoeding)

(2023/C 24/07)

Procestaal: Frans

Partijen

Rekwiranten: Vincent Thunus, Jaime Barragán, Marc D'hooge, Alexandra Felten, Christophe Nègre, Patrick Vanhoudt. (vertegenwoordiger: L. Levi, advocaat)

Andere partij in de procedure: Europese Investeringsbank (vertegenwoordigers: A. V. García Sanchez, T. Gilliams, J. Klein en E. Manoukian, gemachtigden, bijgestaan door P.-E. Partsch, advocaat)

Dictum

- 1) De hogere voorziening wordt afgewezen.
- 2) Vincent Thunus, Jaime Barragán, Marc D'hooge, Alexandra Felten, Christophe Nègre en Patrick Vanhoudt worden verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 228 van 14.6.2021.

Arrest van het Hof (Zevende kamer) van 24 november 2022 — Europese Commissie / Republiek Polen

(Zaak C-166/21) ⁽¹⁾

(Niet-nakoming door een staat – Accijns op alcohol en alcoholhoudende dranken – Richtlijn 92/83/EEG – Vrijstelling van geharmoniseerde accijns – Ethylalcohol die wordt gebruikt voor de vervaardiging van geneesmiddelen – Artikel 27, lid 1, onder d) – Vrijstelling onder de voorwaarde van overbrenging van de alcohol onder een accijnsschorsingsregeling – Geen mogelijkheid om terugbetaling van de betaalde accijns te verkrijgen – Evenredigheidsbeginsel)

(2023/C 24/08)

Procestaal: Pools

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: aanvankelijk C. Perrin en M. Siekierzyńska, vervolgens C. Perrin en A. Stobiecka-Kuik, gemachtigden)

Verwerende partij: Republiek Polen (vertegenwoordigers: B. Majczyna en A. Kramarczyk-Szaładzińska, gemachtigden)

Interveniërende partij aan de zijde van verwerende partij: Tsjechische Republiek (vertegenwoordigers: O. Serdula, M. Smolek et J. Vlácil, gemachtigden)

Dictum

1. Het beroep wordt verworpen.
2. De Europese Commissie draagt haar eigen kosten, alsook die van de Republiek Polen.
3. De Tsjechische Republiek draagt haar eigen kosten.

⁽¹⁾ PB C 148 van 26.4.2021.

Arrest van het Hof (Derde kamer) van 24 november 2022 — Europees Parlement / Raad van de Europese Unie

(Zaak C-259/21) ⁽¹⁾

[Beroep tot nietigverklaring – Gemeenschappelijk visserijbeleid – Verordening (EU) 2021/92 – Vaststelling, voor 2021, van de vangstmogelijkheden voor bepaalde visbestanden en groepen visbestanden welke in de wateren van de Europese Unie en, voor vissersvaartuigen van de Unie, in bepaalde wateren buiten de Unie van toepassing zijn – Instandhouding van visbestanden en bescherming van mariene ecosystemen door middel van technische maatregelen – Artikelen 15 tot en met 17 en 20 alsook artikel 59, tweede alinea – Artikel 43, lid 3, VWEU – Misbruik van bevoegdheid – Beginsel van loyale samenwerking]

(2023/C 24/09)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Europees Parlement (vertegenwoordigers: I. Liukkonen en I. Terwinghe, gemachtigden)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie (vertegenwoordigers: S. Falek, F. Naert en A. Nowak-Salles, gemachtigden)

Interveniënt aan de zijde van verwerende partij: Europese Commissie, vertegenwoordigers: A. Dawes, A. Stobiecka-Kuik en K. Walkerová, gemachtigden)

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.

- 2) Het Europees Parlement draagt behalve zijn eigen kosten ook de kosten van de Raad van de Europese Unie.
- 3) De Europese Commissie draagt haar eigen kosten.

⁽¹⁾ PB C 217 van 07.06.2021.

Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 24 november 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Administrativen sad Sofia-grad — Bulgarije) — IG/Varhoven administrativen sad

(Zaak C-289/21) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing – Artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie – Effectieve rechterlijke bescherming – Nationale procedureregels volgens welke een rechtsmiddel waarmee de verenigbaarheid van nationale bepalingen met het Unierecht kan worden aangevochten, zonder voorwerp raakt indien de bepaling in de loop van het geding wordt ingetrokken)

(2023/C 24/10)

Procestaal: Bulgaars

Verwijzende rechter

Administrativen sad Sofia-grad

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: IG

Verwerende partij: Varhoven administrativen sad

Dictum

Het doeltreffendheidsbeginsel, zoals dat is verankerd in artikel 47 van het Handvest, moet aldus worden uitgelegd dat het zich verzet tegen een procedureregule van een lidstaat op grond waarvan, wanneer een bepaling van nationaal recht waartegen een beroep tot nietigverklaring is ingesteld wegens strijd met het Unierecht, wordt ingetrokken en dus voor de toekomst geen gevolgen meer heeft, het geding wordt geacht zonder voorwerp te zijn geraakt zodat er geen uitspraak meer over hoeft te worden gedaan, zonder dat de partijen vooraf hun eventuele belang bij voortzetting van het geding hebben kunnen doen gelden en zonder dat daarbij rekening is gehouden met een dergelijk belang.

⁽¹⁾ PB C 289 van 19.7.2021.

Arrest van het Hof (Derde kamer) van 24 november 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Korkein hallinto-oikeus — Finland) — Procedure ingeleid door A

(Zaak C-296/21) ⁽¹⁾

[Prejudiciële verwijzing – Controle op de verwerving en het bezit van vuurwapens – Richtlijn 91/477/EEG – Bijlage I, deel III – Normen en technieken voor de onbruikbaarmaking van vuurwapens – Uitvoeringsverordening (EU) 2015/2403 – Controle op en certificering van de onbruikbaarmaking van vuurwapens – Artikel 3 – Door een nationale autoriteit erkende controlerende entiteit – Verlening van een certificaat van onbruikbaarmaking – Entiteit die niet voorkomt op de lijst die is gepubliceerd door de Europese Commissie – Overbrenging van onbruikbaar gemaakte vuurwapens binnen de Europese Unie – Artikel 7 – Wederzijdse erkenning]

(2023/C 24/11)

Procestaal: Fins

Verwijzende rechter

Korkein hallinto-oikeus

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: A

In tegenwoordigheid van: Helsingin poliisilaitos, Poliisihallitus

Dictum

- 1) Bijlage I, deel III, van richtlijn 91/477/EEG van de Raad van 18 juni 1991 inzake de controle op de verwerving en het voorhanden hebben van wapens, zoals gewijzigd bij richtlijn 2008/51/EG van het Europees Parlement en de Raad van 21 mei 2008, en artikel 3 van uitvoeringsverordening (EU) 2015/2403 van de Commissie van 15 december 2015 tot vaststelling van gemeenschappelijke richtsnoeren betreffende normen en technieken om te waarborgen dat onbruikbaar gemaakte vuurwapens voorgoed onbruikbaar zijn,

moeten aldus worden uitgelegd dat

zij zich er niet tegen verzetten dat een privaatrechtelijke rechtspersoon zoals een handelsvennootschap onder het begrip “controleerende entiteit” als bedoeld in lid 1 van laatstgenoemde bepaling valt, wanneer die persoon is opgenomen in de door de Europese Commissie krachtens artikel 3, lid 3, van die uitvoeringsverordening gepubliceerde lijst.

- 2) Bijlage I, deel III, van richtlijn 91/477, zoals gewijzigd bij richtlijn 2008/51, en artikel 7, lid 2, van uitvoeringsverordening 2015/2403,

moeten aldus worden uitgelegd dat

wanneer een certificaat van onbruikbaarmaking van een vuurwapen is afgegeven door een door een lidstaat aangewezen controlerende entiteit, de lidstaat waarnaar het onbruikbaar gemaakte vuurwapen wordt overgebracht, dat certificaat moet erkennen, tenzij de bevoegde autoriteiten van die lidstaat bij een summiere controle van het wapen in kwestie vaststellen dat dit certificaat kennelijk niet voldoet aan de voorschriften van deze uitvoeringsverordening.

⁽¹⁾ PB C 289 van 19.7.2021.

Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 24 november 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Juzgado de Primera Instancia n° 4 de Castelló de la Plana — Spanje) — Casilda / Banco Cetelem SA

(Zaak C-302/21) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing – Hoofdgeding dat zonder voorwerp is gemaakt – Afdoening zonder beslissing)

(2023/C 24/12)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Juzgado de Primera Instancia n° 4 de Castelló de la Plana

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Casilda

Verwerende partij: Banco Cetelem SA

Dictum

Op het door de Juzgado de Primera Instancia n° 4 de Castelló de la Plana (rechter in eerste aanleg nr. 4 Castelló de la Plana, Spanje) bij beslissing van 7 mei 2021 ingediende verzoek om een prejudiciële beslissing hoeft niet te worden beslist.

(¹) PB C 382 van 20.9.2021.

Arrest van het Hof (Zevende kamer) van 24 november 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Hof van Cassatie — België) — Tilman NV / Unilever Supply Chain Company AG

(Zaak C-358/21) (¹)

(Prejudiciële verwijzing – Justitiële samenwerking in burgerlijke zaken – Rechterlijke bevoegdheid en tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken – Lugano II-Verdrag – Forumkeuzebeding – Vormvereisten – Beding opgenomen in de algemene voorwaarden – Algemene voorwaarden waarvan kennis kan worden genomen en die kunnen worden afgedrukt via een hyperlink vermeld in een schriftelijk gesloten overeenkomst – Toestemming van de partijen)

(2023/C 24/13)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Hof van Cassatie

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Tilman NV

Verwerende partij: Unilever Supply Chain Company AG

Dictum

Artikel 23, leden 1 en 2, van het Verdrag betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, ondertekend op 30 oktober 2007, waarvan de sluiting namens de Europese Gemeenschap is goedgekeurd bij besluit 2009/430/EG van de Raad van 27 november 2008,

moet aldus worden uitgelegd dat:

een forumkeuzebeding rechtsgeldig gesloten is wanneer het is opgenomen in de algemene voorwaarden waarnaar in de schriftelijk gesloten overeenkomst wordt verwezen door vermelding van de hyperlink naar een website waar van deze algemene voorwaarden, vóór de ondertekening van die overeenkomst, kennis kan worden genomen en waar deze kunnen worden gedownload en afgedrukt, zonder dat de partij aan wie deze clause wordt tegengeworpen, is uitgenodigd om de algemene voorwaarden te aanvaarden door het aanvinken van een vakje op die website.

(¹) PB C 338 van 23.8.2021.

Arrest van het Hof (Achtste kamer) van 24 november 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Kúria — Hongarije) — CIG Pannónia Életbiztosító Nyrt. / Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Zaak C-458/21) ⁽¹⁾

[Prejudiciële verwijzing – Fiscale bepalingen – Belasting over de toegevoegde waarde (btw) – Richtlijn 2006/112/EG – Artikel 132, lid 1, onder c) – Vrijstellingen voor bepaalde activiteiten van algemeen belang – Medische verzorging in het kader van de uitoefening van medische en paramedische beroepen – Dienst die door een verzekeringsmaatschappij wordt gebruikt om de juistheid van de diagnose van ernstige ziekte te controleren en de best mogelijke zorg en behandeling in het buitenland te vinden en te verstrekken]

(2023/C 24/14)

Procestaal: Hongaars

Verwijzende rechter

Kúria

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: CIG Pannónia Életbiztosító Nyrt.

Verwerende partij: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Dictum

Artikel 132, lid 1, onder c), van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde

moet aldus worden uitgelegd dat:

diensten waarbij de juistheid van de diagnose van ernstige ziekte bij de verzekerde wordt gecontroleerd om de best mogelijke gezondheidszorg vast te stellen met het oog op de genezing van de verzekerde en om ervoor te zorgen dat de medische behandeling in het buitenland wordt verstrekt voor zover dit risico wordt gedekt door de verzekeringsovereenkomst en de verzekerde daarom verzoekt, niet vallen onder de in deze bepaling bedoelde vrijstelling.

⁽¹⁾ PB C 471 van 22.11.2021.

Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 24 november 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Finanzgericht Nürnberg — Duitsland) — A/Finanzamt M

(Zaak C-596/21) ⁽¹⁾

[Prejudiciële verwijzing – Fiscale bepalingen – Belasting over de toegevoegde waarde (btw) – Richtlijn 2006/112/EG – Artikelen 167 en 168 – Recht op aftrek van voorbelasting – Beginsel van het verbod op fraude – Toeleveringsketen – Weigering van het recht op aftrek in geval van fraude – Belastingplichtige – Tweede koper van een goed – Fraude met een deel van de bij de eerste aankoop verschuldigde btw – Omvang van de weigering van het recht op aftrek]

(2023/C 24/15)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Finanzgericht Nürnberg

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: A

Verwerende partij: Finanzamt M

Dictum

- 1) De artikelen 167 en 168 van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde, zoals gewijzigd bij richtlijn 2010/45/EU van de Raad van 13 juli 2010, gelezen in het licht van het beginsel van het verbod op fraude

moeten aldus worden uitgelegd dat:

de tweede koper van een goed het recht op aftrek van de voorbelasting kan worden geweigerd wanneer hij wist of had moeten weten van de door de oorspronkelijke verkoper bij de eerste koop gepleegde btw-fraude, ook al was de eerste koper zelf ook op de hoogte van die fraude.

- 2) De artikelen 167 en 168 van richtlijn 2006/112, zoals gewijzigd bij richtlijn 2010/45, gelezen in het licht van het beginsel van het verbod op fraude

moeten aldus worden uitgelegd dat:

de tweede koper van een goed dat in een aan die verkoop voorafgaand stadium het voorwerp is geweest van een frauduleuze handeling die slechts betrekking heeft op een gedeelte van de aan de staat verschuldigde belasting over de toegevoegde waarde (btw), zijn recht op aftrek van voorbelasting in zijn geheel moet worden geweigerd, wanneer hij wist of had moeten weten dat deze verkoop verband hield met fraude.

(¹) PB C 513 van 20.12.2021.

Arrest van het Hof (Achtste kamer) van 24 november 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Raad van State — België) — Belgisch-Luxemburgse vereniging van de industrie van plantenbescherming VZW (Belplant), voorheen Belgische Vereniging van de Industrie van Plantenbeschermingsmiddelen VZW (Phytofar) / Vlaams Gewest

(Zaak C-658/21) (¹)

[Prejudiciële verwijzing – Informatieprocedure op het gebied van technische voorschriften en regels betreffende de diensten van de informatiemaatschappij – Richtlijn (EU) 2015/1535 – Begrip “technisch voorschrift” – Artikel 1, lid 1 – Nationale regeling die particulieren verbiedt om op privéterreinen glyfosaathoudende pesticiden te gebruiken – Artikel 5, lid 1 – Verplichting van de lidstaten om elk ontwerp voor een technisch voorschrift mee te delen aan de Europese Commissie]

(2023/C 24/16)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Raad van State

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Belgisch-Luxemburgse vereniging van de industrie van plantenbescherming VZW (Belplant), voorheen Belgische Vereniging van de Industrie van Plantenbeschermingsmiddelen VZW (Phytofar)

Verwerende partij: Vlaams Gewest

Dictum

Artikel 1, lid 1, van richtlijn (EU) 2015/1535 van het Europees Parlement en de Raad van 9 september 2015 betreffende een informatieprocedure op het gebied van technische voorschriften en regels betreffende de diensten van de informatiemaatschappij, gelezen in samenhang met artikel 5 ervan,

moet aldus worden uitgelegd dat:

een nationale regeling die personen zonder een nationale vergunning voor professioneel gebruik verbiedt om op terreinen in particulier gebruik glyfosaathoudende pesticiden te gebruiken, een “technisch voorschrift” in de zin van artikel 1, lid 1, onder d) en f), van deze richtlijn kan vormen dat volgens artikel 5 ervan aan de Europese Commissie moet worden meegedeeld, mits die nationale regeling de verhandeling van de betrokken producten op significante wijze kan beïnvloeden, waarbij het aan de verwijzende rechter staat om dit na te gaan.

⁽¹⁾ PB C 73 van 14.2.2022.

Arrest van het Hof (Tiende kamer) van 24 november 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Cour de cassation — Frankrijk) — Cafpi SA, Aviva assurances SA / Enedis SA

(Zaak C-691/21) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing – Richtlijn 85/374/EEG – Artikel 3 – Aansprakelijkheid voor producten met gebreken – Begrip “producent” – Elektriciteitsdistributiesysteembeheerder die de spanning van elektriciteit aanpast met het oog op de distributie ervan)

(2023/C 24/17)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Cour de cassation

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Cafpi SA, Aviva assurances SA

Verwerende partij: Enedis SA

Dictum

Artikel 3, lid 1, van richtlijn 85/374/EEG van de Raad van 25 juli 1985 betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der lidstaten inzake de aansprakelijkheid voor producten met gebreken, zoals gewijzigd bij richtlijn 1999/34/EG van het Europees Parlement en de Raad van 10 mei 1999,

moet aldus worden uitgelegd dat

een elektriciteitsdistributiesysteembeheerder moet worden beschouwd als een “producent” in de zin van die bepaling wanneer hij de spanning van de elektriciteit aanpast met het oog op de distributie ervan aan de eindafnemer.

⁽¹⁾ PB C 64 van 7.2.2022.

Beschikking van het Hof (Tiende kamer) van 21 september 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Cour d'appel de Bruxelles — België) — DA / Romanian Air Traffic Services Administration (Romatsa) e.a. en FC e.a. / Romanian Air Traffic Services Administration (Romatsa) e.a.

(Zaak C-333/19) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing – Artikel 99 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof – Staatssteun – Artikelen 107 en 108 VWEU – Bilateraal investeringsverdrag – Arbitragebeding – Roemenië – Scheidsrechterlijke uitspraak waarbij schadevergoeding wordt toegekend – Besluit van de Europese Commissie waarbij deze vergoeding wordt aangemerkt als met de interne markt onverenigbare staatssteun en terugvordering ervan wordt gelast – Gedwongen tenuitvoerlegging van de scheidsrechterlijke uitspraak voor een gerecht van een andere lidstaat dan de lidstaat tot welke het besluit is gericht – Schending van het Unierecht – Artikel 19 VEU – Artikelen 267 en 344 VWEU – Autonomie van het Unierecht)

(2023/C 24/18)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Cour d'appel de Bruxelles

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: DA en FC, European Food SA, Starmill SRL, Multipack SRL

Verwerende partijen: Romanian Air Traffic Services Administration (Romatsa), Roemenië, Europese Commissie, Europese Organisatie voor de Veiligheid van de Luchtvaart (Eurocontrol), FC, European Food SA, Starmill SRL, Multipack SRL en Romanian Air Traffic Services Administration (Romatsa), Roemenië, DA, Europese Commissie, Europese Organisatie voor de Veiligheid van de Luchtvaart (Eurocontrol)

Dictum

Het Unierecht, in het bijzonder de artikelen 267 en 344 VWEU, moet aldus worden uitgelegd dat een gerecht van een lidstaat dat belast is met de gedwongen tenuitvoerlegging van de scheidsrechterlijke uitspraak die aan de orde is in besluit (EU) 2015/1470 van de Commissie van 30 maart 2015 betreffende steunmaatregel SA.38517 (2014/C) (ex 2014/NN) ten uitvoer gelegd door Roemenië — Scheidsrechterlijke uitspraak in de zaak Micula/Roemenië van 11 december 2013, ertoe gehouden is die uitspraak buiten toepassing te laten en deze dus in geen geval ten uitvoer mag leggen om de begunstigden ervan toe te laten de schadevergoeding te verkrijgen die hun daarin is toegekend.

⁽¹⁾ PB C 220 van 1.7.2019.

Beschikking van het Hof (Achtste kamer) van 5 oktober 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door Rayonen sad — Pazardzhik — Bulgarije) — SF / Teritorialna direktsia na Natsionalna agentsia za prihodite — Plovdiv

(Zaak C-49/20) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing – Artikelen 53 en 99 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof – Richtlijn 2015/849 – Werkingssfeer – Nationale regeling die vereist dat betalingen boven een bepaald bedrag uitsluitend worden verricht per overschrijving of per deposito op een betaalrekening)

(2023/C 24/19)

Procestaal: Bulgaars

Verwijzende rechter

Rayonen sad — Pazardzhik

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: SF

Verwerende partij: Teritorialna direktsia na Natsionalna agentsia za prihodite — Plovdiv

Dictum

Een regeling van een lidstaat op grond waarvan de betalingen op het nationale grondgebied ten belope van een bedrag gelijk aan of hoger dan een bepaalde vastgestelde drempel uitsluitend mogen gebeuren per overschrijving of storting op een betaalrekening, ongeacht de entiteit en de reden voor de betaling in contanten, en daardoor betrekking heeft op alle betalingen in contanten tussen natuurlijke personen en rechtspersonen, valt niet onder het toepassingsgebied van richtlijn (EU) 2015/849 van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 2015 inzake de voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld of terrorismefinanciering, tot wijziging van verordening (EU) nr. 648/2012 van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van richtlijn 2005/60/EG van het Europees Parlement en de Raad en richtlijn 2006/70/EG van de Commissie.

(¹) PB C 137 van 27.4.2020.

Beschikking van het Hof (Negende kamer) van 12 oktober 2022 (verzoeken om een prejudiciële beslissing ingediend door de Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie — Polen) — R1, R2 (C-650/20)/O1, O2 (C-650/20) en C (C-651/20)/T, O (C-651/20)

(Gevoegde zaken C-650/20 en C-651/20) (¹)

(Doorhaling)

(2023/C 24/20)

Procestaal: Pools

Verwijzende rechter

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: R1, R2 (C-650/20), C (C-651/20)

Verwerende partijen: O1, O2 (C-650/20), T, O (C-651/20)

Dictum

De gevoegde zaken C-650/20 en C-651/20 worden doorgehaald in het register van het Hof.

(¹) Datum van indiening: 30.11.2020.

Beschikking van het Hof (achtste kamer) van 27 september 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landgericht Kleve — Duitsland) — AB e.a. / Ryanair DAC

(Zaak C-307/21) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing – Artikel 99 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof – Luchtvervoer – Verordening (EG) nr. 261/2004 – Gemeenschappelijke regels inzake compensatie en bijstand aan luchtreizigers bij annulering of langdurige vertraging van vluchten – Artikel 5, lid 1, onder c) – Recht op compensatie bij annulering van vluchten – Vervoersovereenkomst gesloten via een onlinereisagent – Informatie over de annulering van de vlucht via een automatisch door de reisagent gegenereerd e-mailadres – Geen daadwerkelijke informatieverstrekking aan de passagier)

(2023/C 24/21)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Landgericht Kleve

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: AB e.a.

Verwerende partij: Ryanair DAC

Dictum

Artikel 5, lid 1, onder c), en artikel 7 van verordening (EG) nr. 261/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 11 februari 2004 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels inzake compensatie en bijstand aan luchtreizigers bij instapweigering en annulering of langdurige vertraging van vluchten en tot intrekking van verordening (EEG) nr. 295/91

moeten aldus te worden uitgelegd dat

de luchtvaartmaatschappij die de vlucht uitvoert, verplicht is de compensatie te betalen waarin bij die bepalingen is voorzien in het geval dat de vlucht wordt geannuleerd en de passagier hierover niet ten minste twee weken voor de geplande vertrektijd is geïnformeerd, wanneer die luchtvaartmaatschappij de informatie tijdig heeft gezonden naar het enige haar bij de boeking meegedeelde e-mailadres, zonder evenwel te weten dat via dit e-mailadres alleen de reisagent, via wie de boeking werd gedaan, en niet rechtstreeks de passagier kon worden bereikt, en deze reisagent de informatie niet tijdig aan de passagier heeft doorgegeven.

⁽¹⁾ PB C 310 van 2.8.2021.

Beschikking van het Hof (Negende kamer) van 20 oktober 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Supremo Tribunal Administrativo — Portugal) — Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP) / AB, CD en EF

(Zaak C-374/21) ⁽¹⁾

[Prejudiciële verwijzing – Artikel 53, lid 2, en artikel 99 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof – Verordening (EG, Euratom) nr. 2988/95 – Eigen middelen van de Europese Unie – Bescherming van de financiële belangen van de Unie – Vervolg van onregelmatigheden – Artikel 4 – Vaststelling van administratieve maatregelen – Artikel 3, lid 1 – Verjaringstermijn van de vervolging – Verstrijken – Inroepbaarheid in het kader van de invorderingsprocedure – Artikel 3, lid 2 – Uitvoeringstermijn – Toepasselijkheid – Aanvang – Stuiting en schorsing]

(2023/C 24/22)

Procestaal: Portugees

Verwijzende rechter

Supremo Tribunal Administrativo

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP)

Verwerende partijen: AB, CD en EF

Dictum

- 1) Artikel 3, lid 1, van verordening (EG, Euratom) nr. 2988/95 van de Raad van 18 december 1995 betreffende de bescherming van de financiële belangen van de Europese [Unie]

moet aldus worden uitgelegd dat

onder voorbehoud van eerbiediging van de beginselen van doeltreffendheid en gelijkwaardigheid, deze bepaling zich niet verzet tegen een nationale regeling krachtens welke de adressaat van een besluit tot invordering van wederrechtelijk geïnde bedragen, dat is vastgesteld na het verstrijken van de in die bepaling bedoelde verjaringstermijn van de vervolging, gehouden is om — op straffe van verval — de onregelmatigheid van dat besluit binnen een bepaalde termijn bij de bevoegde bestuursrechter aan te voeren ter betwisting van dat besluit, en zich niet meer kan verzetten tegen de uitvoering van dat besluit door diezelfde onregelmatigheid aan te voeren in het kader van de tegen hem ingeleide gerechtelijke invorderingsprocedure.

- 2) Artikel 3, lid 2, eerste alinea, van verordening nr. 2988/95

moet aldus worden uitgelegd dat

de secundair aansprakelijke personen van de onderneming-schuldenaar die de adressaat van een besluit tot invordering van wederrechtelijk geïnde bedragen is, tot wie de fiscale executieprocedure is uitgebreid, moeten kunnen aanvoeren dat de uitvoeringstermijn van artikel 3, lid 2, eerste alinea, van deze verordening of, in voorkomend geval, de verlengde uitvoeringstermijn overeenkomstig artikel 3, lid 3, van deze verordening is verstreken, teneinde zich te verzetten tegen de gedwongen invordering van deze bedragen.

- 3) Artikel 3, lid 2, eerste alinea, van verordening nr. 2988/95

moet aldus worden uitgelegd dat

waar het gaat om de uitvoering van een besluit waarbij de terugbetaling van wederrechtelijk geïnde bedragen wordt gelast, de in die bepaling vastgestelde uitvoeringstermijn begint te lopen op de dag waarop dat besluit definitief wordt, dat wil zeggen de dag waarop de beroepstermijnen verstrijken of de beroepsmogelijkheden zijn uitgeput.

(¹) PB C 357 van 6.9.2021.

Beschikking van het Hof (Achtste kamer) van 19 oktober 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunale di Napoli — Italië) — VB/Comune di Portici

(Zaak C-777/21) (¹)

(Prejudiciële verwijzing – Artikel 99 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof – Artikel 49 VWEU – Vrijheid van vestiging – Artikel 56 VWEU – Vrij verrichten van diensten – Wegverkeer – Registratie van en belastingheffing over motorvoertuigen – Voertuig geregistreerd in een andere lidstaat – Bestuurder woonachtig in de lidstaat van registratie van het voertuig en in een andere lidstaat – Regeling van een lidstaat die het personen die al sinds meer dan 60 dagen woonachtig zijn op zijn grondgebied verbiedt om in deze lidstaat aan het verkeer deel te nemen met een voertuig dat in het buitenland is geregistreerd)

(2023/C 24/23)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale di Napoli

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: VB

Verwerende partij: Comune di Portici

Dictum

Artikel 49 VWEU moet aldus worden uitgelegd dat het zich verzet tegen een nationale regeling die het een zelfstandige die al sinds meer dan 60 dagen woonachtig is in een lidstaat verbiedt om in die lidstaat aan het verkeer deel te nemen met een voertuig dat is geregistreerd in een andere lidstaat indien dat voertuig niet is bestemd om hoofdzakelijk in de eerste lidstaat duurzaam te worden gebruikt noch daar feitelijk duurzaam wordt gebruikt.

(¹) PB C 148 van 4.4.2022.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Audiencia Nacional (Spanje) op 5 april 2022 — Strafzaak tegen Abel

(Zaak C-235/22)

(2023/C 24/24)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Audiencia Nacional

Partijen in de strafzaak

Verweerder: Abel

Andere partij: Ministerio Fiscal

Prejudiciële vragen

1) Moeten de artikelen 126 en 127 van het akkoord inzake de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland uit de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie [terugtrekkingsakkoord] (¹) en de artikelen 18, lid 1, en artikel 21, lid 1, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie aldus worden uitgelegd dat zij van toepassing zijn op een uitleveringsverzoek van een derde staat met betrekking tot een onderdaan van het Verenigd Koninkrijk die zowel [tijdens de in het terugtrekkingsakkoord vastgestelde overgangperiode als na het verstrijken daarvan] in een lidstaat verbleef, wegens feiten die zijn gepleegd vóór en tijdens het van kracht zijn van het terugtrekkingsakkoord, wanneer dat verzoek is ingediend na het einde van de in het terugtrekkingsakkoord vastgestelde overgangperiode?

In geval van een ontkennend antwoord,

2) Moeten de artikelen 10, 12, 13, 14, 15, 126 en 127 van het akkoord inzake de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland uit de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie [terugtrekkingsakkoord] en artikel 21 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie aldus worden uitgelegd dat de rechtspraak in de arresten van het Hof van Justitie van de Europese Unie in de zaken C-182/15 (Petruhhin) (²), [C-191/16] (³) (Pisciotti) [...] en C-897/19 PPU (I.N.) (⁴) van toepassing is op een uitleveringsverzoek van een derde staat met betrekking tot een onderdaan van het Verenigd Koninkrijk die ten tijde van de aan het uitleveringsverzoek ten grondslag liggende feiten burger van de Europese Unie was en vóór en tijdens het van kracht zijn van het terugtrekkingsakkoord ononderbroken op het grondgebied van een andere lidstaat heeft verbleven?

In geval van een ontkennend antwoord,

- 3) Is de rechtspraak in de arresten van het Hof van Justitie van de Europese Unie in de zaken C-182/15 (Petruhhin), [C-191/16] (Pisciotti) [...] en C-897/19 PPU (I.N.), in het licht van het mechanisme van justitiële samenwerking in strafzaken zoals neergelegd in de artikelen 62 tot en met 65 van het akkoord inzake de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland uit de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie en titel VII van deel drie van de handels- en samenwerkingsovereenkomst tussen de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, enerzijds, en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, anderzijds, van toepassing op een uitleveringsverzoek van een derde staat met betrekking tot een onderdaan van het Verenigd Koninkrijk die ten tijde van de aan het uitleveringsverzoek ten grondslag liggende feiten burger van de Europese Unie was en vóór en tijdens het van kracht zijn van het terugtrekkingsakkoord ononderbroken op het grondgebied van een andere lidstaat heeft verbleven?

⁽¹⁾ PB 2020, L 29, blz. 7

⁽²⁾ Arrest van 6 september 2016, EU:C:2016:630

⁽³⁾ Arrest van 10 april 2018, EU:C:2018:222

⁽⁴⁾ Arrest van 2 april 2020, EU:C:2020:262.

Hogere voorziening ingesteld op 4 mei 2022 door Luis Miguel Novais tegen de beschikking van het Gerecht (Zesde kamer) van 4 maart 2022 in zaak T-66/22, Novais / Portugal

(Zaak C-295/22 P)

(2023/C 24/25)

Procestaal: Portugees

Partijen

Rekwirant: Luis Miguel Novais (vertegenwoordigers: Á. Oliveira en C. Almeida Lopes, advogados)

Andere partij in de procedure: Portugese Republiek

Bij beschikking van 24 november 2022 heeft het Hof van Justitie (Zesde kamer) de hogere voorziening kennelijk niet-ontvankelijk verklaard.

Hogere voorziening ingesteld op 9 mei 2022 door Union nationale des indépendants solidaires (UNIS) tegen de beschikking van het Gerecht (Tiende kamer) van 8 maart 2022 in zaak T-431/21, UNIS / Commissie

(Zaak C-324/22 P)

(2023/C 24/26)

Procestaal: Frans

Partijen

Rekwirante: Union nationale des indépendants solidaires (UNIS) (vertegenwoordiger: F. Ortega, avocat)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Bij beschikking van 1 december 2022, heeft het Hof (Zesde kamer) de hogere voorziening kennelijk ongegrond verklaard en beslist dat rekwirante haar eigen kosten zal dragen.

Hogere voorziening ingesteld op 25 augustus 2022 door Unite the Union tegen het arrest van het Gerecht (Derde kamer) van 22 juni 2022 in zaak T-739/20, Unite the Union / EUIPO — WWRD Ireland (WATERFORD)

(Zaak C-571/22 P)

(2023/C 24/27)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: Unite the Union (vertegenwoordigers: B. O'Connor, advocat, M. Hommé, advocat)

Andere partijen in de procedure: Bureau voor Intellectuele Eigendom van de Europese Unie (EUIPO), WWRD Ireland IPCO LLC

Bij beschikking van 5 december 2022 heeft het Hof van Justitie (Kamer voor toelating van hogere voorzieningen) beslist dat de hogere voorziening niet wordt toegelaten en dat Unite the Union haar eigen kosten zal dragen.

Hogere voorziening ingesteld op 31 augustus 2022 door Munich, S.L. tegen het arrest van het Gerecht (Negende kamer) van 22 juni 2022 in zaak T-502/20, Munich / EUIPO — Tone Watch (MUNICH10A.T.M.)

(Zaak C-577/22 P)

(2023/C 24/28)

Procestaal: Spaans

Partijen

Rekwirant: Munich, S.L. (vertegenwoordigers: J. Güell Serra, en M. del Mar Guix Vilanova, abogados)

Andere partij in de procedure: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO), Tone Watch, S.L.

Bij beschikking van 29 november 2022 heeft het Hof van Justitie (Kamer voor hogere voorzieningen) de hogere voorziening niet-ontvankelijk verklaard en Munich, S. L. verwezen in haar eigen kosten.

Hogere voorziening ingesteld op 16 september 2022 door de Europese Commissie tegen het arrest van het Gerecht (Tweede kamer) van 6 juli 2022 in zaak T-408/21, HB / Europese Commissie

(Zaak C-597/22 P)

(2023/C 24/29)

Procestaal: Frans

Partijen

Rekwirante: Europese Commissie (vertegenwoordigers: J. Baquero Cruz, J. Estrada de Solà en B. Araujo Arce, gemachtigden)

Andere partij in de procedure: HB (vertegenwoordiger: L. Levi, advocaat)

Conclusies

— het arrest van het Gerecht van 6 juli 2022 in zaak T-408/21 HB/Commissie vernietigen, voor zover daarbij de besluiten C(2021) 3339 final en C(2021) 3340 final van de Commissie van 5 mei 2021 nietig zijn verklaard;

- de zaak naar het Gerecht verwijzen voor een beslissing ten gronde over het beroep tot nietigverklaring;
- HB verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Tot staving van haar hogere voorziening voert de Commissie één middel aan: onjuiste rechtsopvatting

Volgens de Commissie heeft het Gerecht ten onrechte geoordeeld dat de besluiten C(2019) 7318 final en C(2019) 7319 contractueel van aard waren.

Uit de omstandigheid dat die twee schuldvorderingen ten onrechte zijn aangemerkt als contractueel van aard, volgt overeenkomstig de rechtspraak van het ADR-arrest (C-584/17), dat de besluiten C(2021) 3339 final en C(2021) 3340 final van de Commissie van 5 mei 2021, waartegen de hogere voorziening is gericht, ten onrechte nietig zijn verklaard.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Sąd Rejonowy w Słupsku (Polen) op 19 september 2022 — Strafzaak tegen M.S., J.W. en M.P.

(Zaak C-603/22)

(2023/C 24/30)

Procestaal: Pools

Verwijzende rechter

Sąd Rejonowy w Słupsku

Partijen in het hoofdgeding

M.S., J.W., M.P., Prokurator Rejonowy w Słupsku en D.G. (bewindvoerder die is aangewezen voor M.B. en B.B.)

Prejudiciële vragen

- 1) Moeten artikel 6, lid 1, lid 2, lid 3, onder a), en lid 7, en artikel 18 van richtlijn (EU) 2016/800 van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2016 betreffende procedurele waarborgen voor kinderen die verdachte of beklaagde zijn in een strafprocedure⁽¹⁾, gelezen in samenhang met de overwegingen 25, 26 en 27 van deze richtlijn, aldus worden uitgelegd dat, wanneer een verdachte die de leeftijd van 18 jaar nog niet heeft bereikt in staat van beschuldiging wordt gesteld, de autoriteiten die de procedurele handelingen verrichten, verplicht zijn om te waarborgen dat het kind wordt bijgestaan door een ambtshalve aangewezen raadsman indien dat kind geen zelfgekozen raadsman heeft (omdat het kind of de persoon die de ouderlijke verantwoordelijkheid draagt daar niet zelf voor heeft gezorgd) en dat deze raadsman wordt betrokken bij de handelingen in het vooronderzoek, zoals het horen van de minderjarige als verdachte, alsmede dat deze bepalingen eraan in de weg staan dat de minderjarige zonder de tussenkomst van een raadsman wordt gehoord?
- 2) Moet artikel 6, leden 6 en 8, van richtlijn (EU) 2016/800 van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2016 betreffende procedurele waarborgen voor kinderen die verdachte of beklaagde zijn in een strafprocedure, gelezen in samenhang met de overwegingen 16, 30, 31 en 32 van deze richtlijn, aldus worden uitgelegd dat in zaken betreffende strafbare feiten waarop een vrijheidsstraf is gesteld in geen geval kan worden afgeweken van het zonder onnodige vertraging verstrekken van bijstand door een raadsman en dat een tijdelijke afwijking van de toepassing van het recht op bijstand door een raadsman in de zin van artikel 6, lid 8, van de richtlijn alleen mogelijk is in het vooronderzoek en uitsluitend in de in artikel 6, lid 8, onder a) en b), strikt genoemde omstandigheden, die uitdrukkelijk moeten worden vastgesteld in een in beginsel aanvechtbare beslissing om zonder tussenkomst van een advocaat tot verhoor over te gaan?

- 3) Voor het geval dat ten minste een van de eerste twee vragen bevestigend wordt beantwoord: moeten de genoemde bepalingen van richtlijn (EU) 2016/800 aldus worden uitgelegd dat zij in de weg staan aan een nationale regeling als:
- a) artikel 301, tweede volzin, van de kodeks postepowania karnego [(wetboek van strafvordering; hierna: "k.p.k.")], waarin is bepaald dat een verdachte slechts op zijn verzoek in aanwezigheid van een aangewezen raadsman wordt gehoord en dat het niet verschijnen van de raadsman bij het verhoor van de verdachte geen beletsel voor dit verhoor vormt;
 - b) artikel 79, lid 3, k.p.k., waarin is bepaald dat de tussenkomst van een raadsman in het geval van een persoon die de leeftijd van 18 jaar nog niet heeft bereikt (artikel 79, lid 1, punt 1, k.p.k.) slechts verplicht is ter terechtzitting en tijdens de zittingen waaraan de beklaagde verplicht dient deel te nemen, dat wil zeggen in de fase van de gerechtelijke procedure?
- 4) Moeten de in de eerste en de tweede vraag genoemde bepalingen alsmede de beginselen van voorrang en rechtstreekse werking van richtlijnen aldus worden uitgelegd dat zij aan de nationale rechterlijke instantie die uitspraak moet doen in een strafzaak die valt onder het bereik van richtlijn (EU) 2016/800 van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2016 betreffende procedurele waarborgen voor kinderen die verdachte of beklaagde zijn in een strafprocedure, alsook aan alle autoriteiten van de staat de bevoegdheid verlenen (of deze verplichten) om bepalingen van nationaal recht die onverenigbaar zijn met de richtlijn, zoals die welke worden genoemd in de derde vraag, buiten toepassing te laten en bijgevolg, gelet op het verstrijken van de omzettingstermijn, om de nationale regeling te vervangen door de rechtstreeks toepasselijke bepalingen van de richtlijn?
- 5) Moeten artikel 6, leden 1, 2, 3 en 7, en artikel 18 van richtlijn (EU) 2016/800 van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2016 betreffende procedurele waarborgen voor kinderen die verdachte of beklaagde zijn in een strafprocedure, gelezen in samenhang met artikel 2, leden 1 en [3], en de overwegingen 11, 25 en 26 van deze richtlijn, alsmede in samenhang met artikel 13 en overweging 50 van richtlijn 2013/48/EU van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2013 betreffende het recht op toegang tot een advocaat in strafprocedures en in procedures ter uitvoering van een Europees aanhoudingsbevel en het recht om een derde op de hoogte te laten brengen vanaf de vrijheidsbeneming en om met derden en consulaire autoriteiten te communiceren tijdens de vrijheidsbeneming (²), aldus worden uitgelegd dat een lidstaat ervoor moet zorgen dat rechtsbijstand wordt verleend aan verdachten of beklaagden in strafzaken die bij de aanvang van de procedure nog kinderen waren maar die vervolgens de leeftijd van 18 jaar hebben bereikt, alsook dat die bijstand verplicht is tot de definitieve beëindiging van de procedure?
- 6) Voor het geval dat de vijfde vraag bevestigend wordt beantwoord: moeten de genoemde bepalingen van de richtlijn aldus worden uitgelegd dat zij in de weg staan aan een nationale regeling als artikel 79, lid 1, punt 1, k.p.k., waarin is bepaald dat een beklaagde in een strafprocedure slechts over een raadsman moet beschikken zolang hij de leeftijd van 18 jaar niet heeft bereikt?
- 7) Moeten de in de vijfde vraag genoemde bepalingen alsmede de beginselen van voorrang en rechtstreekse werking van richtlijnen aldus worden uitgelegd dat zij aan de nationale rechterlijke instantie die uitspraak moet doen in een strafzaak die valt onder het bereik van richtlijn (EU) 2016/800 van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2016 betreffende procedurele waarborgen voor kinderen die verdachte of beklaagde zijn in een strafprocedure, alsook aan alle autoriteiten van de staat de bevoegdheid verlenen (of deze verplichten) om bepalingen van nationaal recht die onverenigbaar zijn met de richtlijn, zoals die welke worden genoemd in de [zesde] vraag, buiten toepassing te laten en bepalingen van nationaal recht zoals artikel 79, lid 2, k.p.k. richtlijnconform toe te passen — dat wil zeggen om tot de definitieve beëindiging van de procedure geen einde te maken aan de ambtshalve aanwijzing van een raadsman voor een beklaagde die ten tijde van de tenlastelegging jonger dan 18 jaar was maar die in de loop van de procedure de leeftijd van 18 jaar heeft bereikt en tegen wie de strafzaak nog aanhangig is, op grond van de aanname dat dit noodzakelijk is wegens omstandigheden die de verdediging bemoeilijken — of om, gelet op het verstrijken van de omzettingstermijn, de genoemde nationale regeling te vervangen door de rechtstreeks toepasselijke bepalingen van de richtlijn?
- 8) Moeten artikel 4, leden 1 tot en met 3, van richtlijn (EU) 2016/800 van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2016 betreffende procedurele waarborgen voor kinderen die verdachte of beklaagde zijn in een strafprocedure, gelezen in samenhang met de overwegingen 18, 19 en 22 van deze richtlijn, en artikel 3, lid 2, van richtlijn 2012/13/EU van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2012 betreffende het recht op informatie in strafprocedures (³), gelezen in samenhang met de overwegingen 19 en 26 van die richtlijn, aldus worden uitgelegd dat de bevoegde autoriteiten (het openbaar ministerie en de politie) uiterlijk vóór het eerste officiële verhoor van de verdachte door de politie of door een andere bevoegde autoriteit zowel de verdachte als de persoon die de ouderlijke verantwoordelijkheid draagt onverwijld en tegelijkertijd dienen te wijzen op de rechten die van belang zijn voor de waarborging van het eerlijke

verloop van de procedure en op de procedurele stappen in deze procedure, waaronder met name de verplichting om voor een minderjarige verdachte een raadsman in de arm te nemen en de gevolgen die het niet in de arm nemen van een raadsman naar keuze heeft voor een minderjarige beklaagde (ambtshalve aanwijzing van een raadsman), alsmede dat deze informatie in het geval van minderjarige verdachten moet worden verstrekt in eenvoudige en toegankelijke bewoordingen die zijn aangepast aan de leeftijd van de minderjarige?

- 9) Moet artikel 7, leden 1 en 2, van richtlijn (EU) 2016/343 van het Europees Parlement en de Raad van 9 maart 2016 betreffende de versterking van bepaalde aspecten van het vermoeden van onschuld en van het recht om in strafprocedures bij de terechtzitting aanwezig te zijn ⁽⁴⁾, gelezen in samenhang met overweging 31 van die richtlijn en met artikel 3, lid 1, onder e), en lid 2, van richtlijn 2012/13/EU van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2012 betreffende het recht op informatie in strafprocedures, aldus worden uitgelegd dat de autoriteiten van een lidstaat die een strafprocedure voeren waarbij een minderjarige verdachte/beklaagde betrokken is, verplicht zijn om de minderjarige verdachte op begrijpelijke en aan zijn leeftijd aangepaste wijze te informeren over het zwijgrecht en over het recht om niet tegen zichzelf te getuigen?
- 10) Moeten artikel 4, leden 1 tot en met 3, van richtlijn (EU) 2016/800 van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2016 betreffende procedurele waarborgen voor kinderen die verdachte of beklaagde zijn in een strafprocedure, gelezen in samenhang met de overwegingen 18, 19 en 22 van deze richtlijn, en artikel 3, lid 2, van richtlijn 2012/13/EU van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2012 betreffende het recht op informatie in strafprocedures, gelezen in samenhang met de overwegingen 19 en 26 van die richtlijn, aldus worden uitgelegd dat niet wordt voldaan aan de vereisten die zijn neergelegd in de genoemde bepalingen wanneer eerst vlak vóór het verhoor van een minderjarige verdachte algemene instructies worden betekend zonder rekening te houden met de specifieke rechten die voortvloeien uit richtlijn (EU) 2016/800, dergelijke instructies slechts aan de verdachte die zonder raadsman optreedt — en ook niet aan de persoon die de ouderlijke verantwoordelijkheid draagt — worden betekend, en deze instructies zijn geformuleerd in bewoordingen die niet zijn aangepast aan de leeftijd van de verdachte?
- 11) Moeten de artikelen 18 en 19 van richtlijn (EU) 2016/800 van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2016 betreffende procedurele waarborgen voor kinderen die verdachte of beklaagde zijn in een strafprocedure, gelezen in samenhang met overweging 26 van deze richtlijn, en artikel 12, lid 2, van richtlijn 2013/48/EU van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2013 betreffende het recht op toegang tot een advocaat in strafprocedures en in procedures ter uitvoering van een Europees aanhoudingsbevel en het recht om een derde op de hoogte te laten brengen vanaf de vrijheidsbeneming en om met derden en consulaire autoriteiten te communiceren tijdens de vrijheidsbeneming, gelezen in samenhang met overweging 50 van die richtlijn, juncto artikel 7, leden 1 en 2, van richtlijn (EU) 2016/343 van het Europees Parlement en de Raad van 9 maart 2016 betreffende de versterking van bepaalde aspecten van het vermoeden van onschuld en van het recht om in strafprocedures bij de terechtzitting aanwezig te zijn, gelezen in samenhang met artikel 10, lid 2, en overweging 44 van die richtlijn, en het beginsel van een eerlijk proces aldus worden uitgelegd dat deze bepalingen — waar het gaat om verklaringen van een verdachte die zijn afgelegd tijdens een politieverhoor zonder dat de verdachte toegang had tot een advocaat, zonder dat hij naar behoren in kennis is gesteld van zijn rechten en zonder dat de partij die de ouderlijke verantwoordelijkheid draagt op de hoogte is gesteld van de rechten en de algemene aspecten van het verloop van de procedure, op welke informatie het kind aanspraak kan maken krachtens artikel 4 van richtlijn (EU) 2016/800 — de nationale rechterlijke instantie die uitspraak moet doen in een strafzaak die valt onder het bereik van de genoemde richtlijnen, alsook alle autoriteiten van de staat verplichten (of de bevoegdheid verlenen) om verdachten/beklaagden te herstellen in de positie waarin zij zich zonder de betrokken schendingen zouden hebben bevonden, en derhalve om dat bewijs buiten beschouwing te laten, met name wanneer de tijdens het verhoor verkregen belastende informatie zal worden gebruikt om de betrokkene te veroordelen?
- 12) Moeten de in de elfde vraag genoemde bepalingen alsmede de beginselen van voorrang en rechtstreekse werking derhalve aldus worden uitgelegd dat zij de nationale rechterlijke instantie die uitspraak moet doen in een strafprocedure die valt onder het bereik van de genoemde richtlijnen, alsook alle andere autoriteiten van de staat verplichten om geen rekening te houden met bepalingen van nationaal recht die onverenigbaar zijn met die richtlijnen, zoals artikel 168a k. p.k., waarin is bepaald dat bewijs niet niet-ontvankelijk kan worden verklaard op de enkele grond dat het is verkregen onder schending van de procedureregels of middels een strafbaar feit als bedoeld in artikel 1, lid 1, van de Kodeks karny [(wetboek van strafrecht)], tenzij het bewijs bij de uitoefening van de officiële taken van een openbaar ambtenaar is verkregen naar aanleiding van moord, het opzettelijk toebrengen van schade aan de gezondheid of vrijheidsberoving?
- 13) Moeten artikel 2, lid 1, van richtlijn (EU) 2016/800 van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2016 betreffende procedurele waarborgen voor kinderen die verdachte of beklaagde zijn in een strafprocedure, gelezen in samenhang met artikel 19, lid 1, tweede alinea, VEU, en het Unierechtelijke beginsel van doeltreffendheid aldus worden uitgelegd dat de openbare aanklager als autoriteit die betrokken is bij de rechtsbedeling, die toeziet op de handhaving van de rechtsstaat en die het vooronderzoek in goede banen leidt, verplicht is om in de fase van het vooronderzoek daadwerkelijke rechtsbescherming binnen de werkingssfeer van de genoemde richtlijn te waarborgen en er bij de effectieve toepassing van het Unierecht voor te zorgen dat hij onafhankelijk en onpartijdig is?

- 14) Indien een van de eerste tot en met de vierde vraag, de vijfde tot en met de achtste vraag en de negende tot en met de twaalfde vraag en in het bijzonder de dertiende vraag bevestigend wordt beantwoord: moeten artikel 19, lid 1, tweede alinea, VEU (beginsel van daadwerkelijke rechtsbescherming), gelezen in samenhang met artikel 2 VEU en in het bijzonder met het beginsel van eerbiediging van de rechtsstaat zoals uitgelegd in de rechtspraak van het Hof (arrest van 21 december 2021, Euro Box Promotion e.a., C-357/19, C-379/19, C-547/19, C-811/19 en C-840/19, EU:C:2021:1034), en het in artikel 19, lid 1, tweede alinea, VEU en artikel 47 van het Handvest van de grondrechten neergelegde beginsel van onafhankelijkheid van rechters, zoals uitgelegd in de rechtspraak van het Hof (arrest van 27 februari 2018, Associação Sindical dos Juizes Portugueses, C-64/16, EU:C:2018:117), aldus worden uitgelegd dat deze beginselen vanwege de mogelijke uitoefening van indirecte druk op rechters en de mogelijkheid dat de Prokurator Generalny [(procureur-generaal)] in dit verband bindende aanbevelingen geeft aan lagere openbare aanklagers, in de weg staan aan een nationale wettelijke regeling waaruit blijkt dat het openbaar ministerie afhankelijk is van een uitvoerende autoriteit zoals de minister van Justitie, alsook aan nationale regelingen die strekken tot beperking van de onafhankelijkheid van de rechterlijke instanties en die van openbare aanklagers bij de toepassing van het Unierecht, waaronder met name:
- a) artikel 130, lid 1, van de ustawa o ustroju sądów powszechnych [(wet betreffende de organisatie van de gewone rechterlijke instanties)] van 27 juli 2001, dat aan de minister van Justitie de mogelijkheid biedt om, in het kader van de verplichting van openbare aanklagers om melding te maken van situaties waarin een rechter uitspraak doet onder toepassing van het Unierecht, te gelasten dat een rechter de uitoefening van zijn ambt onmiddellijk en gedurende ten hoogste een maand onderbreekt totdat de tuchtrechter een uitspraak heeft gedaan, indien deze minister, wegens het soort handeling dat door de betrokken rechter onder rechtstreekse toepassing van het Unierecht is verricht, van mening is dat het gezag van de rechterlijke instantie en de wezenlijke belangen van de dienst dit vereisen;
- b) artikel 1, lid 2, artikel 3, lid 1, punten 1 en 3, en artikel 7, leden 1 tot en met 6 en lid 8, alsmede artikel 13, leden 1 en 2, van de ustawa-Prawo o prokuraturze [(wet inzake het openbaar ministerie)] van 28 januari 2016, waarvan de bewoordingen, in onderlinge samenhang beschouwd, erop wijzen dat de minister van Justitie, die tevens de procureur-generaal en de hoogste autoriteit binnen het openbaar ministerie is, aanbevelingen kan geven die bindend zijn voor lagere openbare aanklagers en daarbij ook de rechtstreekse toepassing van het Unierecht kan beperken of belemmeren?

⁽¹⁾ PB 2016, L 132, blz. 1.

⁽²⁾ PB 2013, L 294, blz. 1.

⁽³⁾ PB 2012, L 142, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB 2016, L 65, blz. 1.

Hogere voorziening ingesteld op 23 september 2022 door Tigercat International Inc. tegen het arrest van het Gerecht (Tweede kamer) van 13 juli 2022 in zaak T-251/21, Tigercat International Inc. / EUIPO

(Zaak C-612/22 P)

(2023/C 24/31)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: Tigercat International Inc. (vertegenwoordigers: B. Führmeyer, Rechtsanwalt, E. B. Matthes, Rechtsanwalt)

Andere partijen in de procedure: Bureau voor Intellectuele Eigendom van de Europese Unie (EUIPO), Caterpillar Inc.

Bij beschikking van 5 december 2022 heeft het Hof van Justitie (Kamer voor toelating van hogere voorzieningen) beslist dat de hogere voorziening niet wordt toegelaten en dat Tigercat International Inc. haar eigen kosten zal dragen.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunal Superior de Justicia de las Islas Baleares (Spanje) op 7 oktober 2022 — J.M.A.R. / C.N.N., SA**(Zaak C-631/22)**

(2023/C 24/32)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Tribunal Superior de Justicia de las Islas Baleares

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: J.M.A.R.

Verwerende partij: C.N.N., SA

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 5 van richtlijn 2000/78/EG tot instelling van een algemeen kader voor gelijke behandeling in arbeid en beroep ⁽¹⁾, gelezen in het licht van de overwegingen 16, 17, 20 en 21 daarvan, van de artikelen 21 en 26 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, en van de artikelen 2 en 27 van het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van personen met een handicap (goedgekeurd bij besluit 2010/48/EG van de Raad van 26 november 2009 ⁽²⁾), aldus worden uitgelegd dat daarmee onverenigbaar is een nationale regeling op grond waarvan de vaststelling van een handicap van de werknemer (de vaststelling dat deze blijvend en volledig ongeschikt is om zijn gebruikelijke beroep uit te oefenen, zonder uitzicht op verbetering) een reden is voor automatische beëindiging van de arbeidsovereenkomstberoep), waarbij deze regeling niet bepaalt dat de onderneming van te voren, zoals artikel 5 van de richtlijn verlangt, moet voorzien in "redelijke aanpassingen" om de werknemer in dienst te kunnen houden (of ter rechtvaardiging van dit verzuim aantoont dat dit een onevenredige belasting zou veroorzaken)?
- 2) Moeten de artikelen 2, lid 2, en 4, lid 1, van richtlijn 2000/78/EG tot instelling van een algemeen kader voor gelijke behandeling in arbeid en beroep, gelezen in het licht van de overwegingen 16, 17, 20 en 21 daarvan, van de artikelen 21 en 26 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, en van de artikelen 2 en 27 van het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van personen met een handicap (goedgekeurd bij besluit 2010/48/EG van de Raad van 26 november 2009), aldus worden uitgelegd dat de automatische beëindiging van de arbeidsovereenkomst op grond van de handicap van de werknemer (wanneer deze blijvend en volledig ongeschikt wordt verklaard om zijn gebruikelijke beroep uit te oefenen), zonder eerst te hebben voldaan aan het vereiste om te voorzien in "redelijke aanpassingen", zoals vastgelegd in artikel 5 van de richtlijn, om de werknemer in dienst te kunnen houden (of ter rechtvaardiging daarvan de onevenredige belasting door een dergelijk vereiste te hebben aangetoond), een vorm van directe discriminatie inhoudt, zelfs indien een nationale wettelijke bepaling in een dergelijke beëindiging voorziet?

⁽¹⁾ Richtlijn 2000/78/EG van 27 november 2000 tot instelling van een algemeen kader voor gelijke behandeling in arbeid en beroep - PB 2000, L 303, blz. 16.

⁽²⁾ Besluit 2010/48/EG van de Raad van 26 november 2009 betreffende de sluiting door de Europese Gemeenschap van het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van personen met een handicap PB 2010, L 23, blz. 35.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunal Supremo (Spanje) op 10 oktober 2022 — AB Volvo / Transsaqui S.L.**(Zaak C-632/22)**

(2023/C 24/33)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Tribunal Supremo

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: AB Volvo

Verwerende partij: Transsaqui S.L.

Prejudiciële vragen

- 1) Kan artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, in samenhang met artikel 101 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, in de in deze beslissing beschreven omstandigheden van het geding betreffende het vrachtwagenkartel aldus worden uitgelegd dat de dagvaarding van een moedermaatschappij waartegen een schadevordering wegens een mededingingsbeperkende gedraging is ingesteld, moet worden geacht naar behoren te hebben plaatsgevonden wanneer de betekening ervan is gedaan (of wanneer is getracht om deze te doen) ten kantore van de dochtermaatschappij die is gevestigd in de staat waar het geding aanhangig is, en de in een andere lidstaat gevestigde moedermaatschappij niet in het geding is verschenen, maar verstek heeft laten gaan?
- 2) Indien de vorige vraag bevestigend wordt beantwoord, is deze uitlegging van artikel 47 van het Handvest dan verenigbaar met artikel 53 ervan, gelet op de rechtspraak van de Tribunal Constitucional (grondwettelijk hof, Spanje) betreffende de betekening van in een andere lidstaat gevestigde moedermaatschappijen in geschillen betreffende het vrachtwagenkartel?

**Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Cour de cassation (Frankrijk) op
11 oktober 2022 — Real Madrid Club de Fútbol, AE / EE, Société Éditrice du Monde SA**

(Zaak C-633/22)

(2023/C 24/34)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Cour de cassation

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Real Madrid Club de Fútbol, AE

Verwerende partijen: EE, Société Éditrice du Monde SA

Prejudiciële vragen

- 1) Moeten de artikelen 34 en 36 van de Brussel I-verordening ⁽¹⁾ en artikel 11 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie aldus worden uitgelegd dat een veroordeling wegens aantasting van de reputatie van een sportclub door informatie die is gepubliceerd in een krant, kennelijk inbreuk kan maken op de vrijheid van meningsuiting en bijgevolg een grond voor de weigering van de erkenning en tenuitvoerlegging kan vormen?
- 2) Ingeval het antwoord op die vraag bevestigend luidt, moeten die bepalingen dan aldus worden uitgelegd dat de aangezochte rechter de veroordeling slechts onevenredig kan achten indien de schadevergoeding als straf wordt aangemerkt door ofwel de rechter in de lidstaat van herkomst ofwel de aangezochte rechter, en niet indien zij is toegekend met het oog op het herstel van immateriële schade?
- 3) Moeten die bepalingen aldus worden uitgelegd dat de aangezochte rechter zich enkel kan baseren op de afschrikkende werking van de veroordeling in het licht van de middelen van de veroordeelde persoon, dan wel aldus dat hij andere elementen in aanmerking kan nemen, zoals de ernst van de fout of de omvang van de schade?
- 4) Kan de afschrikkende werking in het licht van de middelen van de krant op zichzelf beschouwd een grond zijn om de erkenning of tenuitvoerlegging te weigeren wegens kennelijke schending van het fundamentele beginsel van de persvrijheid?
- 5) Moet de afschrikkende werking worden opgevat als een bedreiging van het financiële evenwicht van de krant of kan zij enkel bestaan in een intimiderend effect?

- 6) Moet de afschrikkende werking op dezelfde wijze worden beoordeeld ten aanzien van de uitgeverij van een krant als ten aanzien van een journalist, die een natuurlijke persoon is?
- 7) Vormt de algemene economische situatie van de geschreven pers een relevante omstandigheid om te beoordelen of de veroordeling, los van het lot van de betreffende krant, een intimiderend effect kan hebben op alle media?

(¹) Verordening (EG) nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken (PB 2001, L 12, blz. 1)

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Sofiyski gradski sad (Bulgarije) op
10 oktober 2022 — Strafzaak tegen OT, PG, CR, VT, MD**

(Zaak C-634/22)

(2023/C 24/35)

Procestaal: Bulgaars

Verwijzende rechter

Sofiyski gradski sad

Partijen in de strafzaak

OT, PG, CR, VT, MD.

Prejudiciële vragen

1. Moeten artikel 2, artikel 6, leden 1 en 3, en artikel 19, lid 1, tweede alinea, VEU, gelezen in samenhang met artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, aldus worden uitgelegd dat afbreuk wordt gedaan aan de onafhankelijkheid van een gerecht dat wordt opgeheven bij de aangenomen wijziging van de Zakon za sadebnata vlast (Bulgaarse wet op de rechterlijke organisatie) (DV nr. 32 van 26 april 2022, met inwerkingtreding op 27 juli 2022), waarbij de rechters echter de behandeling van de bij dat gerecht aanhangige zaken waarin reeds preliminaire zittingen hebben plaatsgevonden, tot dat tijdstip en ook daarna moeten voortzetten, wanneer de opheffing van het gerecht wordt gemotiveerd met de waarborging van het grondwettelijke beginsel van de onafhankelijkheid van de rechterlijke macht en de bescherming van de in de grondwet verankerde rechten van de burgers, maar niet naar behoren wordt uiteengezet, uit welke feiten blijkt dat deze beginselen werden aangetast?
2. Moeten de voornoemde Unierechtelijke bepalingen aldus worden uitgelegd dat zij zich verzetten tegen nationale voorschriften zoals die van de wet tot wijziging en aanvulling van de wet op de rechterlijke organisatie (DV nr. 32 van 26 april 2022) die resulteren in de volledige opheffing van een onafhankelijke rechterlijke instantie in Bulgarije (de bijzondere strafrechter) om de genoemde redenen, en tot de overplaatsing van de rechters (met inbegrip van de rechter van de rechtsprekende formatie die de specifieke strafzaak behandelt) van dat gerecht naar verschillende andere gerechten, maar deze rechters verplichten om de behandeling van de reeds bij het opgeheven gerecht aanhangig gemaakte en door hen begonnen zaken voort te zetten?
3. Zo ja, en gelet op de voorrang van het Unierecht, welke procedurele handelingen moeten dan door de rechters bij de gerechten die onlangs zijn opgeheven worden uitgevoerd in de zaken van deze gerechten (die zij krachtens de wet moeten afdoen), ook gelet op hun verplichting om nauwkeurig na te gaan of zij zich in die zaken wegens partijdigheid moeten verschonen? Wat zijn de gevolgen daarvan voor de procedurele beslissingen van het onlangs opgeheven gerecht in de zaken die tot een einde moeten worden gebracht en voor de eindbeslissingen in die zaken?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Curte de Apel Timișoara (Roemenië) op 11 oktober 2022 — SC Assofrutti Rom SRL / Agenția pentru Finanțarea Investițiilor Rurale, Centrul Regional pentru Finanțarea Investițiilor Rurale 5 Vest Timișoara

(Zaak C-635/22)

(2023/C 24/36)

Procestaal: Roemeens

Verwijzende rechter

Curtea de Apel Timișoara

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: SC Assofrutti Rom SRL

Verwerende partijen: Agenția pentru Finanțarea Investițiilor Rurale, Centrul Regional pentru Finanțarea Investițiilor Rurale 5 Vest Timișoara

Prejudiciële vragen

- 1) Kan artikel 17 van richtlijn 2008/90/EG ⁽¹⁾ van de Raad van 29 september 2008 betreffende het in de handel brengen van teeltmateriaal van fruitgewassen, alsmede van fruitgewassen die voor de fruitteelt worden gebruikt, aldus worden uitgelegd dat de lidstaten niet mogen eisen dat de openbare aanbestedingsprocedure wordt doorlopen voordat het [Conformitas Agraria Communitatis (CAC)]-materiaal in de handel wordt gebracht?
- 2) Kan artikel 4, [lid] 10, van verordening [nr.] 1303/2013 ⁽²⁾ juncto artikel 39, [lid] 1, [onder] a) en b), van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, in een situatie als die van de onderhavige zaak aldus worden uitgelegd dat het in de weg staat aan het door het PNRD 2014-2020 (vijfde versie) opgelegde vereiste dat de openbare aanbestedingsprocedure wordt doorlopen?

⁽¹⁾ PB 2008, L 267, blz. 8.

⁽²⁾ Verordening (EU) nr. 1303/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 houdende gemeenschappelijke bepalingen inzake het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling, het Europees Sociaal Fonds, het Cohesiefonds, het Europees Landbouwfonds voor plattelandsontwikkeling en het Europees Fonds voor maritieme zaken en visserij en algemene bepalingen inzake het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling, het Europees Sociaal Fonds, het Cohesiefonds en het Europees Fonds voor maritieme zaken en visserij, en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1083/2006 van de Raad (PB 2013, L 347, blz. 320).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Consiglio di Stato (Italië) op 13 oktober 2022 — Compass Banca SpA / Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

(Zaak C-646/22)

(2023/C 24/37)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Consiglio di Stato

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Compass Banca SpA

Verwerende partij: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Prejudiciële vragen

- 1) Moet het in richtlijn 2005/29 ⁽¹⁾ gebruikte begrip “gemiddelde consument”, opgevat als een normaal geïnformeerde en redelijk omzichtige en oplettende consument — wegens de elasticiteit en onbepaaldheid ervan — niet worden geformuleerd in het licht van de beste wetenschappelijke kennis en ervaring, en bijgevolg verwijzen naar niet alleen het traditionele begrip van de homo economicus, maar ook naar aanvaarde recentere theorieën over beperkte rationaliteit die hebben aangetoond dat personen bij hun handelen de noodzakelijke informatie vaak beperkt begrijpen en beslissingen nemen die “irrationeel” zijn in vergelijking met de beslissingen die een hypothetische omzichtige en oplettende persoon zou hebben genomen, uit welke aanvaarde theorieën volgt dat de betrokken consumenten beter moeten worden beschermd tegen het — in de moderne marktdynamieken steeds vaker voorkomende — gevaar van cognitieve beïnvloeding?
- 2) Kan een handelspraktijk waarbij het, als gevolg van “framing” van informatie, kan lijken dat een keuze verplicht is en er geen alternatieven zijn, zonder meer als “agressief” worden aangemerkt, gelet op artikel 6, lid 1, van richtlijn [2005/29...], waarin is bepaald dat als misleidend wordt beschouwd een handelspraktijk die de gemiddelde consument, “inclusief door de algemene presentatie”, bedriegt of kan bedriegen?
- 3) Rechtvaardigt richtlijn [2005/29] dat de nationale mededingingsautoriteit de bevoegdheid heeft om (als eenmaal is vastgesteld dat het gevaar van psychologische beïnvloeding bestaat gezien: 1) het feit dat de persoon die om financiering vraagt, die financiering doorgaans nodig heeft, 2) de complexiteit van de overeenkomsten die de consument moet ondertekenen, 3) het feit dat de aanbiedingen gezamenlijk worden aangeboden, en 4) het feit dat voor de ondertekening van de aanbieding weinig tijd wordt gegeven) af te wijken van het beginsel dat verzekeringsproducten en niet-verwante financiële producten samen kunnen worden verkocht (koppelverkoop), door te voorzien in een bedenktijd van zeven dagen tussen de ondertekening van de twee overeenkomsten?
- 4) Staat in verband met deze bevoegdheid om agressieve handelspraktijken tegen te gaan richtlijn (EU) 2016/97 ⁽²⁾, en met name artikel 24, lid 3, daarvan, in de weg aan een maatregel van de mededingingsautoriteit die op grond van artikel 2, onder d) en j), en de artikelen 4, 8 en 9 van richtlijn 2005/29 en de regeling waarbij die richtlijn in nationaal recht is omgezet, is vastgesteld na afwijzing van een voorstel voor toezeggingen dat een beleggingsmaatschappij had geformuleerd na andere toezeggingen te hebben geweigerd, in geval van koppelverkoop van een financieel product en een verzekeringsproduct dat geen verband houdt met dit financiële product — en indien het gevaar van beïnvloeding van de consument bestaat wegens de omstandigheden van het specifieke geval, die ook kunnen worden afgeleid uit de complexiteit van de te onderzoeken documentatie — waarbij de consument een bedenktijd van 7 dagen wordt toegekend tussen de formulering van het gekoppelde voorstel en de ondertekening van de verzekeringsovereenkomst?
- 5) Kan het feit dat de koppeling van een financieel en een verzekeringsproduct zonder meer als een agressieve praktijk wordt aangemerkt ertoe leiden dat een regelgevingshandeling niet is toegestaan, en zou dit feit er niet toe leiden dat de (moeilijk te vervullen) verplichting om aan te tonen dat er geen sprake is van een met richtlijn 2005/29 strijdige agressieve handelspraktijk op de handelaar (en niet op de AGCM, zoals het zou moeten zijn) komt te rusten (te meer daar voornoemde richtlijn de lidstaten niet toestaat om strengere maatregelen vast te stellen dan die welke daarin zijn omschreven, zelfs niet om een hoger niveau van consumentenbescherming te verzekeren)? Of is er daarentegen geen sprake van een dergelijke omkering van de bewijslast, mits op basis van objectieve elementen wordt geoordeeld dat er een reëel gevaar bestaat dat de consument die financiering nodig heeft, door een complex gezamenlijk aanbod wordt beïnvloed?

⁽¹⁾ Richtlijn 2005/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2005 betreffende oneerlijke handelspraktijken van ondernemingen jegens consumenten op de interne markt en tot wijziging van richtlijn 84/450/EEG van de Raad, richtlijnen 97/7/EG, 98/27/EG en 2002/65/EG van het Europees Parlement en de Raad en van verordening (EG) nr. 2006/2004 van het Europees Parlement en de Raad (“richtlijn oneerlijke handelspraktijken”) (PB 2005, L 149, blz. 22).

⁽²⁾ Richtlijn (EU) 2016/97 van het Europees Parlement en de Raad van 20 januari 2016 betreffende verzekeringsdistributie (herschikking) (PB 2016, L 26, blz. 19).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Corte suprema di cassazione (Italië) op
20 oktober 2022 — Ente Cambiano Società cooperativa per azioni / Agenzia delle Entrate**

(Zaak C-660/22)

(2023/C 24/38)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Corte suprema di cassazione

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Ente Cambiano Società cooperativa per azioni

Verwerende partij: Agenzia delle Entrate

Prejudiciële vraag

Staan artikel 63 VWEU en volgende, en de artikelen 101, 102, 120 en 173 VWEU in de weg aan een nationale regeling die, zoals artikel 2, leden 3 ter en 3 quater, van decreto-legge nr. 18 van 14 februari 2016, met wijzigingen omgezet bij wet nr. 49 van 8 april 2016, in de ratione temporis toepasselijke versie, de betaling van een bedrag gelijk aan 20 procent van het nettovermogen op 31 december 2015 als voorwaarde stelt voor de mogelijkheid voor coöperatieve kredietbanken die op 31 december 2015 een nettovermogen hebben van meer dan 200 miljoen EUR om, in plaats van tot een groep toe te treden, het bankbedrijf in te brengen in een — eventueel nieuw op te richten — naamloze vennootschap die in het bezit is van een vergunning voor het uitoefenen van bankactiviteiten, en daarbij de eigen statuten aldus te wijzigen dat de uitoefening van bankactiviteiten wordt uitgesloten terwijl de clausules inzake de onderlinge aard als bedoeld in artikel 2514 van de codice civile worden gehandhaafd, en aan haar leden tevens diensten te garanderen waarmee zij betrekkingen kunnen blijven onderhouden met de naamloze vennootschap waarin het bankbedrijf is ingebracht, in de vorm van cursussen en voorlichting op het gebied van sparen en bevordering van serviceprogramma's?

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Verwaltungsgericht Düsseldorf
(Duitsland) op 8 november 2022 — S.Ö. / Stadt Duisburg**

(Zaak C-684/22)

(2023/C 24/39)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Verwaltungsgericht Düsseldorf

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: S.Ö.

Verwerende partij: Stadt Duisburg

Prejudiciële vragen

- 1) Staat artikel 20 VWEU in de weg aan een regeling die bepaalt dat, in het geval van vrijwillige verkrijging van een (ongeprievilegieerde) nationaliteit van een derde land, de nationaliteit van de lidstaat en daarmee het burgerschap van de Unie van rechtswege verloren gaan, indien een individueel onderzoek naar de gevolgen van het verlies alleen plaatsvindt wanneer de betrokken vreemdeling vooraf een aanvraag voor een vergunning tot behoud van de Duitse nationaliteit heeft ingediend en deze aanvraag vóór de verkrijging van de buitenlandse nationaliteit is ingewilligd?
- 2) Indien de eerste prejudiciële vraag ontkennend wordt beantwoord, moet artikel 20 VWEU dan aldus worden uitgelegd dat in de procedure voor het verlenen van de behoudvergunning geen voorwaarden mogen worden gesteld die er uiteindelijk toe leiden dat een beoordeling van de individuele situatie van de betrokkene en die van zijn gezin met betrekking tot de gevolgen van het verlies van de status van burger van de Unie niet plaatsvindt of terzijde wordt geschoven?

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Verwaltungsgericht Düsseldorf
(Duitsland) op 8 november 2022 — N.Ö. en M.Ö. / Stadt Wuppertal**

(Zaak C-685/22)

(2023/C 24/40)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Verwaltungsgericht Düsseldorf

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: N.Ö., M.Ö.

Verwerende partij: Stadt Wuppertal

Prejudiciële vragen

- 1) Staat artikel 20 VWEU in de weg aan een regeling die bepaalt dat, in het geval van vrijwillige verkrijging van een (ongeprievilegieerde) nationaliteit van een derde land, de nationaliteit van de lidstaat en daarmee het burgerschap van de Unie van rechtswege verloren gaan, indien een individueel onderzoek naar de gevolgen van het verlies alleen plaatsvindt wanneer de betrokken vreemdeling vooraf een aanvraag voor een vergunning tot behoud van de Duitse nationaliteit heeft ingediend en deze aanvraag vóór de verkrijging van de buitenlandse nationaliteit is ingewilligd?
- 2) Indien de eerste prejudiciële vraag ontkennend wordt beantwoord, moet artikel 20 VWEU dan aldus worden uitgelegd dat in de procedure voor het verlenen van de behoudvergunning geen voorwaarden mogen worden gesteld die er uiteindelijk toe leiden dat een beoordeling van de individuele situatie van de betrokkene en die van zijn gezin met betrekking tot de gevolgen van het verlies van de status van burger van de Unie niet plaatsvindt of terzijde wordt geschoven?

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Verwaltungsgericht Düsseldorf
(Duitsland) op 8 november 2022 — M.S. en S.S. / Stadt Krefeld**

(Zaak C-686/22)

(2023/C 24/41)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Verwaltungsgericht Düsseldorf

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: M.S., S.S.

Verwerende partij: Stadt Krefeld

Prejudiciële vragen

- 1) Staat artikel 20 VWEU in de weg aan een regeling die bepaalt dat, in het geval van vrijwillige verkrijging van een (ongeprievilegieerde) nationaliteit van een derde land, de nationaliteit van de lidstaat en daarmee het burgerschap van de Unie van rechtswege verloren gaan, indien een individueel onderzoek naar de gevolgen van het verlies alleen plaatsvindt wanneer de betrokken vreemdeling vooraf een aanvraag voor een vergunning tot behoud van de Duitse nationaliteit heeft ingediend en deze aanvraag vóór de verkrijging van de buitenlandse nationaliteit is ingewilligd?
- 2) Indien de eerste prejudiciële vraag ontkennend wordt beantwoord, moet artikel 20 VWEU dan aldus worden uitgelegd dat in de procedure voor het verlenen van de behoudvergunning geen voorwaarden mogen worden gesteld die er uiteindelijk toe leiden dat een beoordeling van de individuele situatie van de betrokkene en die van zijn gezin met betrekking tot de gevolgen van het verlies van de status van burger van de Unie niet plaatsvindt of terzijde wordt geschoven?

**Beschikking van de president van de Tiende kamer van het Hof van 5 oktober 2022 (verzoek om een
prejudiciële beslissing ingediend door de Sąd Okręgowy w Warszawie — Polen) — J.K., B.K. /
Przedsiębiorstwo Państwowe X**

(Zaak C-452/21) ⁽¹⁾

(2023/C 24/42)

Procestaal: Pools

De president van de Tiende kamer van het Hof heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 24 van 17.1.2022.

Beschikking van de president van de Negende kamer van het Hof van 6 oktober 2022 — Ryanair DAC, Laudamotion GmbH / Europese Commissie

(Zaak C-581/21 P) ⁽¹⁾

(2023/C 24/43)

Procestaal: Engels

De president van de Negende kamer heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 462 van 15.11.2021.

Beschikking van de president van de Tweede kamer van het Hof van 16 september 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Cour de cassation — Frankrijk) — PB / Geos SAS, Geos International Consulting Limited

(Zaak C-639/21) ⁽¹⁾

(2023/C 24/44)

Procestaal: Frans

De president van de Tweede kamer van het Hof heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 2 van 3.1.2022.

Beschikking van de president van het Hof van 13 oktober 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Pesti Központi Kerületi Bíróság — Hongarije) — PannonHitel Pénzügyi Zrt. / Wizz Air Hungary Légitársaság Zrt. (Wizz Air Hungary Zrt.)

(Zaak C-51/22) ⁽¹⁾

(2023/C 24/45)

Procestaal: Hongaars

De president van het Hof heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 165 van 19.4.2022.

GERECHT

Arrest van het Gerecht van 16 november 2022 — Sciessent/Commissie

(Zaken T-122/20 en T-123/20) ⁽¹⁾

[“Biociden – Werkzame stoffen – Zilverzeoliet en zilverkoperzeoliet – Niet-goedkeuring voor de productsoorten 2 en 7 – Artikel 4 en artikel 19, lid 1, onder b), van verordening (EU) nr. 528/2012 – Werkzaamheid – Werkzame stoffen die zijn bestemd voor gebruik in behandelde voorwerpen – Beoordeling van de werkzaamheid van de behandelde voorwerpen zelf – Bevoegdheid van de Commissie – Discriminatieverbod – Rechtszekerheid – Gewettigd vertrouwen”]

(2023/C 24/46)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Sciessent LLC (Beverly, Massachusetts, Verenigde Staten) (vertegenwoordigers: K. Van Maldegem en P. Sellar, advocaten, en V. McElwee, solicitor)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: A. Dawes en R. Lindenthal, gemachtigden)

Interveniënten aan de zijde van verwerende partij: Koninkrijk Zweden (vertegenwoordigers: R. Shahsavan Eriksson, C. Meyer-Seitz, A. Runeskjöld, M. Salborn Hodgson, H. Shev, H. Eklinder en O. Simonsson, gemachtigden), Europees Agentschap voor chemische stoffen (ECHA) (vertegenwoordigers: M. Heikkilä, C. Buchanan en T. Zbihlejš, gemachtigden)

Voorwerp

Met haar beroepen op grond van artikel 263 VWEU vordert verzoekster, Sciessent LLC, nietigverklaring van uitvoeringsbesluit (EU) 2019/1960 van de Commissie van 26 november 2019 tot niet-goedkeuring van zilverzeoliet als bestaande werkzame stof voor gebruik in biociden van de productsoorten 2 en 7 (PB 2019, L 306, blz. 42), en uitvoeringsbesluit (EU) 2019/1973 van de Commissie van 27 november 2019 tot niet-goedkeuring van zilverkoperzeoliet als bestaande werkzame stof voor gebruik in biociden van de productsoorten 2 en 7 (PB 2019, L 307, blz. 58).

Dictum

- 1) De zaken T-122/20 en T-123/20 worden gevoegd voor het onderhavige arrest.
- 2) De beroepen worden verworpen.
- 3) Sciessent LLC draagt haar eigen kosten en die van de Europese Commissie.
- 4) Het Koninkrijk Zweden en het Europees Agentschap voor chemische stoffen (ECHA) dragen elk hun eigen kosten.

⁽¹⁾ PB C 129 van 20.4.2020.

Arrest van het Gerecht van 23 november 2022 — CWS Powder Coatings e.a. / Commissie**(Gevoegde zaken T-279/20 en T-288/20 en zaak T-283/20) ⁽¹⁾**

["Milieu en bescherming van de menselijke gezondheid – Verordening (EG) nr. 1272/2008 – Indeling, etikettering en verpakking van stoffen en mengsels – Gedelegeerde verordening (EU) 2020/217 – Indeling van titaandioxide in de vorm van een poeder dat 1 % of meer deeltjes met een diameter van 10 µm of minder bevat – Criteria voor de indeling van een stof als kankerverwekkend – Betrouwbaarheid en aanvaardbaarheid van studies – Stof met intrinsieke eigenschappen om kanker te kunnen veroorzaken – Berekening van de overbelasting van de longen met deeltjes – Kennelijke beoordelingsfouten"]

(2023/C 24/47)

Procestalen: Duits en Engels

Partijen

Verzoekende partij in zaak T-279/20: CWS Powder Coatings GmbH (Düren, Duitsland) (vertegenwoordigers: R. van der Hout, C. Wagner en V. Lemonnier, advocaten)

Verzoekende partijen in zaak T-283/20: Billions Europe Ltd (Stockton-on-Tees, Verenigd Koninkrijk) en de 7 andere verzoekende partijen wier namen zijn opgenomen in de bijlage (vertegenwoordigers: J.-P. Montfort, T. Delille en P. Chopova-Leprêtre, advocaten)

Verzoekende partijen in zaak T-288/20: Brillux GmbH & Co. KG (Münster, Duitsland), Daw SE (Ober-Ramstadt, Duitsland) (vertegenwoordigers: R. van der Hout, C. Wagner en V. Lemonnier, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie (in de gevoegde zaken T-279/20 en T-288/20 vertegenwoordigd door S. Delaude, R. Lindenthal en M. Noll-Ehlers, en in zaak T-283/20 door A. Dawes, S. Delaude en R. Lindenthal als gemachtigden)

Interveniërende partijen aan de zijde van de verzoekende partij in zaak T-279/20: Billions Europe Ltd, (Stockton-on-Tees) en de 7 andere interveniërende partijen wier namen zijn opgenomen in de bijlage (vertegenwoordigers: J.-P. Montfort, T. Delille en P. Chopova-Leprêtre, advocaten), Ettengruber GmbH Abbruch und Tiefbau (Dachau, Duitsland), Ettengruber GmbH Recycling und Verwertung (Dachau) (vertegenwoordigers: R. van der Hout, C. Wagner en V. Lemonnier, advocaten), TIGER Coatings GmbH & Co. KG (Wels, Oostenrijk) (vertegenwoordigers: R. van der Hout, C. Wagner en V. Lemonnier, advocaten)

Interveniërende partijen aan de zijde van de verzoekende partijen in zaak T-283/20: Conseil européen de l'industrie chimique — European Chemical Industry Council (Cefic) (Brussel, België) (vertegenwoordigers: D. Abrahams, Z. Romata en H. Widemann, advocaten), Conseil européen de l'industrie des peintures, des encres d'imprimerie et des couleurs d'art (CEPE) (Brussel), British Coatings Federation Ltd (BCF) (Coventry, Verenigd Koninkrijk), American Coatings Association, Inc. (ACA) (Washington, DC, Verenigde Staten) (vertegenwoordigers: D. Waelbroeck en I. Antypas, advocaten), Mytilineos SA (Maroussi, Griekenland), Delfi-Distomon Anonymos Metalleftiki Etaireia, (Maroussi) (vertegenwoordigers: J.-P. Montfort, T. Delille en P. Chopova-Leprêtre, advocaten)

Interveniërende partijen aan de zijde van de verzoekende partijen in zaak T-288/20: Billions Europe Ltd, (Stockton-on-Tees) en de 7 andere interveniërende partijen wier namen zijn opgenomen in de bijlage (vertegenwoordigers: J.-P. Montfort, T. Delille en P. Chopova-Leprêtre, advocaten), Sto SE & Co. KGaA (Stühlingen, Duitsland) (vertegenwoordigers: R. van der Hout, C. Wagner en V. Lemonnier, advocaten), Rembrandtin Coatings GmbH (Wenen, Oostenrijk) (vertegenwoordigers: R. van der Hout, C. Wagner en V. Lemonnier, advocaten)

Interveniërende partijen aan de zijde van de verwerende partij in de gevoegde zaken T-279/20 en T-288/20 en in zaak T-283/20: Koninkrijk Denemarken (vertegenwoordiger: M. Søndahl Wolff als gemachtigde), Franse Republiek, (vertegenwoordigers in de gevoegde zaken T-279/20 en T-288/20: T. Stéhelin, W. Zemamta, G. Bain en J.-L. Carré, en in zaak T-283/20: E. de Moustier en M. Zemamta als gemachtigden), Koninkrijk der Nederlanden (vertegenwoordigers in zaak T-279/20: M. Bulterman en C. Schillemans, in zaak T-283/20: M. Bulterman en J. Langer, en in zaak T-288/20: M. Bulterman, M. Langer en C. Schillemans als gemachtigden), Koninkrijk Zweden (vertegenwoordigers in de gevoegde zaken T-279/20 en T-288/20: C. Meyer-Seitz, en in zaak T-283/20: O. Simonsson, C. Meyer-Seitz, A. Runeskjöld, M. Salborn Hodgson, H. Shev, H. Eklinder en R. Shahsavan Eriksson als gemachtigden), Europees Agentschap voor chemische stoffen (vertegenwoordigers: A. Hautamäki en J.-P. Trnka als gemachtigden)

Interveniërende partij aan de zijde van de verwerende partij in zaak T-283/20: Republiek Slovenië (vertegenwoordiger: V. Klemenc als gemachtigde)

Interveniërende partijen aan de zijde van de verwerende partij in de de gevoegde zaken T-279/20 en T-288/20: Europees Parlement (vertegenwoordigers: C. Ionescu Dima, W. Kuzmienko en B. Schäfer als gemachtigden), Raad van de Europese Unie (vertegenwoordigers: A.-L. Meyer en T. Haas als gemachtigden)

Voorwerp

Met hun beroepen krachtens artikel 263 VWEU vorderen verzoekers nietigverklaring van gedelegeerde verordening (EU) 2020/217 van de Commissie van 4 oktober 2019 tot wijziging van verordening (EG) nr. 1272/2008 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de indeling, etikettering en verpakking van stoffen en mengsels, met het oog op de aanpassing aan de technische en wetenschappelijke vooruitgang, en tot rectificatie van die verordening (PB 2020, L 44, blz. 1) voor wat betreft de geharmoniseerde indeling en etikettering van titaandioxide in de vorm van een poeder dat 1 % of meer deeltjes met een diameter van 10 µm of minder bevat

Dictum

- 1) De gevoegde zaken T-279/20 en T-288/20 en zaak T-283/20 worden gevoegd voor het arrest.
- 2) Gedelegeerde verordening (EU) 2020/217 van de Commissie van 4 oktober 2019 tot wijziging van verordening (EG) nr. 1272/2008 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de indeling, etikettering en verpakking van stoffen en mengsels, met het oog op de aanpassing aan de technische en wetenschappelijke vooruitgang, en tot rectificatie van die verordening, wordt nietig verklaard voor wat betreft de geharmoniseerde indeling en etikettering van titaandioxide in de vorm van een poeder dat 1 % of meer deeltjes met een diameter van 10 µm of minder bevat.
- 3) De Commissie wordt verwezen in haar eigen kosten alsmede in die van CWS Powder Coatings GmbH, Billions Europe Ltd en de andere interveniërende partijen wier namen zijn opgenomen in de bijlage, Ettengruber GmbH Abbruch und Tiefbau, Ettengruber GmbH, Ettengruber GmbH Recycling und Verwertung en TIGER Coatings GmbH & Co. KG in zaak T-279/20, in die van Billions Europe en de andere verzoeksters wier namen zijn opgenomen in de bijlage, de Conseil européen de l'industrie chimique — European Chemical Industry Council (Cefic), de Conseil européen de l'industrie des peintures, des encres d'imprimerie et des couleurs d'art (CEPE), de British Coatings Federation Ltd (BCF), de American Coatings Association, Inc. (ACA), Mytilineos SA en Delfi-Distomon Anonymos Metalleftiki Etaireia in zaak T-283/20, en die van Brillux GmbH & Co. KG, Daw SE, Billions Europe en de andere Intervenierende partijen wier namen zijn opgenomen in de bijlage, Sto SE & Co. KGaA en Rembrandtin Coatings GmbH in zaak T-288/20.
- 4) Het Koninkrijk Denemarken, de Franse Republiek, het Koninkrijk der Nederlanden, het Koninkrijk Zweden, de Republiek Slovenië, het Europees Parlement, de Raad van de Europese Unie en het Europees Agentschap voor chemische stoffen (ECHA) dragen hun eigen kosten.

(¹) PB C 222 van 6.7.2020.

Arrest van het Gerecht van 16 november 2022 — Nederland / Commissie

(Zaak T-469/20) (¹)

[“Staatssteun – Nederlandse wet houdende een verbod op kolen bij elektriciteitsproductie – Vroegtijdige sluiting van een kolencentrale – Toekenning van compensatie – Besluit om geen bezwaar te maken – Besluit waarbij de compensatie verenigbaar wordt verklaard met de interne markt – Geen uitdrukkelijke kwalificatie als “staatssteun” – Beroep tot nietigverklaring – Handeling waartegen kan worden opgekomen – Ontvankelijkheid – Artikel 4, lid 3, van verordening (EU) 2015/1589 – Rechtszekerheid”]

(2023/C 24/48)

Procestaal: Nederlands

Partijen

Verzoekende partij: Koninkrijk der Nederlanden (vertegenwoordigers: M. Bulterman, M. de Ree en J. Langer, gemachtigden)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: H. van Vliet, B. Stromsky en D. Recchia, gemachtigden)

Voorwerp

Met zijn beroep krachtens artikel 263 VWEU vordert het Koninkrijk der Nederlanden nietigverklaring van besluit C(2020) 2998 final van de Commissie van 12 mei 2020 betreffende steunmaatregel SA.54537 (2020/NN) — Nederland, Verbod op kolen voor de elektriciteitsproductie in Nederland.

Dictum

- 1) Besluit C(2020) 2998 final van de Commissie van 12 mei 2020 betreffende steunmaatregel SA.54537 (2020/NN) — Nederland, Verbod op kolen voor de elektriciteitsproductie in Nederland, wordt nietig verklaard.
- 2) De Europese Commissie wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 348 van 19.10.2020.

Arrest van het Gerecht van 23 november 2022 — Bowden en Young / Europol

(Zaak T-72/21) (¹)

(“Ambtenarenzaken – Tijdelijke functionarissen – Personeelsleden van Europol – Terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk uit de Unie – Verlies van nationaliteit van een lidstaat – Opzegging van de overeenkomst – Artikel 47 ,onder a), iii) van de RAP – Verzoek om afwijking van de in artikel 12, lid 2, onder a), van de RAP vastgestelde aanwervingsvoorwaarde – Weigering om een afwijking te verlenen – Motiveringsplicht – Recht om te worden gehoord – Duur van de administratieve procedure – Redelijke termijn – Gewettigd vertrouwen – Gelijke behandeling – Dienstbelang – Zorgplicht – Kennelijk onjuiste beoordeling”)

(2023/C 24/49)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partijen: Ian James Bowden (Den Haag, Nederland) Janey Young (Den Haag) (vertegenwoordiger: N. de Montigny, advocaat)

Verwerende partij: Europol (vertegenwoordigers: A. Nunzi, O. Sajin en C. Falmagne, gemachtigden, bijgestaan door D. Waelbroeck en A. Duron, advocaten)

Voorwerp

Met hun verzoek krachtens artikel 270 VWEU vorderen verzoekers nietigverklaring van de beslissingen van het Agentschap van de Europese Unie voor samenwerking op het gebied van rechtshandhaving (Europol) van 30 maart 2020, waarbij dit heeft geweigerd hun een afwijking te verlenen van de nationaliteitsvereiste die is vastgesteld in artikel 12, lid 2, onder a), van de regeling welke van toepassing is op andere personeelsleden van de Europese Unie (hierna: “RAP”) en het bijgevolg hun overeenkomst heeft beëindigd op grond van artikel 47, onder b), iii), van de RAP.

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Ian James Bowden et Janey Young worden verwezen in de kosten.

(¹) PB C 98 van 22.3.2021.

Arrest van het Gerecht van 16 november 2022 — Epsilon Data Management/ EUIPO — Epsilon Technologies (EPSILON TECHNOLOGIES)(Zaak T-512/21) ⁽¹⁾

(“Uniemerik – Procedure inzake vervallenverklaring – Uniebeeldmerk EPSILON TECHNOLOGIES – Normaal gebruik van het merk – Artikel 18, lid 1, tweede alinea, onder a) en artikel 58, lid 1, onder a) van verordening 2017/1001 – Aard van het gebruik – Verschillende vorm zonder dat het onderscheidend vermogen wordt gewijzigd – Gebruik voor de diensten waarvoor het merk is ingeschreven”)

(2023/C 24/50)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Epsilon Data Management LLC (Plano, Texas, Verenigde Staten) (vertegenwoordigers: J. Bussé en C. De Preter, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordigers: I. Harrington, D. Gája en V. Ruzek, gemachtigden)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het EUIPO, interveniërend voor het Gerecht: Epsilon Technologies, SL (Madrid, Spanje) (vertegenwoordigers: J. Carbonell Callicó en E. Felip Corrius, advocaten)

Voorwerp

Met haar beroep krachtens artikel 263 VWEU vordert verzoekster vernietiging van de beslissing van de vijfde kamer van beroep van het Bureau voor Intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO) van 1 juni 2021 (gevoegde zaken R 1611/2020-5 en R 1839/2020-5).

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Epsilon Data Management LLC wordt verwezen in haar eigen kosten alsook in de kosten die zijn gemaakt door het Bureau voor Intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO) en door Epsilon Technologies, SL.

⁽¹⁾ PB C 412 van 11.10.2021.

Arrest van het Gerecht van 16 november 2022 — Grupo Eig Multimedia/ EUIPO — Globalización de Valores CFC & GCI (FORO16)(Zaak T-796/21) ⁽¹⁾

(“Uniemerik – Oppositieprocedure – Aanvraag voor Uniebeeldmerk FORO16 – Oudere Uniebeeldmerken en Uniewoordmerken Cambio16, Energia16, Cambio16 radio – Oudere nationale beeldmerken en woordmerken, Camb16DEFENSA Y SEGURIDAD 16, CAMBIO16 DIGITAL, EVENTOS 16, Salón16 – Relatieve weigeringsgronden – Merkenfamilie – Geen bewijs – Geen verwarringsgevaar – Artikel 8, lid 1, onder b), van verordening 2017/1001”)

(2023/C 24/51)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: Grupo Eig Multimedia, SL (Madrid, Spanje) (vertegenwoordiger: D. Solana Giménez, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordigers: S. Palmero Cabezas en R. Raponi, gemachtigden)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het EUIPO, interveniërend voor het Gerecht: Globalización de Valores CFC & GCI, SA (Mairena del Aljarafe, Spanje) (vertegenwoordiger: I. Sánchez Iglesias, advocaat)

Voorwerp

Met haar beroep krachtens artikel 263 VWEU vordert verzoekster vernietiging van de beslissing van de tweede kamer van beroep van het Bureau voor Intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO) van 20 oktober 2021 (zaak R 1785/2020-2).

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Grupo Eig Multimedia, SL wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 84 van 21.2.2022.

Arrest van het Gerecht van 23 november 2022 — uwe JetStream/ EUIPO (JET STREAM)

(Zaak T-14/22) ⁽¹⁾

(“Uniemeerk – Internationale inschrijving met aanduiding van Europese Unie Woordmerk JET STREAM – Absolute weigeringsgronden – Geen onderscheidend vermogen – Beschrijvend karakter – Artikel 7, lid 1, onder b) en c), van verordening (EU) 2017/1001”)

(2023/C 24/52)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: uwe JetStream GmbH (Schwäbisch Gmünd, Duitsland) (vertegenwoordigers: J. Schneider en C. Nemeč, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordiger: D. Hanf, gemachtigde)

Voorwerp

Met haar beroep krachtens artikel 263 VWEU vordert verzoekster vernietiging van de beslissing van de vierde kamer van beroep van het Bureau voor Intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO) van 9 november 2021 (zaak R 1092/2021-4).

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) uwe JetStream GmbH wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 119 van 14.3.2022.

Beschikking van het Gerecht van 8 november 2022 — Grupa “Lew” / EUIPO — Lechwerke (GRUPALEW.)

(Zaak T-672/21) ⁽¹⁾

[“Uniemerik – Oppositieprocedure – Internationale inschrijving met aanduiding van de Europese Unie – Beeldmerk GRUPALEW. – Ouder nationaal beeldmerk LEW – Relatieve weigeringsgronden – Risico van verwarring – Artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EG) nr. 207/2009 [thans artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001] – Bewijs van het normale gebruik – Artikel 10, lid 1, van gedelegeerde verordening (EU) 2018/625 – Artikel 71, lid 1, van gedelegeerde verordening 2018/625 – Beroep dat kennelijk rechtens ongegrond is”]

(2023/C 24/53)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Grupa “LEW” S.A. (Częstochowa, Polen) (vertegenwoordiger: A. Korbela, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordigers: M. Eberl en E. Markakis, gemachtigden)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het EUIPO, interveniërend voor het Gerecht: Lechwerke AG (Augsburg, Duitsland) (vertegenwoordiger: N. Gerling, advocaat)

Voorwerp

Met haar beroep krachtens artikel 263 VWEU vordert verzoekster vernietiging van de beslissing van de vierde kamer van beroep van het Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO) van 17 augustus 2021 (zaak R 2763/2019-4).

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Grupa “LEW” S.A. draagt haar eigen kosten alsook die van het Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO).
- 3) Lechwerke AG draagt haar eigen kosten.

⁽¹⁾ PB C 502 van 13.12.2021.

Beschikking van het Gerecht van 7 november 2022 — Ortega Montero / Parlement

(Zaak T-161/22) ⁽¹⁾

(“Ambtenarenzaken – Vertegenwoordiging van het personeel – Wijziging van het reglement van orde van het personeelscomité van het Parlement – Benoeming van de vertegenwoordigers van het personeel in statutaire en administratieve organen – Artikel 90, lid 2, van het Statuut – Nalaten om door het Statuut opgelegde maatregel te treffen – Voorafgaande klacht bij het TABG – Beroepstermijnen – Tardiviteit – Niet-ontvankelijkheid”)

(2023/C 24/54)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Maria Del Carmen Ortega Montero (Brussel, België) (vertegenwoordiger: N. de Montigny, advocaat)

Verwerende partij: Europees Parlement (vertegenwoordigers: K. Zejdová en M. Windisch, gemachtigden)

Voorwerp

Met haar beroep op grond van artikel 270 VWEU vordert verzoekster de nietigverklaring, ten eerste, van het besluit van de secretaris-generaal van het Europees Parlement van 20 mei 2021 waarbij deze haar klacht van 19 januari 2021 heeft verworpen, ten tweede, van het besluit van 21 december 2021 waarbij de secretaris-generaal van het Europees Parlement haar tweede klacht van 18 augustus 2021 heeft verworpen, ten derde van de wijziging van artikel 22 van het reglement van orde van het personeelscomité van het Parlement, vastgesteld op 10 november 2020, en ten vierde, van de stemming van het personeelscomité van 10 november 2020 betreffende de vervanging van een vertegenwoordiger van dat comité in de jury van een vergelijkend onderzoek, alsook van alle handelingen en beslissingen die werden genomen overeenkomstig artikel 22, zoals gewijzigd, van het reglement van orde van genoemd comité, inclusief de resultaten van de stemming van 10 november 2020 betreffende de benoeming van zijn vertegenwoordigers in verschillende comités en delegaties.

Dictum

- 1) Het beroep wordt niet-ontvankelijk verklaard.
- 2) Maria Del Carmen Ortega Montero draagt haar eigen kosten dragen alsook de kosten van het Europees Parlement.

(¹) PB C 198 van 16.5.2022.

Beschikking van het Gerecht van 8 november 2022 — Growth Finance Plus/EUIPO (doglover)

(Zaak T-231/22) (¹)

[“Uniemerik – Aanvraag voor Uniewoordmerk doglover – Absolute weigeringsgrond – Geen onderscheidend vermogen – Artikel 7, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001 – Beroep dat kennelijk rechtens ongegrond is”]

(2023/C 24/55)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Growth Finance Plus AG (Gommiswald, Zwitserland) (vertegenwoordiger: H. Twelmeier, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordigers: A. Ringelhann en T. Klee, gemachtigden)

Voorwerp

Met haar beroep krachtens artikel 263 VWEU vordert verzoekster vernietiging van de beslissing van de vijfde kamer van beroep van het Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO) van 14 februari 2022 (zaak R 720/2020-5).

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Growth Finance Plus AG wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 237 van 20.6.2022.

Beschikking van het Gerecht van 8 november 2022 — Growth Finance Plus/EUIPO (catlover)(Zaak T-232/22) ⁽¹⁾

[“Uniemerik – Aanvraag voor Uniewoordmerk catlover – Absolute weigeringsgrond – Geen onderscheidend vermogen – Artikel 7, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001 – Beroep dat kennelijk rechtens ongegrond is”]

(2023/C 24/56)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Growth Finance Plus AG (Gommiswald, Zwitserland) (vertegenwoordiger: H. Twelmeier, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordigers: A. Ringelmann en T. Klee, gemachtigden)

Voorwerp

Met haar beroep krachtens artikel 263 VWEU vordert verzoekster vernietiging van de beslissing van de vijfde kamer van beroep van het Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO) van 7 februari 2022 (zaak R 717/2020-5).

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Growth Finance Plus AG wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 237 van 2.6.2022.

Beschikking van de president van het Gerecht van 11 november 2022 — Belaruskali / Raad

(Zaak T-528/22 R)

(“Kort geding – Gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid – Beperkende maatregelen met het oog op de situatie in Belarus en in het licht van de betrokkenheid van Belarus bij de Russische agressie tegen Oekraïne – Verzoek tot opschorting van tenuitvoerlegging – Geen spoedeisendheid”)

(2023/C 24/57)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Belaruskali AAT (Soligorsk, Wit-Rusland) (vertegenwoordiger: V. Ostrovskis, advocaat)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie (vertegenwoordigers: J. Rurarz, B. Driessen en A. Boggio-Tomasaz, gemachtigden)

Voorwerp

Met haar vordering op grond van de artikelen 278 en 279 VWZU vordert verzoekster de opschorting van uitvoeringsbesluit (GBVB) 2022/881 van de Raad van 3 juni 2022 tot uitvoering van besluit 2012/642/GBVB betreffende beperkende maatregelen met het oog op de situatie in Belarus en in het licht van de betrokkenheid van Belarus bij de Russische agressie tegen Oekraïne (PB 2022, L 153, blz. 77), voor zover dit besluit haar betreft, en van uitvoeringsverordening (EU) 2022/876 van de Raad van 3 juni 2022 tot uitvoering van artikel 8 bis, lid 1, van verordening (EG) nr. 765/2006 betreffende beperkende maatregelen met het oog op de situatie in Belarus en de betrokkenheid van Belarus bij de Russische agressie tegen Oekraïne (PB 2022, L 153, blz. 1), voor zover deze verordening haar betreft.

Dictum

- 1) Het verzoek in kort geding wordt afgewezen.
- 2) De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.

Beroep ingesteld op 7 oktober 2022 — SD / EMA**(Zaak T-623/22)**

(2023/C 24/58)

Procestaal: Duits

Partijen*Verzoekende partij:* SD (vertegenwoordiger: A. Steindl, advocaat)*Verwerende partij:* Europees Geneesmiddelenbureau (EMA)**Conclusies**

- het besluit van het EMA van 21 juli 2022 (EMA/254928/2022) waarbij verzoekers beroep van 4 mei 2022 tegen het besluit van het EMA van 8 april 2022 (EMA/191392/2022) is verworpen, nietig verklaren;
- indien verzoeker in het gelijk wordt gesteld, het EMA verwijzen in de kosten die verzoeker reeds zijn opgekomen en nog zullen opkomen, en indien verzoeker in het ongelijk wordt gesteld, om billijkheidsredenen krachtens artikel 135, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht beslissen dat het EMA zijn eigen kosten moet dragen.

Middelen en voornaamste argumenten

Het beroep is gericht tegen het besluit van het EMA van 21 juli 2022 (EMA/254928/2022) waarbij verzoeker volledige inzage van drie documenten werd geweigerd. Deze documenten hadden betrekking op “specific obligation no. 1(a)” [“specifieke verplichting nr. 1(a)”; hierna: “SO1a”], die behoort tot de specifieke verplichtingen van Comirnaty die bij uitvoeringsbesluit C(2020) 9598 final van de Commissie van 21 december 2020 ⁽¹⁾ zijn vastgesteld.

Ter ondersteuning van zijn beroep voert verzoeker twee middelen aan.

Eerste middel: het bestreden besluit is volledig of ten minste gedeeltelijk in strijd met artikel 4, lid 2, eerste streepje, van verordening (EG) nr. 1049/2001 ⁽²⁾ betreffende de bescherming van commerciële belangen

De weglatingen zijn in strijd met de andere, parallel van toepassing zijnde wettelijke bepalingen van het EMA die hadden moeten worden opgenomen in het uitleggingscriterium en waaraan het bestreden besluit is voorbijgegaan. Voorts gaat het besluit uit van de rechtens onjuiste premisse dat er sprake is van een bedrijfsgeheim en bestaan er geen verifieerbare bewijzen dat BionTech mogelijkerwijs schade zou worden berokkend door de documenten betreffende SO1a bekend te maken, die als beslissingscriterium dienen te worden bekendgemaakt. Het EMA is op grond van zijn wettelijke opdracht verplicht om verzoeker volledige inzage van de litigieuze gegevens te verlenen zonder blijk te geven van een onjuiste rechtsopvatting.

Tweede middel: het bestreden besluit is geheel of ten minste gedeeltelijk in strijd met artikel 4, lid 2, laatste volzin, van verordening (EG) nr. 1049/2001 betreffende het bestaan van een hoger belang dat openbaarmaking gebiedt

Het besluit is rechtens onjuist omdat er volgens het EMA geen sprake is van een openbaar belang bij SO1a, hoewel verzoeker in zijn beroep de band tussen de juridische aard van SO1a en de toegang tot documenten op grond van verordening (EG) nr. 1049/2001 voldoende heeft aangetoond.

- (¹) Uitvoeringsbesluit C(2020) 9598 final van de Commissie van 21 december 2020 tot verlening, op grond van verordening (EG) nr. 726/2004 van het Europees Parlement en de Raad, van een voorwaardelijke vergunning voor het in de handel brengen van het geneesmiddel voor menselijk gebruik “Comirnaty — COVID-19-mRNA-vaccin (nucleosidegemodificeerd)”.
- (²) Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie (PB 2001, L 145, blz. 43).

Beroep ingesteld op 7 oktober 2022 — Oostenrijk / Commissie

(Zaak T-625/22)

(2023/C 24/59)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Republiek Oostenrijk (vertegenwoordigers: A. Posch, M. Klamert en F. Koppensteiner, alsmede S. Lünenbürger, K. Reiter en M. Kottmann, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- nietigverklaring van gedelegeerde verordening (EU) 2022/1214 van de Commissie van 9 maart 2022 tot wijziging van gedelegeerde verordening (EU) 2021/2139 wat betreft economische activiteiten in bepaalde energiesectoren en gedelegeerde verordening (EU) 2021/2178 wat betreft specifieke openbaarmakingen voor die economische activiteiten, bekendgemaakt in het Publicatieblad van de Europese Unie van 15 juli 2022, L 188, blz. 1-45;
- verwijzing van de Europese Commissie in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster voert 16 middelen aan. De eerste acht middelen hebben betrekking op kernenergie en de andere acht middelen betreffen fossiel gas.

Middelen inzake kernenergie:

1. Eerste middel: de Commissie heeft de bestreden verordening vastgesteld in strijd met de beginselen en procedureregels die voortvloeien uit verordening (EU) 2020/852 (¹) en het interinstitutioneel akkoord over beter wetgeven. De effectbeoordeling en de raadpleging van het publiek zijn ten onrechte achterwege gelaten. De deskundigengroep van de lidstaten en het platform werden onvoldoende betrokken. Voorts is de door artikel 6, lid 4, van de Europese klimaatwet vereiste beoordeling van de verenigbaarheid van de bestreden verordening met de doelstellingen van deze wet niet uitgevoerd.
2. Tweede middel: de bestreden verordening schendt artikel 10, lid 2, van verordening (EU) 2020/852. Deze bepaling is a priori slechts van toepassing op koolstofintensieve transitie-activiteiten en ziet dus niet op koolstofarme kernenergie. In ieder geval voldoet kernenergie niet aan de specifieke vereisten van artikel 10, lid 2, van verordening (EU) 2020/852. De bestreden verordening geeft althans op dit punt blijk van tekortkomingen in de analyse en een ontoereikende motivering. In dit opzicht schendt zij ook artikel 19, lid 1, onder f) en g), van verordening (EU) 2020/852 en het in het primaire recht neergelegde voorzorgsbeginsel.
3. Derde middel: door kernenergie als ecologisch duurzaam aan te merken, is de bestreden verordening in strijd met het DNSH (Do not significant harm)-criterium betreffende het beginsel “geen ernstige afbreuk doen”, dat voortvloeit uit artikel 17 en artikel 19, lid 1, onder f) en g), van verordening (EU) 2020/852, en schendt zij het in het primaire recht neergelegde voorzorgsbeginsel. De Commissie blijft onder het door verordening (EU) 2020/852 vereiste bescher-

mingsniveau en voldoet niet aan de bewijsvereisten. Zij gaat voorbij aan het risico dat ernstige ongevallen met een kernreactor en hoogradioactief afval ernstig afbreuk doen aan verschillende beschermde milieudoelstellingen. Tevens is niet met voldoende zekerheid uitgesloten dat ernstig afbreuk wordt gedaan aan de milieudoelstelling van aanpassing aan de klimaatverandering. Bovendien wordt het vereiste van een levenscyclusbeoordeling niet in acht genomen. Gelet op de genoemde punten vertoont de bestreden verordening op zijn minst tekortkomingen in de analyse en motiveringsgebreken.

4. Vierde middel: de in de bestreden verordening vastgestelde technische screeningscriteria kunnen niet uitsluiten dat ernstig afbreuk wordt gedaan aan de milieudoelstellingen. De technische screeningscriteria zijn in strijd met het DNSH-criterium dat voortvloeit uit artikel 17 en artikel 19, lid 1, onder f), van verordening (EU) 2020/852, en schenden het voorzorgsbeginsel van primair recht. Ook in dit opzicht worden het beschermingsniveau en de bewijsvereisten niet in acht genomen, niet alleen wat ernstige ongevallen met een kernreactor en hoogradioactief afval betreft, maar ook met betrekking tot de normale exploitatie. Het is niet met voldoende zekerheid uitgesloten dat ernstig afbreuk wordt gedaan aan de milieudoelstelling van aanpassing aan de klimaatverandering. Voorts blijven de in bijlage II bij de bestreden verordening opgenomen technische screeningscriteria achter bij die in bijlage I, zonder dat hiervoor een rechtvaardiging bestaat. Wat de technische screeningscriteria betreft, geeft de bestreden verordening op zijn minst blijk van tekortkomingen in de analyse en motiveringsgebreken.
5. Vijfde middel: de bestreden verordening schendt artikel 11 en artikel 19, lid 1, onder f), van verordening (EU) 2020/852 alsmede het voorzorgsbeginsel, voor zover kernenergie daarbij wordt aangemerkt als substantieel bijdragend aan de aanpassing aan de klimaatverandering.
6. Zesde middel: de bestreden verordening schendt artikel 19, lid 1, onder k), van verordening (EU) 2020/852. De technische screeningscriteria voldoen niet aan het vereiste van gemakkelijke toepasbaarheid en verifieerbaarheid.
7. Zevende middel: vanwege de marktversnippering die inherent is aan het aanmerken van kernenergie als ecologisch duurzaam, is de bestreden verordening in strijd met de ultieme doelstelling van verordening (EU) 2020/852 en het vereiste om het nuttig effect van deze verordening te waarborgen.
8. Achtste middel: de in de bestreden verordening gehanteerde uitlegging van verordening (EU) 2020/852, volgens welke de Uniewetgever zich niet heeft uitgesproken over de vraag en de beantwoording ervan heeft overgelaten aan de Commissie, strookt niet met artikel 290 VWEU volgens hetwelk deze bevoegdheid enkel kan worden overgedragen voor niet-essentiële onderdelen van een gebied. Deze bepaling vereist dat de Uniewetgever zelf beslist of kernenergie wordt opgenomen in de taxonomie. De Uniewetgever heeft dit vereiste in acht genomen en heeft uitgesloten dat kernenergie als ecologisch duurzaam wordt aangemerkt.

Middelen inzake fossiel gas:

9. Eerste middel: gelet op de economische activiteiten met betrekking tot fossiel gas heeft de Commissie de bestreden verordening vastgesteld in strijd met de beginselen en procedureregels die voortvloeien uit verordening (EU) 2020/852 en het interinstitutioneel akkoord over beter wetgeven. De uiteenzettingen over kernenergie zijn mutatis mutandis van toepassing.
10. Tweede middel: de bestreden verordening schendt artikel 10, lid 2, en artikel 19, lid 1, onder f) en g), van verordening (EU) 2020/852, alsmede het in het primaire recht neergelegde voorzorgsbeginsel, althans voor zover zij voor activiteiten in verband met fossiel gas voorziet in drempelwaarden van 270 g CO₂e/kWh en jaarlijks 550 kg CO₂e/kWh over een periode van 20 jaar. De bestreden verordening berust op een onrechtmatige afzwakking van de voorwaarde dat er voor transitie-activiteiten in de zin van artikel 10, lid 2, van verordening (EU) 2020/852 geen alternatieven mogen bestaan die technologisch en economisch uitvoerbaar zijn. Voorts stroken de drempelwaarden niet met de doelstelling van 1,5 °C van de Klimaatvereenkomst van Parijs, noch met de klimaatdoelstellingen van de Unie. Aangezien de drempelwaarden alleen verband houden met de directe broeikasgasemissies, wordt ook het vereiste van een levenscyclusbeoordeling niet in acht genomen. De drempelwaarden blijven achter bij de beste prestaties van de sector of de industrie, belemmeren de ontwikkeling van koolstofarme alternatieven en leiden tot ongeoorloofde lock-in-effecten. De bestreden verordening geeft op dit punt op zijn minst blijk van tekortkomingen in de analyse en motiveringsgebreken.
11. Derde middel: de opnemingsgrenswaarden van 270 g en 550 kg in de bestreden verordening is in strijd met het vereiste van technologische neutraliteit in artikel 19, lid 1, onder a) en j), van verordening (EU) 2020/852 en het discriminatieverbod.

12. Vierde middel: de bestreden verordening is in strijd met het DNSH-criterium van artikel 17 en artikel 19, lid 1, onder f) en g), van verordening (EU) 2020/852 en schendt het voorzorgsbeginsel van het primaire recht. Als gevolg van de grenswaarden van 270 g en 550 kg is er niet alleen geen sprake van een substantiële bijdrage aan de mitigatie van klimaatverandering, maar wordt daaraan tevens ernstig afbreuk wordt gedaan.
13. Vijfde middel: de bestreden verordening schendt artikel 11 en artikel 19, lid 1, onder f), van verordening (EU) 2020/852 alsmede het voorzorgsbeginsel, voor zover fossiel gas daarbij wordt aangemerkt als substantieel bijdragend tot de aanpassing aan de klimaatverandering.
14. Zesde middel: de bestreden verordening schendt artikel 19, lid 1, onder i), van verordening (EU) 2020/852. Gelet op de toenemende economische druk op fossiel gas als energiedrager houdt de opneming ervan in de taxonomie minstens een aanzienlijk risico in dat waardeloze activa ontstaan.
15. Zevende middel: de bestreden verordening schendt artikel 19, lid 1, onder k), van verordening (EU) 2020/852. Wat fossiel gas betreft, voldoen de technische screeningscriteria niet aan de vereiste van gemakkelijke toepasbaarheid en verifieerbaarheid.
16. Achtste middel: vanwege de marktversnippering die inherent is aan het aanmerken van fossiel gas als ecologisch duurzaam is de bestreden verordening in strijd met de ultieme doelstelling van verordening (EU) 2020/852 en het vereiste om het nuttig effect van deze verordening te waarborgen.

(¹) Verordening (EU) 2020/852 van het Europees Parlement en de Raad van 18 juni 2020 betreffende de totstandbrenging van een kader ter bevordering van duurzame beleggingen en tot wijziging van verordening (EU) 2019/2088 (PB 2020, L 198, blz. 13).

Beroep ingesteld op 10 oktober 2022 — Repasi / Commissie

(Zaak T-628/22)

(2023/C 24/60)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: René Repasi (Karlsruhe, Duitsland) (vertegenwoordigers: H.-G. Kamann en D. Fouquet, advocaten, alsmede Prof. F. Kainer en Prof. M. Nettessheim)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- nietigverklaring van gedelegeerde verordening (EU) 2022/1214 van de Commissie van 9 maart 2022 tot wijziging van gedelegeerde verordening (EU) 2021/2139 wat betreft economische activiteiten in bepaalde energiesectoren en gedelegeerde verordening (EU) 2021/2178 wat betreft specifieke openbaarmakingen voor die economische activiteiten, bekendgemaakt in het Publicatieblad van de Europese Unie van 15 juli 2022, L 188, blz. 1;
- verwijzing van de Commissie in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Tot staving van zijn beroep voert verzoeker één middel aan.

De bestreden gedelegeerde verordening (EU) 2022/1214 is in strijd met artikel 290, lid 1, tweede alinea, VWEU, gelezen in samenhang met artikel 2, artikel 10, lid 1, artikel 13, lid 1, en artikel 14, lid 1, VEU, geconcretiseerd in verzoekers parlementaire participatierechten van afgeleid recht krachtens met name artikel 6, lid 1, eerste volzin, van de akte betreffende de rechtstreekse verkiezing, artikel 2, onder f), van het Statuut van de leden alsmede artikel 177 en artikel 218, lid 1, van het Reglement van het Europees Parlement.

Verzoeker beschikt over een individueel recht om deel te nemen aan een regelmatige wetgevingsprocedure, dat voortvloeit uit zijn status van lid van het Europees Parlement overeenkomstig artikel 2, artikel 10, lid 1, artikel 13, lid 1, en artikel 14, lid 1, VEU, geconcretiseerd in verzoekers parlementaire participatierechten krachtens met name artikel 6, lid 1, eerste volzin, van de akte betreffende de rechtstreekse verkiezing, artikel 2, onder f), van het Statuut van de leden alsmede artikel 177 en artikel 218, lid 1, van het Reglement van het Europees Parlement. Door de bestreden gedelegeerde verordening op basis van artikel 290 VWEU vast te stellen in plaats van de in werkelijkheid toepasselijke gewone wetgevingsprocedure overeenkomstig artikel 289 VWEU met een voorstel in te leiden, schendt de Europese Commissie niet alleen de wetgevende bevoegdheid van het Europees Parlement krachtens artikel 14, lid 1, VEU en de artikelen 289 en 294 VWEU alsmede het beginsel van het institutionele evenwicht als bedoeld in artikel 13, lid 2, eerste volzin, VEU, maar ook verzoekers individueel recht om rechtstreeks en individueel deel te nemen aan een regelmatige wetgevingsprocedure. Een lid van het Europees Parlement kan schending van de bevoegdheidsregeling of van wezenlijke vormvoorschriften of misbruik van bevoegdheid door andere instellingen van de Unie bij de rechter aanvechten met een beroep tot nietigverklaring krachtens artikel 263, vierde alinea, VWEU, voor zover afbreuk wordt gedaan aan zijn recht om deel te nemen aan een regelmatige wetgevingsprocedure, teneinde de zaak aan het Europees Parlement voor te leggen.

De kwalificatie van opwekking van energie door fossiel aardgas en kernenergie als ecologisch duurzame economische activiteit in de zin van verordening (EU) 2020/852 van 18 juni 2021 (taxonomieverordening) vormt — ongeacht het politieke standpunt — een essentieel onderdeel — daar het uiterst politiek is — van het gebied van de bevordering van duurzame beleggingen, dat volgens artikel 290, lid 1, tweede alinea, VWEU uitsluitend bij een wetgevingshandeling als bedoeld in artikel 289 VWEU wordt geregeld. Door de bestreden gedelegeerde verordening vast te stellen, heeft de Commissie, ongeacht de materiële rechtmatigheid van die verordening, haar bevoegdheden overschreden, hetgeen in strijd is met het beginsel van het institutionele evenwicht bedoeld in artikel 13, lid 2, eerste volzin, VEU. Dit komt tevens neer op schending van de wetgevende bevoegdheid van het Europees Parlement en het democratische parlementaire recht van verzoeker om deel te nemen aan een regelmatige wetgevingsprocedure.

Beroep ingesteld op 10 oktober 2022 — ZR / EUIPO

(Zaak T-634/22)

(2023/C 24/61)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: ZR (vertegenwoordigers: S. Rodrigues en A. Champetier, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie

Conclusies

- de beslissing van het tot aanstelling bevoegd gezag van het EUIPO van 14 december 2021, die op dezelfde dag ter kennis is gebracht en waarbij de verzoekende partij werd ingelicht over de betaling aan haar van een bedrag van 5 000 EUR met oog op de tenuitvoerlegging van het arrest van het Gerecht van 13 januari 2021, T-610/18, ZR/EUIPO, nietig verklaren;
- de beslissing van de voorzitter van de raad van bestuur van het EUIPO van 28 juni 2022, die op dezelfde dag ter kennis is gebracht en waarbij de klacht die door de verzoekende partij op grond van artikel 90, lid 2, van het Statuut van de ambtenaren van de Europese Unie was ingediend tegen de beslissing van 14 december 2021 werd verworpen — voor zover noodzakelijk — nietig verklaren;
- vergoeding voor de door haar geleden materiële en immateriële schade toekennen;
- terugbetaling van alle in het kader van het onderhavige beroep gemaakte kosten bevelen.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij de volgende middelen aan:

1. Eerste middel: schending van artikel 266 VWEU en van het in artikel 20 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie verankerde beginsel van gelijke behandeling jegens de verzoekende partij ten opzichte van andere kandidaten die aan de selectieprocedure hebben deelgenomen;

Het bedrag van 5 000 EUR kan niet worden geacht de verzoekende partij in dezelfde situatie te plaatsen als andere kandidaten die, ten gevolge van de schending van dit beginsel, zijn opgenomen in de reservelijst of een gunstigere vergoeding hebben ontvangen.

2. Tweede middel: schending van het in artikel 47 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie verankerde recht van verdediging/toegang tot de rechter en van het in artikel 41 van het Handvest verankerde beginsel van behoorlijk bestuur en van de zorgvuldigheids- en motiveringsplicht.

Wat de schending van het recht van verdediging/toegang tot de rechter betreft, weigert de verwerende partij de mogelijkheid een overplaatsing te overwegen louter omdat de verzoekende partij haar recht om beroep in te stellen heeft uitgeoefend. Het enkele feit dat de verzoekende partij beroep heeft ingesteld kan door de administratie niet als een geldige rechtvaardigingsgrond worden aangewend om niet naar behoren uitvoering te geven aan arrest T-610/18, ZR/EUIPO.

Wat de schending van het beginsel van behoorlijk bestuur en van de zorgvuldigheids- en motiveringsplicht betreft

- heeft de verwerende partij geen rekening gehouden met alle factoren die haar beslissing konden beïnvloeden, aangezien juridisch verdedigbare mogelijkheden werden afgewezen en de alternatieve mogelijkheid buiten beschouwing werd gelaten;
- kan de discussie met de verwerende partij op basis van slechts één door de administratie overwogen mogelijkheid bezwaarlijk worden aangemerkt als een omvattende dialoog waarmee wordt beoogd een billijke oplossing te vinden.

Beroep ingesteld op 8 november 2022 — van der Linde / EDPS

(Zaak T-678/22)

(2023/C 24/62)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Frank van der Linde (Nederland) (vertegenwoordiger: C. Forget, advocaat)

Verwerende partij: European Data Protection Supervisor

Conclusies

- het bestreden besluit ⁽¹⁾ bevestigen voor zover de EDPS Europol opdraagt om verzoeker overeenkomstig artikel 36, lid 2, van verordening 2022/991 ⁽²⁾ toegang te verlenen tot alle gegevens die op hem betrekking hebben;
- het besluit van de EDPS voor het overige nietig verklaren voor zover het verzoeker geen voldoende garanties biedt, aangezien het niet voorziet in een uitvoeringstermijn, een dwangsom en een afdoende sanctie jegens Europol, waardoor hem de facto het recht op een doeltreffende voorziening in rechte en op een onpartijdig gerecht in de zin van de artikelen 8 en 47 van het Handvest wordt ontnomen;
- subsidiair, verzoeker een voorlopig bedrag van één euro voor geleden immateriële schade toekennen;
- in ieder geval de EDPS verwijzen in de kosten ten belope van het door verzoeker aangegeven bedrag.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van het beroep voert de verzoekende partij als enige middel schending van de artikelen 8 en 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie aan.

- (¹) Besluit van de European Data Protection Supervisor van 8 september 2022 in zaak 2020-0908 betreffende een klacht ingediend tegen het Agentschap van de Europese Unie voor samenwerking op het gebied van rechtshandhaving (Europol).
- (²) Verordening (EU) 2022/991 van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2022 tot wijziging van verordening (EU) 2016/794, wat betreft de samenwerking van Europol met particuliere partijen, de verwerking van persoonsgegevens door Europol ter ondersteuning van strafrechtelijke onderzoeken, en de rol van Europol bij onderzoek en innovatie (PB 2022, L 169, blz. 1).

Beroep ingesteld op 14 november 2022 — Spanje/Commissie

(Zaak T-681/22)

(2023/C 24/63)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: Koninkrijk Spanje (vertegenwoordigers: A. Gavela Llopis en M.J. Ruiz Sánchez, gemachtigden)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- Uitvoeringsverordening (EU) 2022/1614 (¹) van de Commissie van 15 september 2022 tot bepaling van de bestaande diepzeevisserijgebieden en tot vaststelling van een lijst van gebieden waar kwetsbare mariene ecosystemen voorkomen of waarschijnlijk zullen voorkomen, als bedoeld in artikel 2 en bijlage II, nietig verklaren.
- Subsidiair, artikel 9, leden 6 en 9, van verordening 2016/2336 (²) nietig verklaren op grond van artikel 277 VWEU.
- De Europese Commissie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij twee middelen aan.

1. Uitvoeringsverordening (EU) 2022/1614, voor zover daarin de gebieden zijn vastgesteld waarvan bekend is dat er kwetsbare mariene ecosystemen voorkomen of waarschijnlijk zullen voorkomen, is in strijd met de basisverordening en het evenredigheidsbeginsel:

— Dienaangaande wordt aangevoerd:

- 1) Het achterwege laten van de analyse van het effect van passief vistuig in de diepzeevisserij is in strijd met de basisverordening en het evenredigheidsbeginsel;
- 2) de aanwijzing van gebieden waar kwetsbare mariene ecosystemen voorkomen of waarschijnlijk zullen voorkomen, is in strijd met de basisverordening en het evenredigheidsbeginsel.

2. Artikel 9, leden 6 en 9, van verordening 2016/2336 is onwettig:

— Dienaangaande wordt aangevoerd:

- 1) De verwijzing naar een uitvoeringshandeling ter aanvulling van wezenlijke onderdelen van verordening 2016/2336 is in strijd met artikel 291 VWEU;

- 2) het ongedifferentieerde verbod op visserij met bodemvstuig in alle gebieden waar kwetsbare mariene ecosystemen voorkomen of waarschijnlijk zullen voorkomen, is in strijd met de regels van het gemeenschappelijk visserijbeleid en het evenredigheidsbeginsel.

- (¹) Uitvoeringsverordening (EU) 2022/1614 van de Commissie van 15 september 2022 tot bepaling van de bestaande diepzeevisserijgebieden en tot vaststelling van een lijst van gebieden waar kwetsbare mariene ecosystemen voorkomen of waarschijnlijk zullen voorkomen (PB 2022, L 242, blz. 1).
- (²) Verordening (EU) 2016/2336 van het Europees Parlement en de Raad van 14 december 2016 tot vaststelling van bijzondere voorwaarden voor de visserij op diepzeebestanden in het noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan, tot vaststelling van bepalingen voor de visserij in de internationale wateren van het noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan en tot intrekking van verordening (EG) nr. 2347/2002 van de Raad (PB 2016, L 354, blz. 1).

Beroep ingesteld op 11 november 2022 — Newalliance/Commissie

(Zaak T-683/22)

(2023/C 24/64)

Procestaal: Portugees

Partijen

Verzoekende partij: Newalliance Comércio Internacional, Lda (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Portugal) (vertegenwoordigers: S. Gemas Donário en S. Soares, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- Besluit C(2020) 8550 final van de Commissie van 4 december 2020 betreffende steunmaatregel SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) door Portugal ten uitvoer gelegd ten gunste van de vrijhandelszone van Madeira (Zona Franca da Madeira, ZFM) — Regeling III, nietig verklaren;
- de Commissie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster vijf middelen aan die in wezen identiek zijn aan of overeenstemmen met de middelen die zijn aangevoerd in het kader van zaak T-553/22, Thorn Investments/Commissie.

Beroep ingesteld op 11 november 2022 — Norwood/Commissie

(Zaak T-684/22)

(2023/C 24/65)

Procestaal: Portugees

Partijen

Verzoekende partij: Norwood — Trading e Serviços, Lda (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Portugal) (vertegenwoordigers: S. Gemas Donário en S. Soares, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- Besluit C(2020) 8550 final van de Commissie van 4 december 2020 betreffende steunmaatregel SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) door Portugal ten uitvoer gelegd ten gunste van de vrijhandelszone van Madeira (Zona Franca da Madeira, ZFM) — Regeling III, nietig verklaren;
- de Commissie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster vijf middelen aan die in wezen identiek zijn aan of overeenstemmen met de middelen die zijn aangevoerd in het kader van zaak T-553/22, Thorn Investments/Commissie.

Beroep ingesteld op 11 november 2022 — Lycatelcom/Commissie**(Zaak T-685/22)**

(2023/C 24/66)

*Procestaal: Portugees***Partijen**

Verzoekende partij: Lycatelcom, Lda (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Portugal) (vertegenwoordigers: S. Gemas Donário en S. Soares, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- Besluit C(2020) 8550 final van de Commissie van 4 december 2020 betreffende steunmaatregel SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) door Portugal ten uitvoer gelegd ten gunste van de vrijhandelszone van Madeira (Zona Franca da Madeira, ZFM) — Regeling III, nietig verklaren;
- de Commissie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster vijf middelen aan die in wezen identiek zijn aan of overeenstemmen met de middelen die zijn aangevoerd in het kader van zaak T-553/22, Thorn Investments/Commissie.

Beroep ingesteld op 11 november 2022 — Kingbird/Commissie**(Zaak T-686/22)**

(2023/C 24/67)

*Procestaal: Portugees***Partijen**

Verzoekende partij: Kingbird — Consultores e Serviços, Lda (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Portugal) (vertegenwoordigers: S. Gemas Donário en S. Soares, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- Besluit C(2020) 8550 final van de Commissie van 4 december 2020 betreffende steunmaatregel SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) door Portugal ten uitvoer gelegd ten gunste van de vrijhandelszone van Madeira (Zona Franca da Madeira, ZFM) — Regeling III, nietig verklaren;
- de Commissie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster vijf middelen aan die in wezen identiek zijn aan of overeenstemmen met de middelen die zijn aangevoerd in het kader van zaak T-553/22, Thorn Investments/Commissie.

Beroep ingesteld op 11 november 2022 — Standbycom/Commissie**(Zaak T-687/22)**

(2023/C 24/68)

*Procestaal: Portugees***Partijen**

Verzoekende partij: Standbycom, Unipessoal, Lda (Zona Franca Da Madeira) (Funchal, Portugal) (vertegenwoordigers: S. Gemas Donário en S. Soares, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- Besluit C(2020) 8550 final van de Commissie van 4 december 2020 betreffende steunmaatregel SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) door Portugal ten uitvoer gelegd ten gunste van de vrijhandelszone van Madeira (Zona Franca da Madeira, ZFM) — Regeling III, nietig verklaren;
- de Commissie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster vijf middelen aan die in wezen identiek zijn aan of overeenstemmen met de middelen die zijn aangevoerd in het kader van zaak T-553/22, Thorn Investments/Commissie.

Beroep ingesteld op 11 november 2022 — Kiana/Commissie**(Zaak T-690/22)**

(2023/C 24/69)

*Procestaal: Portugees***Partijen**

Verzoekende partij: Kiana, Lda (Funchal, Portugal) (vertegenwoordigers: S. Gemas Donário en S. Soares, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- Besluit C(2020) 8550 final van de Commissie van 4 december 2020 betreffende steunmaatregel SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) door Portugal ten uitvoer gelegd ten gunste van de vrijhandelszone van Madeira (Zona Franca da Madeira, ZFM) — Regeling III, nietig verklaren;
- de Commissie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster vijf middelen aan die in wezen identiek zijn aan of overeenstemmen met de middelen die zijn aangevoerd in het kader van zaak T-553/22, Thorn Investments/Commissie.

Beroep ingesteld op 12 november 2022 — Dabrezco Internacional/Commissie**(Zaak T-692/22)**

(2023/C 24/70)

*Procestaal: Portugees***Partijen**

Verzoekende partij: Dabrezco Internacional, Lda (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Portugal) (vertegenwoordigers: S. Gemas Donário en S. Soares, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- Besluit C(2020) 8550 final van de Commissie van 4 december 2020 betreffende steunmaatregel SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) door Portugal ten uitvoer gelegd ten gunste van de vrijhandelszone van Madeira (Zona Franca da Madeira, ZFM) — Regeling III, nietig verklaren;
- de Commissie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster vijf middelen aan die in wezen identiek zijn aan of overeenstemmen met de middelen die zijn aangevoerd in het kader van zaak T-553/22, Thorn Investments/Commissie.

Beroep ingesteld op 12 november 2022 — Hilza/Commissie**(Zaak T-693/22)**

(2023/C 24/71)

*Procestaal: Portugees***Partijen**

Verzoekende partij: Hilza — Pharmaceuticals, Sociedade Unipessoal, Lda (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Portugal) (vertegenwoordigers: S. Gemas Donário en S. Soares, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- Besluit C(2020) 8550 final van de Commissie van 4 december 2020 betreffende steunmaatregel SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) door Portugal ten uitvoer gelegd ten gunste van de vrijhandelszone van Madeira (Zona Franca da Madeira, ZFM) — Regeling III, nietig verklaren;
- de Commissie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster vijf middelen aan die in wezen identiek zijn aan of overeenstemmen met de middelen die zijn aangevoerd in het kader van zaak T-553/22, Thorn Investments/Commissie.

Beroep ingesteld op 12 november 2022 — Khayamedia/Commissie**(Zaak T-695/22)**

(2023/C 24/72)

*Procestaal: Portugees***Partijen**

Verzoekende partij: Khayamedia Comércio Internacional de Eventos Desportivos, Lda (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Portugal) (vertegenwoordigers: S. Gemas Donário en S. Soares, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- Besluit C(2020) 8550 final van de Commissie van 4 december 2020 betreffende steunmaatregel SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) door Portugal ten uitvoer gelegd ten gunste van de vrijhandelszone van Madeira (Zona Franca da Madeira, ZFM) — Regeling III, nietig verklaren;
- de Commissie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster vijf middelen aan die in wezen identiek zijn aan of overeenstemmen met de middelen die zijn aangevoerd in het kader van zaak T-553/22, Thorn Investments/Commissie.

Beroep ingesteld op 12 november 2022 — Fratelli Cosulich/Commissie**(Zaak T-696/22)**

(2023/C 24/73)

*Procestaal: Portugees***Partijen**

Verzoekende partij: Fratelli Cosulich, Unipessoal, SA (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Portugal) (vertegenwoordigers: S. Gemas Donário en S. Soares, advocaten)

Verwerende partij(en): Europese Commissie

Conclusies

- Besluit C(2020) 8550 final van de Commissie van 4 december 2020 betreffende steunmaatregel SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) door Portugal ten uitvoer gelegd ten gunste van de vrijhandelszone van Madeira (Zona Franca da Madeira, ZFM) — Regeling III, nietig verklaren;
- de Commissie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster vijf middelen aan die in wezen identiek zijn aan of overeenstemmen met de middelen die zijn aangevoerd in het kader van zaak T-553/22, Thorn Investments/Commissie.

Beroep ingesteld op 12 november 2022 — Ommiacrest/Commissie**(Zaak T-697/22)**

(2023/C 24/74)

*Procestaal: Portugees***Partijen**

Verzoekende partij: Ommiacrest Trading, Lda (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Portugal) (vertegenwoordigers: S. Gemas Donário en S. Soares, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- Besluit C(2020) 8550 final van de Commissie van 4 december 2020 betreffende steunmaatregel SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) door Portugal ten uitvoer gelegd ten gunste van de vrijhandelszone van Madeira (Zona Franca da Madeira, ZFM) — Regeling III, nietig verklaren;
- de Commissie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster vijf middelen aan die in wezen identiek zijn aan of overeenstemmen met de middelen die zijn aangevoerd in het kader van zaak T-553/22, Thorn Investments/Commissie.

Beroep ingesteld op 12 november 2022 — Swan Lake / Commissie**(Zaak T-698/22)**

(2023/C 24/75)

*Procestaal: Portugees***Partijen**

Verzoekende partij: Swan Lake Serviços e Consultores, Sociedade Unipessoal, Lda (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Portugal) (vertegenwoordigers: S. Gemas Donário en S. Soares, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- Besluit C(2020) 8550 final van de Commissie van 4 december 2020 betreffende steunmaatregel SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) door Portugal ten uitvoer gelegd ten gunste van de vrijhandelszone van Madeira (Zona Franca da Madeira, ZFM) — Regeling III, nietig verklaren;
- de Commissie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster vijf middelen aan die in wezen identiek zijn aan of overeenstemmen met de middelen die zijn aangevoerd in het kader van zaak T-553/22, Thorn Investments/Commissie.

Beroep ingesteld op 12 november 2022 — Seamist/Commissie**(Zaak T-699/22)**

(2023/C 24/76)

*Procestaal: Portugees***Partijen**

Verzoekende partij: Seamist, Lda (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Portugal) (vertegenwoordigers: S. Gemas Donário e S. Soares, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- Besluit C(2020) 8550 final van de Commissie van 4 december 2020 betreffende steunmaatregel SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) door Portugal ten uitvoer gelegd ten gunste van de vrijhandelszone van Madeira (Zona Franca da Madeira, ZFM) — Regeling III, nietig verklaren;
- de Commissie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster vijf middelen aan die in wezen identiek zijn aan of overeenstemmen met de middelen die zijn aangevoerd in het kader van zaak T-553/22, Thorn Investments/Commissie.

Beroep ingesteld op 12 november 2022 — Pamastock Investments SA/Commissie**(Zaak T-701/22)**

(2023/C 24/77)

*Procestaal: Portugees***Partijen**

Verzoekende partij: Pamastock Investments, SA (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Portugal) (vertegenwoordigers: S. Gemas Donário en S. Soares, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- Besluit C(2020) 8550 final van de Commissie van 4 december 2020 betreffende steunmaatregel SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) door Portugal ten uitvoer gelegd ten gunste van de vrijhandelszone van Madeira (Zona Franca da Madeira, ZFM) — Regeling III, nietig verklaren;
- de Commissie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster vijf middelen aan die in wezen identiek zijn aan of overeenstemmen met de middelen die zijn aangevoerd in het kader van zaak T-553/22, Thorn Investments/Commissie.

Beroep ingesteld op 12 november 2022 — TA/Commissie**(Zaak T-702/22)**

(2023/C 24/78)

*Procestaal: Portugees***Partijen**

Verzoekende partij: TA (vertegenwoordigers: A. Ferreira Correia en R. da Palma Borges, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- De artikelen 1 en 4 van het bestreden besluit nietig verklaren wegens gebrek aan motivering, voor zover deze artikelen van toepassing zijn op de begunstigden omdat zij werknemers hebben die buiten de ultraperifere regio wonen of omdat zij inkomsten ontvangen uit betalingsbronnen buiten de ultraperifere regio;
- de Commissie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep tegen besluit (EU) 2022/1414 van de Commissie van 4 december 2020 betreffende steunmaatregel SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) door Portugal ten uitvoer gelegd ten gunste van de vrijhandelszone van Madeira (Zona Franca da Madeira, ZFM) — Regeling III [kennisgeving geschied onder nummer C(2020) 8550] (PB 2022, L 217, blz. 49), voert verzoekster vijf middelen aan.

Eerste middel: ontoereikende motivering van het bestreden besluit.

Tweede middel: het bestreden besluit geeft blijk van een onjuiste opvatting van de feiten en van het recht, aangezien hierbij voordelen die zijn toegekend aan ondernemingen die regionaal zijn gevestigd, maar externe betrekkingen onderhouden, onverenigbaar met de interne markt worden geacht in de zin van artikel 107, lid 3, VWEU.

Derde middel: het bestreden besluit geeft blijk van een onjuiste opvatting van de feiten en van het recht, aangezien hierbij voordelen voor regionaal gevestigde ondernemingen die arbeidsbetrekkingen onderhouden met werknemers die zich niet permanent in de ultraperifere regio bevinden, onverenigbaar met de interne markt worden geacht in de zin van artikel 107, lid 3, VWEU.

Vierde middel: het bestreden besluit geeft blijk van een onjuiste opvatting van de feiten en van het recht, aangezien hierbij voordelen voor ondernemingen die de kwantitatieve beperkingen van de richtsnoeren inzake regionale steunmaatregelen van 2007 en van de algemene groepsvrijstellingsverordening van 2014 niet overschreden, onverenigbaar met de interne markt worden geacht in de zin van artikel 107, lid 3, VWEU.

Vijfde middel: schending van algemene beginselen van Unierecht, zoals het rechtszekerheidsbeginsel, het vertrouwensbeginsel en het legaliteitsbeginsel.

Beroep ingesteld op 12 november 2022 — Everblacks Towage/Commissie

(Zaak T-703/22)

(2023/C 24/79)

Procestaal: Portugees

Partijen

Verzoekende partij: Everblacks Towage — Serviços Marítimos, Sociedade Unipessoal, Lda (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Portugal) (vertegenwoordigers: A. Ferreira Correia en R. da Palma Borges, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- Het bestreden besluit nietig verklaren wat betreft de artikelen 1 en 4;
- de Commissie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep tegen besluit C(2020) 8550 final van de Commissie van 4 december 2020 betreffende steunmaatregel SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) door Portugal ten uitvoer gelegd ten gunste van de vrijhandelszone van Madeira (Zona Franca da Madeira, ZFM) — Regeling III, [kennisgeving geschied onder nummer C(2020) 8550] (PB 2022, L 217, blz. 49), voert verzoekster zes middelen aan die in wezen identiek zijn aan of overeenstemmen met de middelen die zijn aangevoerd in het kader van zaak T-702/22, TA /Commissie.

Beroep ingesteld op 12 november 2022 — Poppysle/Commissie

(Zaak T-704/22)

(2023/C 24/80)

Procestaal: Portugees

Partijen

Verzoekende partij: Poppysle — Comércio Internacional e Serviços, Sociedade Unipessoal, Lda (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Portugal) (vertegenwoordigers: A. Ferreira Correia en R. da Palma Borges, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- Het bestreden besluit nietig verklaren wat betreft de artikelen 1 en 4;
- de Commissie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep tegen besluit C(2020) 8550 final van de Commissie van 4 december 2020 betreffende steunmaatregel SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) door Portugal ten uitvoer gelegd ten gunste van de vrijhandelszone van Madeira (Zona Franca da Madeira, ZFM) — Regeling III, [kennisgeving geschied onder nummer C(2020) 8550] (PB 2022, L 217, blz. 49), voert verzoekster zes middelen aan die in wezen identiek zijn aan of overeenstemmen met de middelen die zijn aangevoerd in het kader van zaak T-702/22, TA /Commissie.

Beroep ingesteld op 17 november 2022 — Illumina / Commissie

(Zaak T-709/22)

(2023/C 24/81)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Illumina Inc. (Wilmington, Delaware, Verenigde Staten) (vertegenwoordigers: D. Beard, B. Cullen en J. Holmes, Barristers en F. González Díaz, M. Siragusa, G. Rizza, N. Latronico en L. Bitsakou, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- besluit C(2022) 6454 final van de Commissie van 6 september 2022 waarbij een concentratie onverenigbaar wordt verklaard met de interne markt en de werking van de EER-Overeenkomst (zaak M.10188 — ILLUMINA / GRAIL), nietig verklaren;
- de Commissie verwijzen in haar eigen kosten en in die van verzoekster.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster tien middelen aan.

1. Eerste middel: De Commissie heeft het recht onjuist toegepast door niet na te gaan of de transactie binnen de territoriale werkingssfeer van de EU-concentratieverordening viel en door zich bevoegd te verklaren om de transactie te onderzoeken en te verbieden zonder daarbij na te gaan of de transactie de vereiste band had met de EER en te verwachten viel dat zij rechtstreekse en wezenlijke gevolgen zou hebben in de EER.
2. Tweede middel: De Commissie heeft de rechten van verdediging van verzoekster geschonden door geen aanvullende mededeling van punten van bezwaar vast te stellen. De Commissie heeft het bezwaar dat verzoekster in staat zou zijn en de drijfveer zou hebben om de markt af te schermen voor mogelijke rivalen van GRAIL aanzienlijk aangevuld door een kwantitatieve analyse op te nemen in de eerste letter of facts.
3. Derde middel: De Commissie heeft zich noch volgens het criterium van de sterke waarschijnlijkheid, noch volgens het criterium van de waarschijnlijkheidsafweging van haar bewijslast gekwet.
4. Vierde middel: De Commissie heeft het recht onjuist toegepast, alsook feitelijke vergissingen en beoordelingsfouten begaan door een definitie vast te stellen van de relevante markten, die a) een kunstmatig onderscheid creëert tussen de ontwikkelingsfase en de commercialisatiefase van op NGS-gebaseerde tests voor het vroegtijdig opsporen van kanker (EDS-tests), b) ervan uitgaat dat er sprake is van substitueerbaarheid tussen verschillende NGS-gebaseerde ECD-, DAC- en MRD-tests in het vermoede ontwikkelingsstadium, en c) ervan uitgaat dat er sprake is van innovatieve substitueerbaarheid tussen NGS-gebaseerde screeningtests voor meerdere typen kanker (Galleri-test van GRAIL) en dergelijke tests voor één type kanker.
5. Vijfde middel: De Commissie heeft het recht onjuist toegepast alsook feitelijke vergissingen en beoordelingsfouten begaan door bij de beoordeling van verzoeksters vermeende vermogen en drijfveer om afschermingsstrategieën op het niveau van de inputs toe te passen, en bij de beoordeling van de uit de transactie resulterende efficiencywinsten en de gevolgen ervan voor de daadwerkelijke mededinging, het “openbaar aanbod” niet te hebben behandeld als onderdeel van de feitelijke situatie die uit de transactie voortvloeit.
6. Zesde middel: De Commissie heeft het recht onjuist toegepast alsook feitelijke vergissingen en beoordelingsfouten begaan door te stellen dat Illumina als gevolg van de transactie de markt zou kunnen afschermen.
7. Zevende middel: De Commissie heeft het recht onjuist toegepast alsook feitelijke vergissingen en beoordelingsfouten begaan door te stellen dat Illumina een drijfveer zou hebben om de markt af te schermen.

8. Achtste middel: De Commissie heeft het recht onjuist toegepast alsook feitelijke vergissingen en beoordelingsfouten begaan door te beweren dat de transactie rechtstreekse en negatieve gevolgen zou hebben op de daadwerkelijke mededinging in de zes verwijzende landen of in de EER.
9. Negende middel: De Commissie heeft het recht onjuist toegepast alsook feitelijke vergissingen en beoordelingsfouten begaan door de beweringen van de partijen af te wijzen dat de transactie de lancering van Galleri in de EER met ten minste vijf jaar zou versnellen en duizenden levens zou redden en dat het internaliseren van de winstmarge van Illumina bij de verkoop van NGS-systemen aan GRAIL een einde zou maken aan het bestaan van een dubbele winstmarge en door de daling van de kankerbehandelingskosten zou leiden tot aanzienlijke besparingen voor de nationale gezondheidsstelsels en de belastingbetalers van de lidstaten. Anders dan de Commissie beweert, zouden de efficiencywinsten van de transactie specifiek uit de concentratie voortvloeien, verifieerbaar zijn en ten goede zijn gekomen aan de gebruikers.
10. Tiende middel: De Commissie heeft het recht onjuist toegepast alsook feitelijke vergissingen en beoordelingsfouten begaan door het uitgebreide pakket aan corrigerende maatregelen van Illumina af te wijzen dat niet alleen het openbaar aanbod omvatte, maar ook licentie-, ontheffings- en niet-uitvoeringstoezeggingen bevatte die de toetreding tot de upstreammarkt en de groei van de concurrenten van Illumina zouden vergemakkelijkt hebben.

Beroep ingesteld op 14 november 2022 — Nutmark Lda/Commissie

(Zaak T-714/22)

(2023/C 24/82)

Procestaal: Portugees

Partijen

Verzoekende partij: Nutmark Lda (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Portugal) (vertegenwoordigers: P. Vidal Matos en F. Lança Martins, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- Het bestreden besluit in zijn geheel nietig verklaren;
- de Europese Commissie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep tegen besluit (EU) 2022/1414 van de Commissie van 4 december 2020 betreffende steunmaatregel SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) door Portugal ten uitvoer gelegd ten gunste van de vrijhandelszone van Madeira (Zona Franca da Madeira, ZFM) — Regeling III [kennisgeving geschied onder nummer C(2020) 8550] (PB 2022, L 217, blz. 49), voert verzoekster vijf middelen aan.

1. Onjuiste rechtsopvatting wegens onjuiste vaststelling van het referentiebelastingstelsel, waardoor inbreuk is gemaakt op artikel 4, lid 2, VEU, artikel 107, lid 1, VWEU en artikel 263 VWEU.
2. Onjuiste rechtsopvatting aangezien niet is aangetoond dat regeling III van de vrijhandelszone van Madeira een afwijking van het referentiebelastingstelsel vormt die in strijd met artikel 107, lid 1, VWEU leidt tot verschillen tussen marktdeelnemers die zich in een feitelijk en juridisch vergelijkbare situatie bevinden.
3. Onjuiste rechtsopvatting bij de beoordeling of is voldaan aan de voorwaarden voor de correcte uitvoering van regeling III van de vrijhandelszone van Madeira, voor zover de Portugese Republiek daartoe criteria heeft vastgesteld overeenkomstig artikel 107, lid 1, VWEU.
4. Onjuiste rechtsopvatting wegens schending van het beginsel van duidelijkheid en het rechtszekerheidsbeginsel, neergelegd in artikel 16, lid 1, van verordening (EU) 2015/1589 van de Raad van 13 juli 2015 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 108 VWEU.
5. Onjuiste rechtsopvatting wegens schending van het in artikel 1 van het aanvullend protocol bij het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens neergelegde eigendomsrecht.

Beroep ingesteld op 14 november 2022 — Piamark / Commissie

(Zaak T-715/22)

(2023/C 24/83)

Procestaal: Portugees

Partijen

Verzoekende partij: Piamark, Lda (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Portugal) (vertegenwoordigers: P. Vidal Matos en F. Lança Martins, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- Het bestreden besluit in zijn geheel nietig verklaren;
- de Europese Commissie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep tegen besluit (EU) 2022/1414 van de Commissie van 4 december 2020 betreffende steunmaatregel SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) door Portugal ten uitvoer gelegd ten gunste van de vrijhandelszone van Madeira (Zona Franca da Madeira, ZFM) — Regeling III [kennisgeving geschied onder nummer C(2020) 8550] (PB 2022, L 217, blz. 49), voert verzoekster vijf middelen aan.

Eerste middel: onjuiste rechtsopvatting wegens onjuiste vaststelling van het referentiebelaastingstelsel, aangezien geen rekening is gehouden met de soevereiniteit van de Portugese Republiek om de voorwaarden vast te stellen voor toegang tot Regeling III alsmede de criteria voor controle op de naleving van die voorwaarden, hetgeen in strijd is met artikel 4, lid 2, VEU, artikel 107, lid 1, VWEU en artikel 263 VWEU.

Tweede middel: onjuiste rechtsopvatting bij de beoordeling of is voldaan aan de voorwaarden voor de correcte toepassing van Regeling III van de vrijhandelszone van Madeira, voor zover de Portugese Republiek daartoe criteria heeft vastgesteld overeenkomstig artikel 107, lid 1, VWEU.

Derde middel: schending van de verplichting tot motivering van het bestreden besluit, doordat niet is aangetoond dat Regeling III van de Zona Franca da Madeira de handel tussen de lidstaten ongunstig kan beïnvloeden en de mededinging kan vervalsen, hetgeen in strijd is met artikel 107, lid 1, VWEU, artikel 263 VWEU en artikel 296, tweede alinea, VWEU.

Vierde middel: onjuiste rechtsopvatting wegens schending van het beginsel van duidelijkheid en het rechtszekerheidsbeginsel, neergelegd in artikel 16, lid 1, van verordening (EU) 2015/1589 van de Raad van 13 juli 2015 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 108 VWEU.

Vijfde middel: onjuiste rechtsopvatting wegens schending van het in artikel 1 van het aanvullend protocol bij het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens neergelegde eigendomsrecht.

Beroep ingesteld op 14 november 2022 — Eutelsat Madeira/Commissie**(Zaak T-718/22)**

(2023/C 24/84)

*Procestaal: Portugees***Partijen**

Verzoekende partij: Eutelsat Madeira, Unipessoal Lda (Zona Franca da Madeira) (Caniçal, Portugal) (vertegenwoordigers: R. Bordalo Junqueiro, J. P. Lampreia, R. F. Costa en P. G. Marques, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- Erkennen dat verzoekster er een legitiem belang bij heeft het onderhavige beroep tot nietigverklaring -krachtens artikel 263 VWEU in te stellen;
- oordelen dat het onderhavige beroep tot nietigverklaring krachtens artikel 263 VWEU regelmatig is ingesteld en ontvankelijk is;
- het bestreden besluit nietig verklaren krachtens artikel 264 VWEU;
- de Commissie verwijzen in de kosten van de procedure en in de door verzoekster gemaakte kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep tegen besluit (EU) 2022/1414 van de Commissie van 4 december 2020 betreffende steunmaatregel SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) door Portugal ten uitvoer gelegd ten gunste van de vrijhandelszone van Madeira (Zona Franca da Madeira, ZFM) — Regeling III [kennisgeving geschied onder nummer C(2020) 8550] (PB 2022, L 217, blz. 49), voert verzoekster vier middelen aan.

Eerste middel: schending van de motiveringsplicht.

Tweede middel: schending van de beginselen van gewettigd vertrouwen en rechtszekerheid, aangezien het bestreden besluit de voorwaarden wijzigt van een goedgekeurde steunregeling die al decennialang consequent is toegepast.

Derde middel: schending van de beginselen van non-discriminatie en gelijke behandeling, aangezien het bestreden besluit begunstigen die hebben bijgedragen en begunstigen die niet hebben bijgedragen aan de doelstellingen van Regeling III op dezelfde wijze behandelt.

Vierde middel: onjuiste rechtsopvatting bij de beoordeling van de verenigbaarheid van Regeling III van de vrijhandelszone van Madeira met besluit C(2007) 3037 final van de Commissie en de richtsnoeren inzake regionale steunmaatregelen 2007-2013.

Beroep ingesteld op 15 november 2022 — AFG / Europese Commissie**(Zaak T-722/22)**

(2023/C 24/85)

*Procestaal: Portugees***Partijen**

Verzoekende partij: AFG SA (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Portugal) (vertegenwoordigers: S. Estima Martins, F. Castro Guedes en L. Seifert Guincho, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- De artikelen 1, 4, 5, en 6 van besluit (EU) 2022/1414 van de Commissie van 4 december 2020 betreffende steunmaatregel SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) door Portugal ten uitvoer gelegd ten gunste van de vrijhandelszone van Madeira (Zona Franca da Madeira, ZFM) — Regeling III, bekendgemaakt in het Publicatieblad van de Europese Unie van 22 augustus 2022 (PB 2022, L 217, blz. 49), nietig verklaren;
- de Commissie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij drie middelen aan.

Eerste middel: onjuiste rechtsopvatting omdat de betrokken maatregel geen staatssteun vormt aangezien de Commissie ten onrechte heeft geoordeeld dat deze regeling een selectieve maatregel vormt; en onjuiste rechtsopvatting omdat bij de analyse van de selectiviteitsvoorwaarde de in artikel 296 VWEU neergelegde motiveringsplicht is geschonden.

Tweede middel: onjuiste rechtsopvatting omdat steunmaatregel Zona Franca da Madeira — Regeling III is uitgevoerd in overeenstemming met de besluiten van de Commissie van 2007 en 2017 en met de regels die zijn neergelegd in de artikelen 107 en 108 VWEU.

Derde middel: onjuiste rechtsopvatting wegens schending van de algemene beginselen van het Unierecht, met name het rechtszekerheidsbeginsel, het vertrouwensbeginsel en het evenredigheidsbeginsel.

Beroep ingesteld op 15 november 2022 — Sonasurf Internacional e.a./Commissie

(Zaak T-723/22)

(2023/C 24/86)

Procestaal: Portugees

Partijen

Verzoekende partijen: Sonasurf Internacional — Shipping Lda (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Portugal), Mastshipping — Shipping, Sociedade Unipessoal Lda (Zona Franca da Madeira) (Funchal), Latin Quarter — Serviços Marítimos Internacionais Lda (Zona Franca da Madeira) (Funchal) (vertegenwoordigers: R. Bordalo Junqueiro, S. Fernandes de Almeida, R. F. Costa en P. G. Marques, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- Erkennen dat verzoeksters er een legitiem belang bij hebben het onderhavige beroep tot nietigverklaring krachtens artikel 263 VWEU in te stellen;
- oordelen dat het onderhavige beroep tot nietigverklaring krachtens artikel 263 VWEU regelmatig is ingesteld en ontvankelijk is;
- het bestreden besluit nietig verklaren krachtens artikel 264 VWEU;
- de Commissie verwijzen in de kosten van de procedure en in de door verzoeksters gemaakte kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van hun beroep tegen besluit (EU) 2022/1414 van de Commissie van 4 december 2020 betreffende steunmaatregel SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) door Portugal ten uitvoer gelegd ten gunste van de vrijhandelszone van Madeira (Zona Franca da Madeira, ZFM) — Regeling III [kennisgeving geschied onder nummer C(2020) 8550] (PB 2022, L 217, blz. 49), voeren verzoeksters vier middelen aan die in wezen identiek zijn aan of overeenstemmen met de middelen die zijn aangevoerd in het kader van zaak T-718/22, Eutelsat Madeira/Commissie.

Beroep ingesteld op 21 november 2022 — Odeon Cinemas Holdings/EUIPO — Academy of Motion Picture Arts and Sciences (OSCAR)

(Zaak T-727/22)

(2023/C 24/87)

Taal van het verzoekschrift: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Odeon Cinemas Holdings Ltd (Londen, Verenigd Koninkrijk) (vertegenwoordiger: L. Axel Karnø Søndergaard, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Academy of Motion Picture Arts and Sciences (Beverly Hills, Californië, Verenigde Staten)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Houder van het betrokken merk: andere partij in de procedure voor de kamer van beroep

Betrokken merk: Uniewoordmerk OSCAR — Uniemerkt nr. 2 931 038

Procedure voor het EUIPO: vervallenverklaringsprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de vijfde kamer van beroep van het EUIPO van 6 september 2022 in zaak R 1841/2021-5

Conclusies

- de bestreden beslissing vernietigen;
- het EUIPO verwijzen in de kosten.

Aangevoerd middel

- schending van artikel 58, lid 1, onder a), van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad.

Beroep ingesteld op 22 november 2022 — Industrias Lácteas Asturianas/EUIPO — Qingdao United Dairy (NAMLAC)

(Zaak T-728/22)

(2023/C 24/88)

Taal van het verzoekschrift: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: Industrias Lácteas Asturianas, SA (Madrid, Spanje) (vertegenwoordiger: J. C. Riera Blanco, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Qingdao United Dairy Co. Ltd (Qingdao, China)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Aanvrager van het betrokken merk: andere partij in de procedure voor de kamer van beroep

Betrokken merk: Uniewoordmerk "NAMLAC" — inschrijvingsaanvraag nr. 18 126 515

Procedure voor het EUIPO: oppositieprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de vierde kamer van beroep van het EUIPO van 6 september in zaak R 1563/2021-4

Conclusies

— De bestreden beslissing vernietigen.

Aangevoerd middel

Schending van 8, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad.

Beroep ingesteld op 22 november 2022 — Complejo Agrícola Las Lomas / Commissie

(Zaak T-729/22)

(2023/C 24/89)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: Complejo Agrícola Las Lomas, SL (Madrid, Spanje) (vertegenwoordiger: J. Sedano Lorenzo, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

Punt 4.1.8 van het Spaanse strategische GLB-plan 2023-2027, dat bij uitvoeringsbesluit van de Commissie van 31 augustus 2022 houdende goedkeuring van het Spaanse strategische GLB-plan 2023-2027 voor steun van de Unie die wordt gefinancierd uit het Europees Landbouwarantiefonds (ELGF) en het Europees Landbouwfonds voor plattelandsontwikkeling (Elfpo), waarin een maximum van 200 000 EUR is vastgelegd voor de door elke landbouwer te ontvangen basisinkomenssteun (hierna: maatregel), nietig verklaren.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij vier middelen aan.

1. Schending van artikel 17 van verordening (EU) 2021/2115⁽¹⁾ tot vaststelling van voorschriften inzake steun voor de strategische GLB-plannen en tot intrekking van verordeningen (EU) nr. 1305/2013 en (EU) nr. 1307/2013

— Verordening (EU) 2021/2115 staat de lidstaten toe te bepalen welke van de in titel II, hoofdstukken II, III en IV, aanvaarde interventies het best beantwoorden aan hun specifieke behoeften en hoe deze worden opgezet. Niettemin bevat het bestreden besluit een andere interventie dan die waarin is voorzien in dat artikel, waardoor de Commissie de bij verordening (EU) 2021/2115 aan haar toegekende bevoegdheden heeft overschreden.

2. Geheel ontbreken van een analyse en een evaluatie van de gevolgen van het onvoorwaardelijke plafond van 200 000 EUR voor de GLB-basisinkomenssteun
 - Bij het opstellen van het betreden besluit is geen enkele evaluatie van de gevolgen van deze maatregel verricht, noch op Spaans noch op Europees niveau. Had er alleen al een voorlopige toetsing plaatsgevonden, dan was duidelijk geworden dat de maatregel in strijd is met de in de artikelen 5 en 6 van verordening (EU) 2021/2115 geformuleerde doelen van het GLB.
3. Verstoring van de interne markt en de mededinging ten nadele van de Spaanse landbouwers
 - Het bestreden besluit leidt tot een ernstige en ongerechtvaardigde verstoring van de interne markt, alsmede tot een fragmentatie van het GLB ten aanzien van een van de essentiële mechanismes ervan. De maatregelen brengt Spaanse landbouwers immers in een ongunstigere positie dan hun Europese tegenhangers.
4. Schending van het evenredigheidsbeginsel
 - De maatregel schendt het evenredigheidsbeginsel voor zover deze geschikt noch noodzakelijk is om het nagestreefde doel te bereiken en een buitensporige en ongerechtvaardigde last voor landbouwexploitanten en hun werknemers meebrengt, waartegen geen enkel hoger openbaar belang opweegt.

(¹) Verordening (EU) 2021/2115 van het Europees Parlement en de Raad van 2 december 2021 tot vaststelling van voorschriften inzake steun voor de strategische plannen die de lidstaten in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid opstellen (strategische GLB-plannen) en die uit het Europees Landbouwgaraantiefonds (ELGF) en het Europees Landbouwfonds voor plattelandsontwikkeling (Elfpo) worden gefinancierd, en tot intrekking van verordeningen (EU) nr. 1305/2013 en (EU) nr. 1307/2013 (PB 2021, L 435, blz. 1).

Beroep ingesteld op 24 november 2022 — Kozitsyn / Raad

(Zaak T-731/22)

(2023/C 24/90)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Andrey Anatolyevich Kozitsyn (Verkhnyaya Pyshma, Rusland) (vertegenwoordiger: J. Grand d'Esnon, advocaat)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- besluit (GBVB) nr. 2022/1530 van de Raad van 14 september 2022 (¹) nietig te verklaren voor zover dit Kozitsyn betreft en uitvoeringsverordening (EU) nr. 2022/1529 van de Raad van 14 september 2022 (²) nietig verklaren voor zover deze hem betreft,
en zodoende
- de onrechtmatigheid vast te stellen van artikel 2, lid 1, onder g), van besluit nr. 2014/145/GBVB van de Raad, en van artikel 3 lid 1, onder g), van verordening (EU) 269/2014 van de Raad, en
- deze bepalingen buiten toepassing te laten op grond van de exceptie van onrechtmatigheid of op zijn minst te constateren dat de toepassing van deze bepalingen op Kozitsyn onrechtmatig is;
hoe dan ook,
- de Raad van de Europese Unie krachtens artikel 140, onder b), van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Tot staving van het beroep voert verzoeker acht middelen aan, die in wezen identiek zijn aan of overeenstemmen met die in zaak T-234/22, Ismailova/Raad.

- (¹) Besluit (GBVB) 2022/1530 van de Raad van 14 september 2022 tot wijziging van besluit 2014/145/GBVB betreffende beperkende maatregelen met betrekking tot acties die de territoriale integriteit, soevereiniteit en onafhankelijkheid van Oekraïne ondermijnen of bedreigen (PB 2022 L 239, blz. 149)
- (²) Uitvoeringsverordening (EU) 2022/1529 van de Raad van 14 september 2022 tot uitvoering van verordening (EU) nr. 269/2014 betreffende beperkende maatregelen met betrekking tot acties die de territoriale integriteit, soevereiniteit en onafhankelijkheid van Oekraïne ondermijnen of bedreigen (PB 2022 L 239, blz. 1)

Beroep ingesteld op 24 november 2022 — Deripaska / Raad

(Zaak T-732/22)

(2023/C 24/91)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Oleg Vladimirovich Deripaska (Khutor Sokolsky, Rusland) (vertegenwoordiger: T. Bontinck, advocaat)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- besluit (GBVB) 2022/1530 van de Raad van 14 september 2022 (¹) nietig te verklaren voor zover besluit (GBVB) 2014/145 van de Raad van 17 maart 2014, zoals gewijzigd bij besluit (GBVB) 2022/582 van 8 april 2022 — waarbij de naam van verzoeker is opgenomen in de bijlage bij besluit 2014/145 –, daarbij van toepassing wordt tot en met 15 maart 2023;
- uitvoeringsverordening (EU) 2022/1529 van de Raad van 14 september 2022 (²) nietig te verklaren voor zover de naam van verzoeker daarbij opgenomen blijft op de lijst in bijlage I bij verordening (EU) 269/2014 van 17 maart 2014;
- de Raad te veroordelen tot betaling van een voorlopig bedrag van 1 000 000 EUR ter vergoeding van verzoekers immateriële schade;
- de Raad te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van zijn beroep voert verzoeker drie middelen aan.

1. Eerste middel: schending van het recht op effectieve rechterlijke bescherming en van de motiveringsplicht.
2. Tweede middel: kennelijke beoordelingsfouten in de door de Raad aangevoerde gronden.
3. Derde middel: schending van het evenredigheidsbeginsel en van de grondrechten.

(¹) Besluit (GBVB) 2022/1530 van de Raad van 14 september 2022 tot wijziging van besluit 2014/145/GBVB betreffende beperkende maatregelen met betrekking tot acties die de territoriale integriteit, soevereiniteit en onafhankelijkheid van Oekraïne ondermijnen of bedreigen (PB 2022 L 239, blz. 149).

(²) Uitvoeringsverordening (EU) 2022/1529 van de Raad van 14 september 2022 tot uitvoering van verordening (EU) nr. 269/2014 betreffende beperkende maatregelen met betrekking tot acties die de territoriale integriteit, soevereiniteit en onafhankelijkheid van Oekraïne ondermijnen of bedreigen (PB 2022 L 239, blz. 1)

Beroep ingesteld op 24 november 2022 — Khudaynatov / Raad

(Zaak T-733/22)

(2023/C 24/92)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Eduard Yurevich Khudaynatov (Moskou, Rusland) (vertegenwoordigers: T. Bontinck, D. Rovetta en M. Moretto, advocaten)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- besluit (GBVB) 2022/1530 van de Raad van 14 september 2022 ⁽¹⁾ nietig te verklaren voor zover besluit 2014/145/GBVB van de Raad van 17 maart 2014, zoals gewijzigd bij besluit (GBVB) 2022/883 van 3 juni 2022 — waarbij de naam van verzoeker is opgenomen in de bijlage bij besluit 2014/145 –, daarbij van toepassing wordt tot en met 15 maart 2023;
- uitvoeringsverordening (EU) 2022/1529 van de Raad van 14 september 2022 ⁽²⁾ nietig te verklaren voor zover de naam van verzoeker daarbij opgenomen blijft op de lijst in bijlage I bij verordening (EU) 269/2014 van 17 maart 2014, en
- de Raad te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van zijn beroep voert verzoeker drie middelen aan, die in wezen identiek zijn aan of vergelijkbaar zijn met de middelen die zijn aangevoerd in zaak T-732/22, Deripaska/Raad.

⁽¹⁾ Besluit (GBVB) 2022/1530 van de Raad van 14 september 2022 tot wijziging van besluit 2014/145/GBVB betreffende beperkende maatregelen met betrekking tot acties die de territoriale integriteit, soevereiniteit en onafhankelijkheid van Oekraïne ondermijnen of bedreigen (PB 2022 L 239, blz. 149).

⁽²⁾ Uitvoeringsverordening (EU) 2022/1529 van de Raad van 14 september 2022 tot uitvoering van verordening (EU) nr. 269/2014 betreffende beperkende maatregelen met betrekking tot acties die de territoriale integriteit, soevereiniteit en onafhankelijkheid van Oekraïne ondermijnen of bedreigen (PB 2022 L 239, blz. 1)

Beroep ingesteld op 25 november 2022 — Pumpyanskiy / Raad

(Zaak T-734/22)

(2023/C 24/93)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Alexander Dmitrievich Pumpyanskiy (Genève, Zwitserland) (vertegenwoordigers: T. Bontinck, A. Guillerme en L. Burguin, advocaten)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- besluit (GBVB) 2022/1530/GBVB van de Raad van 14 september 2022 ⁽¹⁾ nietig te verklaren voor zover de naam van verzoeker daarbij opgenomen blijft onder nr. 719 van de bijlage bij dit besluit;

- uitvoeringsverordening (EU) 2022/1529 van 14 september 2022 ⁽²⁾ nietig te verklaren voor zover de naam van verzoeker daarbij opgenomen blijft onder nr. 719 van bijlage I bij deze verordening;
- de Raad te veroordelen tot betaling van een voorlopig bedrag van 100 000 EUR ter vergoeding van verzoekers immateriële schade, en
- de Raad te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van zijn beroep voert verzoeker vijf middelen aan.

1. Eerste middel: schending van het recht op effectieve rechtelijke bescherming en van de motiveringsplicht.
2. Tweede middel: kennelijk onjuiste beoordeling.
3. Derde middel: schending van het evenredigheidsbeginsel en de grondrechten.
4. Vierde middel: schending van het rechtszekerheidsbeginsel en het beginsel van gelijke behandeling.
5. Vijfde middel: schending van het recht om te worden gehoord.

⁽¹⁾ Besluit (GBVB) 2022/1530 van de Raad van 14 september 2022 tot wijziging van besluit 2014/145/GBVB betreffende beperkende maatregelen met betrekking tot acties die de territoriale integriteit, soevereiniteit en onafhankelijkheid van Oekraïne ondermijnen of bedreigen (PB 2022 L 239, blz. 149).

⁽²⁾ Uitvoeringsverordening (EU) 2022/1529 van de Raad van 14 september 2022 tot uitvoering van verordening (EU) nr. 269/2014 betreffende beperkende maatregelen met betrekking tot acties die de territoriale integriteit, soevereiniteit en onafhankelijkheid van Oekraïne ondermijnen of bedreigen (PB 2022 L 239, blz. 1).

Beroep ingesteld op 25 november 2022 — Falqui/Parlement

(Zaak T-735/22)

(2023/C 24/94)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Enrico Falqui (Florence, Italië) (vertegenwoordigers: F. Sorrentino en A. Sandulli, advocaten)

Verwerende partij: Europees Parlement

Conclusies

- nietigverklaring van nota D310275 van 26 september 2022 van het Directoraat-generaal Financiën — directoraat Financiële en Sociale Rechten van de leden — afdeling Bezoldiging en Sociale Rechten van de leden — II Eenheidshoofd;
- nietigverklaring van nota D307559 van 4 juli 2022 van het Directoraat-generaal Financiën van het Europees Parlement — directoraat Financiële en Sociale Rechten van de leden — afdeling Bezoldiging en Sociale Rechten van de leden;
- nemen van alle maatregelen die nodig zijn voor de bescherming van de rechten van verzoeker;
- veroordeling van het Europees Parlement tot betaling van de hangende het geding onrechtmatig ingehouden bedragen.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij twee middelen aan.

1. Eerste middel: schending van het besluit van het Bureau van het Europees Parlement van 19 mei en 9 juli 2008 houdende de *uitvoeringsbepalingen van het Statuut van de leden van het Europees Parlement*.

- Verzoeker voert aan dat de pensioenrechten die vóór de datum van inwerkingtreding van het statuut zijn opgebouwd, volgens artikel 75, lid 2, van het besluit van het Bureau van het Europees Parlement van 19 mei en 9 juli 2008 houdende de *uitvoeringsbepalingen van het Statuut van de leden van het Europees Parlement* in stand blijven. De voorheen geldende verwijzing naar de nationale regeling in de zogenoemde regeling KVL moet worden opgevat als een vaste verwijzing (naar de op dat moment geldende regeling), aangezien de pensioenrechten die de ex-leden vóór de datum van inwerkingtreding van het statuut hebben opgebouwd, niet op grond van latere regelingen kunnen worden aangetast.
2. Tweede middel: onrechtmatige toepassing door het Europees Parlement van een nationale regeling die in strijd is met de fundamentele beginselen van de rechtsorde van de Unie en, met name, met het vertrouwensbeginsel. Schending van het beginsel van voorrang van het Unierecht.
- Verzoeker voert aan dat het Europees Parlement, door automatisch alle aanpassingen van de lijfrente die door de Camera dei deputati (kamer van afgevaardigden) ex post worden vastgesteld, toe te passen op de ex-leden die in Italië zijn verkozen vóór de datum van inwerkingtreding van het statuut, voor deze ex-leden een situatie schept van blijvende onzekerheid over hun pensioenregeling die in strijd is met de fundamentele beginselen van het recht van de Unie en, met name, met het evenredigheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel.

Beroep ingesteld op 25 november 2022 — Campofrio Food Group / EUIPO –Cerioti Holding (SNACK MI)

(Zaak T-736/22)

(2023/C 24/95)

Taal van het verzoekschrift: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Campofrio Food Group, SA (Madrid, Spanje) (vertegenwoordigers: J. Erdozain López en M. Del Río Aragón, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Cerioti Holding SA (Luxemburg, Luxemburg)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Aanvrager van het betrokken merk: andere partij in de procedure voor de kamer van beroep

Betrokken merk: aanvraag voor Uniebeeldmerk SNACK MI — inschrijvingsaanvraag nr. 18 201 028

Procedure voor het EUIPO: oppositieprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de tweede kamer van beroep van het EUIPO van 10 augustus 2022 in zaak R 59/2022-2

Conclusies

- de bestreden beslissing vernietigen;
- het EUIPO en Cerioti Holding SA, indien deze laatste beslist te interveniëren in deze procedure, verwijzen in de kosten.

Aangevoerde middelen

- Schending van artikel 8, lid 1, van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad;
- Schending van artikel 8, lid 5, van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad.
-

Beroep ingesteld op 24 november 2022 — Pumpyanskaya / Raad**(Zaak T-737/22)**

(2023/C 24/96)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Galina Evgenyevna Pumpyanskaya (Jekaterinburg, Rusland) (vertegenwoordigers: G. Lansky, P. Goeth, A. Egger, advocaten)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

Verzoekster verzoekt het Gerecht:

- krachtens de artikelen 263, 275, lid 2, en 277 VWEU de niet-toepasselijkheid vaststellen van artikel 2, lid 1, laatste alinea, van besluit 2014/145/GBVB van de Raad, zoals gewijzigd bij besluit 2022/329/GBVB van de Raad; en artikel 3, lid 1, laatste alinea, van verordening (EU) 269/2014 van de Raad, zoals gewijzigd bij verordening (EU) 2022/330 van de Raad (hierna: “betwiste criteria voor plaatsing op de lijst”);
- besluit (GBVB) 2022/1530 van de Raad van 14 september 2022 tot wijziging van besluit 2014/145/GBVB betreffende beperkende maatregelen met betrekking tot acties die de territoriale integriteit, soevereiniteit en onafhankelijkheid van Oekraïne ondermijnen of bedreigen ⁽¹⁾, en uitvoeringsverordening (EU) 2022/1529 van de Raad van 14 september 2022 tot uitvoering van verordening (EU) nr. 269/2014 betreffende beperkende maatregelen met betrekking tot acties die de territoriale integriteit, soevereiniteit en onafhankelijkheid van Oekraïne ondermijnen of bedreigen ⁽²⁾ (hierna: “bestreden handelingen”), krachtens artikel 263 VWEU nietig verklaren voor zover zij betrekking hebben op verzoekster (vermelding nr. 724 in de lijst);
- de Raad overeenkomstig artikel 134 van het Reglement voor de procesvoering verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van het door haar krachtens artikel 263 VWEU ingestelde beroep voert de verzoekende partij de volgende middelen aan:

1. Middel dat is ontleend aan artikel 277 VWEU: uit de betwiste criteria voor plaatsing op de lijst blijkt een onoplosbaar conflict met het beginsel van voorzienbaarheid, met de waarden die daaraan ten grondslag liggen en met de rechtstaat.
2. Eerste middel: schending van verzoeksters rechten van verdediging.
3. Tweede middel: beoordelingsfout van de Raad door verzoeksters naam in de bijlagen bij de bestreden handelingen op te nemen.
4. Derde middel: schending van de in artikel 296, tweede alinea, VWEU vastgestelde motiveringsplicht.
5. Vierde middel: onrechtmatige schending van verzoeksters grondrechten, waaronder het recht op eerbiediging van haar privéleven, familie- en gezinsleven, woning en communicatie, alsmede haar eigendomsrecht.

⁽¹⁾ PB 2022, L 239, blz. 149.

⁽²⁾ PB 2022, L 239, blz. 1.

Beroep ingesteld op 25 november 2022 — Rotenberg/Raad**(Zaak T-738/22)**

(2023/C 24/97)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Igor Rotenberg (Moskou, Rusland) (vertegenwoordigers: D. Rovetta, M. Campa, M. Moretto en V. Villante, advocaten)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

- nietigverklaring van besluit (GBVB) 2022/1530 ⁽¹⁾ van de Raad van 14 september 2022 tot wijziging van besluit 2014/145/GBVB betreffende beperkende maatregelen met betrekking tot acties die de territoriale integriteit, soevereiniteit en onafhankelijkheid van Oekraïne ondermijnen of bedreigen;
- nietigverklaring van uitvoeringsverordening (EU) 2022/1529 ⁽²⁾ van de Raad van 14 september 2022 tot uitvoering van verordening (EU) nr. 269/2014 betreffende beperkende maatregelen met betrekking tot acties die de territoriale integriteit, soevereiniteit en onafhankelijkheid van Oekraïne ondermijnen of bedreigen;
- nietigverklaring van het door de Raad van de Europese Unie bij brief van 16 september 2022 vastgestelde besluit om de verzoekende partij te handhaven op de lijst van personen en entiteiten die onderworpen zijn aan de beperkende maatregelen van besluit 2014/145/GBVB ⁽³⁾ van de Raad, zoals gewijzigd bij besluit (GBVB) 2022/1530 van de Raad, en van verordening (EU) nr. 269/2014 ⁽⁴⁾ van de Raad, zoals uitgevoerd bij uitvoeringsverordening 2022/1529 van de Raad, betreffende beperkende maatregelen met betrekking tot acties die de territoriale integriteit, soevereiniteit en onafhankelijkheid van Oekraïne ondermijnen of bedreigen;

voor zover de verzoekende partij bij deze handelingen is opgenomen op de lijst van personen en entiteiten die onderworpen zijn aan de beperkende maatregelen;

- verwijzing van de Raad van de Europese Unie in de kosten van de onderhavige procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij drie middelen aan.

1. Eerste middel: niet-nakoming van de motiveringsplicht, schending van artikel 296 VWEU en artikel 41, lid 2, onder c), van het Handvest van de grondrechten; schending van het recht op effectieve rechterlijke bescherming en van artikel 47 van het Handvest van de grondrechten.
2. Tweede middel: kennelijk onjuiste beoordeling, verzuim om bewijs te leveren, schending van de criteria voor opname op de lijst die zijn vermeld in artikel 1, lid 1, onder b) en d), en artikel 2, lid 1, onder d) en f), van besluit 2014/145/GBVB van de Raad van 17 maart 2014 en in artikel 3, lid 1, onder d) en f), van verordening (EU) nr. 269/2014 van de Raad van 17 maart 2014, waarbij dit besluit en deze verordening beide betrekking hebben op beperkende maatregelen met betrekking tot acties die de territoriale integriteit, soevereiniteit en onafhankelijkheid van Oekraïne ondermijnen of bedreigen.
3. Derde middel: schending van het evenredigheidsbeginsel en van de grondrechten van de verzoekende partij, schending van de grondrechten van de verzoekende partij op eigendom en vrijheid van ondernemerschap en schending van de artikelen 16 en 17 van het Handvest van de grondrechten.

⁽¹⁾ Besluit (GBVB) 2022/1530 van de Raad van 14 september 2022 tot wijziging van besluit 2014/145/GBVB betreffende beperkende maatregelen met betrekking tot acties die de territoriale integriteit, soevereiniteit en onafhankelijkheid van Oekraïne ondermijnen of bedreigen (PB 2022, L 239, blz. 149).

⁽²⁾ Uitvoeringsverordening (EU) 2022/1529 van de Raad van 14 september 2022 tot uitvoering van verordening (EU) nr. 269/2014 betreffende beperkende maatregelen met betrekking tot acties die de territoriale integriteit, soevereiniteit en onafhankelijkheid van Oekraïne ondermijnen of bedreigen (PB 2022, L 239, blz. 1).

⁽³⁾ Besluit 2014/145/GBVB van de Raad van 17 maart 2014 betreffende beperkende maatregelen met betrekking tot acties die de territoriale integriteit, soevereiniteit en onafhankelijkheid van Oekraïne ondermijnen of bedreigen (PB 2014, L 78, blz. 16).

⁽⁴⁾ Verordening (EU) nr. 269/2014 van de Raad van 17 maart 2014 betreffende beperkende maatregelen met betrekking tot acties die de territoriale integriteit, soevereiniteit en onafhankelijkheid van Oekraïne ondermijnen of bedreigen (PB 2014, L 78, blz. 6).

Beroep ingesteld op 25 november 2022 — Rashevsky/Raad

(Zaak T-739/22)

(2023/C 24/98)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Vladimir Rashevsky (Moskou, Rusland) (vertegenwoordigers: G. Lansky, P. Goeth en A. Egger, advocaten)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

- nietigverklaring — krachtens artikel 263, artikel 275, tweede alinea, en artikel 277 VWEU — van artikel 2, lid 1, onder f) en g), van besluit 2014/145/GBVB ⁽¹⁾ van de Raad, zoals gewijzigd bij besluit (GBVB) 2022/329 ⁽²⁾ van de Raad, en van artikel 3, lid 1, onder f) en g), van verordening (EU) nr. 269/2014 ⁽³⁾ van de Raad, zoals gewijzigd bij verordening (EU) 2022/330 ⁽⁴⁾ van de Raad, voor zover deze handelingen de verzoekende partij betreffen;
- nietigverklaring van besluit (GBVB) 2022/1530 ⁽⁵⁾ van de Raad van 14 september 2022 tot wijziging van besluit 2014/145/GBVB betreffende beperkende maatregelen met betrekking tot acties die de territoriale integriteit, soevereiniteit en onafhankelijkheid van Oekraïne ondermijnen of bedreigen, voor zover het de verzoekende partij betreft;
- nietigverklaring van verordening (EU) nr. 269/2014 van de Raad betreffende beperkende maatregelen met betrekking tot acties die de territoriale integriteit, soevereiniteit en onafhankelijkheid van Oekraïne ondermijnen of bedreigen, zoals gewijzigd bij uitvoeringsverordening (EU) 2022/1529 ⁽⁶⁾, voor zover deze op de verzoekende partij betrekking heeft, en
- verwijzing van de Raad in de kosten overeenkomstig artikel 134 van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij vijf middelen aan.

1. Eerste middel: op basis van de grondwettelijke beginselen is het niet mogelijk dat personen zoals de verzoekende partij op een lijst worden geplaatst.
2. Tweede middel: de Raad heeft onrechtmatig gehandeld bij het verlengen van het bestreden besluit, aangezien de Raad ten aanzien van de verzoekende partij een beoordelingsfout heeft gemaakt.
3. Derde middel: het feit dat de verzoekende partij op de lijst is blijven staan nadat hij zijn werkzaamheden had neergelegd is een vergelding voor handelingen die niet strafbaar waren op het moment dat ze werden verricht.
4. Vierde middel: ontoereikende motivering.
5. Vijfde middel: de opgelegde maatregelen zijn niet geschikt om de door de Unie beoogde doelstellingen te bereiken of zelfs te ondersteunen.

⁽¹⁾ Besluit 2014/145/GBVB van de Raad van 17 maart 2014 betreffende beperkende maatregelen met betrekking tot acties die de territoriale integriteit, soevereiniteit en onafhankelijkheid van Oekraïne ondermijnen of bedreigen (PB 2014, L 78, blz. 16).

⁽²⁾ Besluit (GBVB) 2022/329 van de Raad van 25 februari 2022 tot wijziging van besluit 2014/145/GBVB betreffende beperkende maatregelen met betrekking tot acties die de territoriale integriteit, soevereiniteit en onafhankelijkheid van Oekraïne ondermijnen of bedreigen (PB 2022, L 50, blz. 1).

⁽³⁾ Verordening (EU) nr. 269/2014 van de Raad van 17 maart 2014 betreffende beperkende maatregelen met betrekking tot acties die de territoriale integriteit, soevereiniteit en onafhankelijkheid van Oekraïne ondermijnen of bedreigen (PB 2014, L 78, blz. 6).

⁽⁴⁾ Verordening (EU) 2022/330 van de Raad van 25 februari 2022 tot wijziging van verordening (EU) nr. 269/2014 betreffende beperkende maatregelen met betrekking tot acties die de territoriale integriteit, soevereiniteit en onafhankelijkheid van Oekraïne ondermijnen of bedreigen (PB 2022, L 51, blz. 1).

⁽⁵⁾ Besluit (GBVB) 2022/1530 van de Raad van 14 september 2022 tot wijziging van besluit 2014/145/GBVB betreffende beperkende maatregelen met betrekking tot acties die de territoriale integriteit, soevereiniteit en onafhankelijkheid van Oekraïne ondermijnen of bedreigen (PB 2022, L 239, blz. 149).

⁽⁶⁾ Uitvoeringsverordening (EU) 2022/1529 van de Raad van 14 september 2022 tot uitvoering van verordening (EU) nr. 269/2014 betreffende beperkende maatregelen met betrekking tot acties die de territoriale integriteit, soevereiniteit en onafhankelijkheid van Oekraïne ondermijnen of bedreigen (PB 2022, L 239, blz. 1)

Beroep ingesteld op 24 november 2022 — Pumpyanskiy / Raad

(Zaak T-740/22)

(2023/C 24/99)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Dmitry Alexandrovich Pumpyanskiy (Jekaterinburg, Rusland) (vertegenwoordigers: G. Lansky, P. Goeth, A. Egger, advocaten)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- krachtens de artikelen 263, 275, lid 2, en 277 VWEU de niet-toepasselijkheid vaststellen van artikel 2, lid 1, onder f) en g), van besluit 2014/145/GBVB ⁽¹⁾ van de Raad, zoals gewijzigd bij besluit 2022/329/GBVB ⁽²⁾ van de Raad, en artikel 3, lid 1, onder f) en g), van verordening (EU) 269/2014 ⁽³⁾ van de Raad, zoals gewijzigd bij verordening (EU) 2022/330 ⁽⁴⁾ van de Raad (hierna: “betwiste criteria voor plaatsing op de lijst”);
- besluit (GBVB) 2022/1530 ⁽⁵⁾ van de Raad van 14 september 2022 tot wijziging van besluit 2014/145/GBVB betreffende beperkende maatregelen met betrekking tot acties die de territoriale integriteit, soevereiniteit en onafhankelijkheid van Oekraïne ondermijnen of bedreigen, en uitvoeringsverordening (EU) 2022/1529 ⁽⁶⁾ van de Raad van 14 september 2022 tot uitvoering van verordening (EU) nr. 269/2014 betreffende beperkende maatregelen met betrekking tot acties die de territoriale integriteit, soevereiniteit en onafhankelijkheid van Oekraïne ondermijnen of bedreigen (hierna: “bestreden handelingen”), krachtens artikel 263 VWEU nietig verklaren voor zover zij betrekking hebben op verzoeker (vermelding nr. 724 in de lijst);
- de Raad overeenkomstig artikel 134 van het Reglement voor de procesvoering verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij vier middelen aan.

1. Eerste middel: schending van verzoekers rechten van verdediging.
2. Tweede middel: beoordelingsfout van de Raad door verzoekers naam in de bijlagen bij de bestreden handelingen op te nemen.
3. Derde middel: schending van de in artikel 296, tweede alinea, VWEU vastgestelde motiveringsplicht.
4. Vierde middel: onrechtmatige schending van verzoekers grondrechten, waaronder het recht op eerbiediging van zijn privéleven, familie- en gezinsleven, woonplaats en communicatie, alsmede zijn eigendomsrecht.

Bovendien voert verzoeker op grond van artikel 277 VWEU aan dat uit de betwiste criteria voor plaatsing op de lijst een onoplosbaar conflict blijkt met het beginsel van voorzienbaarheid, met de waarden die daaraan ten grondslag liggen en met de rechtstaat.

⁽¹⁾ Besluit 2014/145/GBVB van de Raad van 17 maart 2014 betreffende beperkende maatregelen met betrekking tot acties die de territoriale integriteit, soevereiniteit en onafhankelijkheid van Oekraïne ondermijnen of bedreigen (PB 2014, L 78, p. 16).

⁽²⁾ Besluit (GBVB) 2022/329 van de Raad van 25 februari 2022 tot wijziging van besluit 2014/145/GBVB betreffende beperkende maatregelen met betrekking tot acties die de territoriale integriteit, soevereiniteit en onafhankelijkheid van Oekraïne ondermijnen of bedreigen (PB 2022, L 50, blz. 1).

⁽³⁾ Verordening (EU) nr. 269/2014 van de Raad van 17 maart 2014 betreffende beperkende maatregelen met betrekking tot acties die de territoriale integriteit, soevereiniteit en onafhankelijkheid van Oekraïne ondermijnen of bedreigen (PB 2014, L 78, blz. 6).

⁽⁴⁾ Verordening (EU) 2022/330 van de Raad van 25 februari 2022 tot wijziging van verordening (EU) nr. 269/2014 betreffende beperkende maatregelen met betrekking tot acties die de territoriale integriteit, soevereiniteit en onafhankelijkheid van Oekraïne ondermijnen of bedreigen (PB 2022, L 51, blz. 1).

⁽⁵⁾ Besluit (GBVB) 2022/1530 van de Raad van 14 september 2022 tot wijziging van besluit 2014/145/GBVB betreffende beperkende maatregelen met betrekking tot acties die de territoriale integriteit, soevereiniteit en onafhankelijkheid van Oekraïne ondermijnen of bedreigen (PB 2022, L 239, blz. 149).

⁽⁶⁾ Uitvoeringsverordening (EU) 2022/1529 van de Raad van 14 september 2022 tot uitvoering van verordening (EU) nr. 269/2014 betreffende beperkende maatregelen met betrekking tot acties die de territoriale integriteit, soevereiniteit en onafhankelijkheid van Oekraïne ondermijnen of bedreigen (PB 2022, L 239, blz. 1).

Beroep ingesteld op 24 november 2022 — Ezubov / Raad

(Zaak T-741/22)

(2023/C 24/100)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Pavel Ezubov (Moskou, Rusland) (vertegenwoordigers: D. Rovetta, M. Campa en V. Villante, advocaten)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

- besluit (GBVB) 2022/1530⁽¹⁾ van de Raad van 14 september 2022 tot wijziging van besluit 2014/145/GBVB betreffende beperkende maatregelen met betrekking tot acties die de territoriale integriteit, soevereiniteit en onafhankelijkheid van Oekraïne ondermijnen of bedreigen, nietig verklaren, voor zover daarbij verzoekers naam is gehandhaafd op de lijst in bijlage I bij besluit 2014/145/GBVB;
- uitvoeringsverordening (EU) 2022/1529⁽²⁾ van de Raad van 14 september 2022 tot uitvoering van verordening (EU) nr. 269/2014 betreffende beperkende maatregelen met betrekking tot acties die de territoriale integriteit, soevereiniteit en onafhankelijkheid van Oekraïne ondermijnen of bedreigen, nietig verklaren, voor zover daarbij verzoekers naam is gehandhaafd op de lijst in bijlage I bij verordening (EU) 269/2014;
- het door de Raad van de Europese Unie bij brief van 15 september 2022 vastgestelde besluit tot handhaving van verzoeker op de lijst van personen en entiteiten die het voorwerp zijn van beperkende maatregelen als bedoeld in besluit 2014/145/GBVB⁽³⁾ van de Raad, zoals gewijzigd bij besluit (GBVB) 2022/1530 van de Raad, en verordening (EU) nr. 269/2014⁽⁴⁾ van de Raad betreffende beperkende maatregelen met betrekking tot acties die de territoriale integriteit, soevereiniteit en onafhankelijkheid van Oekraïne ondermijnen of bedreigen, zoals uitgevoerd bij uitvoeringsverordening (EU) nr. 2022/1529 van de Raad, nietig verklaren

voor zover verzoeker bij deze handelingen is geplaatst op de lijst van personen en entiteiten die onderworpen zijn aan beperkende maatregelen;
- de Raad verwijzen in de kosten van de onderhavige procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van zijn beroep voert verzoeker drie middelen aan.

Eerste middel: niet-nakoming van de motiveringsplicht, schending van artikel 296 VWEU en artikel 41, lid 2, onder c), van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, inbreuk op het recht op effectieve rechterlijke bescherming en schending van artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

Tweede middel: kennelijke beoordelingsfout, verzuim om te voldoen aan de bewijslast, schending van de criteria voor plaatsing op een lijst zoals vastgesteld in artikel 1, lid 1, onder b) en d), en artikel 2, lid 1, onder d) en f), van besluit 2014/145/GBVB van de Raad van 17 maart 2014 alsmede in artikel 3, lid 1, onder d) en f), van verordening (EU) nr. 269/2014 van de Raad van 17 maart 2014, welke rechtshandelingen beide betrekking hebben op beperkende maatregelen met betrekking tot acties die de territoriale integriteit, soevereiniteit en onafhankelijkheid van Oekraïne ondermijnen of bedreigen, en schending van het beginsel van behoorlijk bestuur.

Derde middel: schending van het evenredigheidsbeginsel en van verzoekers fundamentele rechten, schending van verzoekers fundamentele rechten op eigendom en op vrijheid van ondernemerschap en inbreuk op de artikelen 16 en 17 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

- (¹) Besluit (GBVB) 2022/1530 van de Raad van 14 september 2022 tot wijziging van besluit 2014/145/GBVB betreffende beperkende maatregelen met betrekking tot acties die de territoriale integriteit, soevereiniteit en onafhankelijkheid van Oekraïne ondermijnen of bedreigen (PB 2022, L 239, blz. 149).
- (²) Uitvoeringsverordening (EU) 2022/1529 van de Raad van 14 september 2022 tot uitvoering van verordening (EU) nr. 269/2014 betreffende beperkende maatregelen met betrekking tot acties die de territoriale integriteit, soevereiniteit en onafhankelijkheid van Oekraïne ondermijnen of bedreigen (PB 2022, L 239, blz. 1).
- (³) Besluit 2014/145/GBVB van de Raad van 17 maart 2014 betreffende beperkende maatregelen met betrekking tot acties die de territoriale integriteit, soevereiniteit en onafhankelijkheid van Oekraïne ondermijnen of bedreigen (PB 2014, L 78, blz. 16).
- (⁴) Verordening (EU) nr. 269/2014 van de Raad van 17 maart 2014 betreffende beperkende maatregelen met betrekking tot acties die de territoriale integriteit, soevereiniteit en onafhankelijkheid van Oekraïne ondermijnen of bedreigen (PB 2014, L 78, blz. 6).

Beroep ingesteld op 25 november 2022 — Mazepin / Raad

(Zaak T-742/22)

(2023/C 24/101)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Dmitry Arkadieвич Mazepin (Moskou, Rusland) (vertegenwoordigers: D. Rovetta, M. Campa, M. Moretto, V. Villante, T. Marembert en A. Bass, advocaten)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

- nietigverklaring van besluit (GBVB) 2022/1530 van de Raad van 14 september 2022 tot wijziging van besluit 2014/145/GBVB betreffende beperkende maatregelen met betrekking tot acties die de territoriale integriteit, soevereiniteit en onafhankelijkheid van Oekraïne ondermijnen of bedreigen (¹);
- nietigverklaring van uitvoeringsverordening (EU) 2022/1529 van de Raad van 14 september 2022 tot uitvoering van verordening (EU) nr. 269/2014 betreffende beperkende maatregelen met betrekking tot acties die de territoriale integriteit, soevereiniteit en onafhankelijkheid van Oekraïne ondermijnen of bedreigen (²);
- nietigverklaring van het besluit om verzoeker te handhaven op de lijst van personen en entiteiten waarvoor beperkende maatregelen gelden krachtens besluit 2014/145/GBVB van de Raad, (³) zoals gewijzigd bij besluit (GBVB) 2022/1530 van de Raad, en krachtens verordening (EU) nr. 269/2014 van de Raad, als uitgevoerd bij uitvoeringsverordening (EU) 2022/1529 van de Raad betreffende beperkende maatregelen met betrekking tot acties die de territoriale integriteit, soevereiniteit en onafhankelijkheid van Oekraïne ondermijnen of bedreigen,

samen aangeduid als de “bestreden handelingen”, voor zover verzoeker bij die handelingen is geplaatst op de lijst van personen en entiteiten waarvoor de beperkende maatregelen gelden.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van zijn beroep voert verzoeker zeven middelen aan.

1. Schending van het beginsel van behoorlijk bestuur en kennelijk onjuiste beoordeling door de Raad bij het onderzoek van het verzoek om doorhaling op de lijst dat verzoeker op 31 mei 2022 heeft ingediend.
2. Schending van de motiveringsplicht, van artikel 296 VWEU en artikel 41, lid 2, onder c), van het Handvest van de grondrechten, van het recht op effectieve rechterlijke bescherming en van artikel 47 van het Handvest van de grondrechten.

3. Kennelijke beoordelingsfout, verzuim om te voldoen aan de bewijslast, schending van de criteria voor plaatsing op de lijst zoals vastgesteld in artikel 1, lid 1, onder a), en artikel 2, lid 1, onder a), van besluit 2014/145/GBVB van de Raad van 17 maart 2014 alsmede in artikel 3, lid 1, onder a), van verordening (EU) nr. 269/2014 van de Raad van 17 maart 2014, die beide betrekking hebben op beperkende maatregelen met betrekking tot acties die de territoriale integriteit, soevereiniteit en onafhankelijkheid van Oekraïne ondermijnen of bedreigen.
4. Exceptie van onwettigheid, schending van het evenredigheidsbeginsel door de criteria voor plaatsing op de lijst die zijn neergelegd in artikel 1, lid 1, onder g), en artikel 2, lid 1, onder g), van besluit 2014/145/GBVB van de Raad van 17 maart 2014 en artikel 3, lid 1, onder g), van verordening (EU) nr. 269/2014 van de Raad van 17 maart 2014.
5. Exceptie van onwettigheid, schending van het rechtszekerheidsbeginsel door de criteria voor plaatsing op de lijst die zijn neergelegd in artikel 1, lid 1, onder g), en artikel 2, lid 1, onder g), van besluit 2014/145/GBVB van de Raad van 17 maart 2014 en artikel 3, lid 1, onder g), van verordening (EU) nr. 269/2014 van de Raad van 17 maart 2014.
6. Kennelijke beoordelingsfout, verzuim om te voldoen aan de bewijslast, schending van de criteria voor plaatsing op een lijst zoals vastgesteld in artikel 1, lid 1, onder g), en artikel 2, lid 1, onder g), van besluit 2014/145/GBVB van de Raad van 17 maart 2014 alsmede in artikel 3, lid 1, onder d) en g), van verordening (EU) nr. 269/2014 van de Raad van 17 maart 2014, die beide betrekking hebben op beperkende maatregelen met betrekking tot acties die de territoriale integriteit, soevereiniteit en onafhankelijkheid van Oekraïne ondermijnen of bedreigen.
7. Schending van het evenredigheidsbeginsel en van verzoekers grondrechten, schending van verzoekers fundamentele rechten op eigendom en op vrijheid van ondernemerschap en schending van de artikelen 16 en 17 van het Handvest van de grondrechten.

⁽¹⁾ PB 2022, L 239, blz. 149.

⁽²⁾ PB 2022, L 239, blz. 1.

⁽³⁾ PB 2014, L 78, blz. 16.

Beroep ingesteld op 25 november 2022 — Tokareva / Raad

(Zaak T-744/22)

(2023/C 24/102)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Maya Tokareva (Moskou, Rusland) (vertegenwoordigers: T. Bontinck, A. Guillerme en L. Burguin, advocaten)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- besluit 2022/1530/GBVB van de Raad van 14 september 2022 ⁽¹⁾, bekendgemaakt in het *Publicatieblad* op 15 september 2022, nietig te verklaren voor zover besluit 2014/145/GBVB van de Raad van 17 maart 2014 (zoals gewijzigd bij besluit 2022/1272/GBVB van de Raad van 21 juli 2022 waarbij de naam van de verzoekende partij is opgenomen onder nr. 1201 van de bijlage bij besluit 2014/145/GBVB) daarbij van toepassing wordt verklaard tot en met 15 maart 2023;
- uitvoeringsverordening (EU) 2022/1529 van 14 september 2022 ⁽²⁾ nietig te verklaren voor zover de verzoekende partij daarbij blijft opgenomen onder nr. 1201 van bijlage I bij verordening (EU) 2014/269;

- de Raad te veroordelen tot betaling van een voorlopig bedrag van 1 000 000 EUR ter vergoeding van de immateriële schade van de verzoekende partij;
- de Raad te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Tot staving van het beroep voert de verzoekende partij vijf middelen aan, die in wezen identiek zijn aan of overeenstemmen met die in zaak T-734/22, Pumpyanskiy/Raad.

- (¹) Besluit (GBVB) 2022/1530 van de Raad van 14 september 2022 tot wijziging van besluit 2014/145/GBVB betreffende beperkende maatregelen met betrekking tot acties die de territoriale integriteit, soevereiniteit en onafhankelijkheid van Oekraïne ondermijnen of bedreigen (PB 2022 L 239, blz. 149).
- (²) Uitvoeringsverordening (EU) 2022/1529 van de Raad van 14 september 2022 tot uitvoering van verordening (EU) nr. 269/2014 betreffende beperkende maatregelen met betrekking tot acties die de territoriale integriteit, soevereiniteit en onafhankelijkheid van Oekraïne ondermijnen of bedreigen (PB 2022 L 239, blz. 1).

Beroep ingesteld op 28 november 2022 — DGNB/EUIPO (Weergave van een golvende witte lijn in een donker vierkant)

(Zaak T-745/22)

(2023/C 24/103)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Deutsche Gesellschaft für Nachhaltiges Bauen — DGNB eV (Stuttgart, Duitsland) (vertegenwoordiger: P. Kohl, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Betrokken merk: aanvraag voor Uniebeeldmerk (Weergave van een golvende witte lijn in een donker vierkant) — inschrijvingsaanvraag nr. 18 510 732

Bestreden beslissing: beslissing van de tweede kamer van beroep van het EUIPO van 21 september 2022 in zaak R 338/2022-2

Conclusies

- vernietiging van de bestreden beslissing;
- verwijzing van het EUIPO in de kosten van de procedure, daaronder begrepen de kosten van de procedure voor de kamer van beroep.

Aangevoerd middel

- schending van artikel 7, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad.
-

Beroep ingesteld op 29 november 2022 — BIW Invest/EUIPO — New Yorker Marketing & Media International (COMPTON)

(Zaak T-746/22)

(2023/C 24/104)

Taal van het verzoekschrift: Duits

Partijen

Verzoekende partij: BIW Invest AG (Appenzell, Zwitserland) (vertegenwoordigers: E. Mielke, U. Stelzenmüller en J. Weiser, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: New Yorker Marketing & Media International GmbH (Brunswijk, Duitsland)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Houder van het betrokken merk: verzoekende partij in de procedure voor de kamer van beroep

Betrokken merk: Uniewoordmerk “COMPTON” — Uniemerkt nr. 14 539 092

Procedure voor het EUIPO: nietigheidsprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de tweede kamer van beroep van het EUIPO van 16 september 2022 in zaak R 1915/2021-2

Conclusies

- vernietiging van de bestreden beslissing;
- verwijzing van het EUIPO en, in voorkomend geval, de andere partij in de procedure in de kosten van deze procedure en van de procedure voor de kamer van beroep van het EUIPO.

Aangevoerde middelen

- schending van artikel 95, lid 1, van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad;
- schending van artikel 94, lid 1, tweede volzin, van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad;
- schending van artikel 59, lid 1, onder a), gelezen in samenhang met artikel 7, lid 1, onder c), van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad;
- schending van artikel 59, lid 1, onder a), gelezen in samenhang met artikel 7, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad;
- schending van artikel 94, lid 1, eerste volzin, van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad.

Beroep ingesteld op 29 november 2022 — BIW Invest/EUIPO — New Yorker (Compton)

(Zaak T-747/22)

(2023/C 24/105)

*Taal van het verzoekschrift: Duits***Partijen**

Verzoekende partij: BIW Invest AG (Appenzell, Zwitserland) (vertegenwoordigers: E. Mielke, U. Stelzenmüller en J. Weiser, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: New Yorker Marketing & Media International GmbH (Brunswijk, Duitsland)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Houder van het betrokken merk: verzoekende partij in de procedure voor de kamer van beroep

Betrokken merk: Uniewoordmerk“Compton” — Uniemerkenr. 15 578 776

Procedure voor het EUIPO: nietigheidsprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de tweede kamer van beroep van het EUIPO van 16 september 2022 in zaak R 1913/2021-2

Conclusies

- vernietiging van de bestreden beslissing;
- verwijzing van het EUIPO en, in voorkomend geval, de andere partij in de procedure in de kosten van deze procedure en van de procedure voor de kamer van beroep van het EUIPO.

Aangevoerde middelen

- schending van artikel 95, lid 1, van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad;
- schending van artikel 94, lid 1, tweede volzin, van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad;
- schending van artikel 59, lid 1, onder a), gelezen in samenhang met artikel 7, lid 1, onder c), van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad;
- schending van artikel 59, lid 1, onder a), gelezen in samenhang met artikel 7, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad;
- schending van artikel 94, lid 1, eerste volzin, van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad.

Beroep ingesteld op 25 november 2022 — Kantor / Raad

(Zaak T-748/22)

(2023/C 24/106)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Viatcheslav Moshe Kantor (Herzliya, Israël) (vertegenwoordigers: T. Bontinck, A. Guillerme en M. Brésart, advocaten)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- besluit (GBVB) 2022/1530 van de Raad van 14 september 2022 ⁽¹⁾ nietig te verklaren voor zover de opname van de verzoekende partij onder nr. 896 van de bijlage bij besluit 2014/145/GBVB — zoals gewijzigd bij besluit (GBVB) 2022/582 van 8 april 2022 — daarbij wordt verlengd om dezelfde redenen als die welke werden vermeld in laatstgenoemd besluit;
- uitvoeringsverordening (EU) 2022/1529 van de Raad van 14 september 2022 ⁽²⁾ nietig te verklaren voor zover de opname van de verzoekende partij onder nr. 896 van bijlage I bij verordening (EU) 2014/269 — zoals gewijzigd bij uitvoeringsverordening (EU) 2022/581 van 8 april 2022 — daarbij wordt verlengd om dezelfde redenen als die welke werden vermeld in laatstgenoemde verordening;
- de Raad te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Tot staving van het beroep voert de verzoekende partij vijf middelen aan, die in wezen identiek zijn aan of overeenstemmen met die in zaak T-734/22, Pumpyanskiy/Raad.

⁽¹⁾ Besluit (GBVB) 2022/1530 van de Raad van 14 september 2022 tot wijziging van besluit 2014/145/GBVB betreffende beperkende maatregelen met betrekking tot acties die de territoriale integriteit, soevereiniteit en onafhankelijkheid van Oekraïne ondermijnen of bedreigen (PB 2022 L 239, blz. 149).

⁽²⁾ Uitvoeringsverordening (EU) 2022/1529 van de Raad van 14 september 2022 tot uitvoering van verordening (EU) nr. 269/2014 betreffende beperkende maatregelen met betrekking tot acties die de territoriale integriteit, soevereiniteit en onafhankelijkheid van Oekraïne ondermijnen of bedreigen (PB 2022 L 239, blz. 1).

Beroep ingesteld op 29 november 2022 — Parlement / Union Technique du Bâtiment SA en Argest

(Zaak T-749/22)

(2023/C 24/107)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Europees Parlement (vertegenwoordigers: M. Kazek en K. Wójcik, gemachtigden, bijgestaan door N. Charrel, T. Gaspar en M. Jolly, advocaten)

Verwerende partijen: Union Technique du Bâtiment SA (Romainville, Frankrijk) en Argest SA (Luxemburg, Luxemburg)

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- de vennootschappen Union Technique du Bâtiment SA en Argest SA hoofdelijk te veroordelen verzoeker de hoofdsom te betalen van 161 200 EUR, vermeerderd met interest tegen de wettelijke rentevoet vanaf de indiening van het verzoekschrift en te kapitaliseren zodat deze zelf interest oplevert;
- de verwerende partijen te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van zijn beroep voert verzoeker één middel aan dat is ontleend aan zijn recht op schadevergoeding dat voortvloeit uit de door de vennootschappen Union Technique du Bâtiment SA en Argest SA te verlenen tienjarige garantie voor de gebreken die werden vastgesteld aan het rieten dak van het Jean Monnet Huis te Bazoches-sur-Guyonne.

Beroep ingesteld op 2 december 2022 — Nieß / EUIPO — Thema Products (Gartenlux)

(Zaak T-753/22)

(2023/C 24/108)

Taal van het verzoekschrift: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Andrea Nieß (Kempfen, Duitsland) (vertegenwoordiger: A. Erlenhardt, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Thema Products BV (Venlo, Nederland)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Aanvrager van het betrokken merk: andere partij in de procedure voor de kamer van beroep

Betrokken merk: aanvraag voor Uniewoordmerk Gartenlux — inschrijvingsaanvraag nr. 18 391 572

Procedure voor het EUIPO: oppositieprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de tweede kamer van beroep van het EUIPO van 13 september 2022 in zaak R 608/2022-2

Conclusies

- vernietiging van de bestreden beslissing en de beslissing van de oppositieafdeling van 11 februari 2022;
- verwijzing van interveniënte in de kosten, met inbegrip van de kosten van de procedure voor de kamer van beroep.

Aangevoerde middelen

- schending van artikel 94, lid 1, tweede volzin, van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad juncto artikel 27 van gedelegeerde verordening (EU) 2017/1430 van de Commissie;
 - schending van artikel 109 van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad.
-

**Beroep ingesteld op 2 december 2022 — Nieß / EUIPO — Terrasoverkapping-inkoop.nl
(GARTENLÜX)**

(Zaak T-754/22)

(2023/C 24/109)

Taal van het verzoekschrift: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Andrea Nieß (Kempfen, Duitsland) (vertegenwoordiger: A. Erlenhardt, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Terrasoverkapping-inkoop.nl BV (Venlo, Nederland)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Aanvrager van het betrokken merk: andere partij in de procedure voor de kamer van beroep

Betrokken merk: aanvraag voor Uniewoordmerk GARTENLÜX — inschrijvingsaanvraag nr. 18 347 602

Procedure voor het EUIPO: oppositieprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de tweede kamer van beroep van het EUIPO van 16 september 2022 in zaak R 607/2022-2

Conclusies

- vernietiging van de bestreden beslissing en de beslissing van de oppositieafdeling van 9 februari 2022;
- verwijzing van interveniënte in de kosten van de procedure, met inbegrip van de kosten van de procedure voor de kamer van beroep.

Aangevoerde middelen

- schending van artikel 94, lid 1, tweede volzin, van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad juncto artikel 27 van gedelegeerde verordening (EU) 2017/1430 van de Commissie;
- schending van artikel 109 van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad.

Beroep ingesteld op 5 december 2022 — TG / Commissie

(Zaak T-755/22)

(2023/C 24/110)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: TG (vertegenwoordiger: A. Tymen, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- het onderhavige beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren;
- bijgevolg:

- het besluit van 11 maart 2022 tot weigering om verzoeksters ziekte te erkennen als ernstige ziekte in de zin van artikel 72, lid 1, van het Statuut van de ambtenaren van de Europese Unie nietig verklaren;
- het besluit van 25 augustus 2022 tot verwerping van verzoeksters klacht van 29 april 2022 nietig verklaren;
- verweerster te veroordelen tot vergoeding van de door verzoekster geleden immateriële schade, ex aequo et bono begroot op 5 000 EUR;
- de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster één enkel middel aan, ontleend aan schending van artikel 27, lid 1, van het Statuut van de ambtenaren van de Europese Unie en van de algemene uitvoeringsbepalingen inzake de terugbetaling van medische kosten, vastgesteld bij besluit van de Commissie C(2007) 3195 van 2 juli 2007, zoals gewijzigd bij besluit van 12 mei 2020.

Beroep ingesteld op 5 december 2022 — Roethig López / EUIPO — William Grant & Sons Irish Brands (AMAZONIAN GIN COMPANY)

(Zaak T-756/22)

(2023/C 24/111)

Taal van het verzoekschrift: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Eric Roethig López (Lluchmajor, Spanje) (vertegenwoordiger: J. Carbonell Callicó, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: William Grant & Sons Irish Brands Ltd (Dublin, Ierland)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Houder van het betrokken merk: verzoekende partij in de procedure voor het Gerecht

Betrokken merk: Uniewoordmerk AMAZONIAN GIN COMPANY — Uniemerk nr. 17 952 939

Procedure voor het EUIPO: nietigheidsprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de vijfde kamer van beroep van het EUIPO van 23 september 2022 in zaak R 1978/2021-5

Conclusies

- de bestreden beslissing vernietigen;
- het EUIPO en interveniënte verwijzen in alle kosten van het geding voor het Gerecht, met inbegrip van de kosten van de procedure voor de kamer van beroep.

Aangevoerd middel

- schending van artikel 7, lid 1, onder c), van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad.
-

Beschikking van het Gerecht van 24 november 2022 — Ultra Electronics Holdings e.a./Commissie**(Zaak T-763/19)** ⁽¹⁾

(2023/C 24/112)

Procestaal: Engels

De president van de Tweede kamer heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 45 van 10.2.2020.

Beschikking van het Gerecht van 24 november 2022 — Keller Holdings/Commissie**(Zaak T-764/19)** ⁽¹⁾

(2023/C 24/113)

Procestaal: Engels

De president van de Tweede kamer heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 45 van 10.2.2020.

Beschikking van het Gerecht van 22 november 2022 — Narzieva/Raad**(Zaak T-238/22)** ⁽¹⁾

(2023/C 24/114)

Procestaal: Frans

De president van de Eerste kamer heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 257 van 4.7.2022.

ISSN 1977-0995 (elektronische uitgave)
ISSN 1725-2474 (papieren uitgave)

Bureau voor publicaties
van de Europese Unie
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

NL